

Image

Mecit Aktürk -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
27 Ocak 2025 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

HAYATIM "ŞiiR GiBi"

Dünyaya teşrif için Hakk'tan gelince izin
Açıldı perdeleri sırlı alemin, gizin...

Etrafım kalabalık henüz "acemi er"dim
Gözyaşları içinde ilk tekmilimi verdim.

Hava buz gibi soğuk, mevsim zemheri, güzdü
Sadâsı nidamdan gür horoz, bir de öküzdü.

Aldılar çok geçmeden anamın kucağından
İç çektim, medet umdum tandırın sıcağından.

Hakkını yemeyelim gece uluyan kurdun
Nüfusu artı birdi doğduğumda, Bayburt'un.

Görkemli "Kale"siydi endamlı tek takısı
Burnumda tüter hâlâ taze tezek kokusu!

Tipik bir yöresidir bizi biz yapan ruhun
Tâ fizandan duyulur coşkun sesi Çoruh'un.

İkinci varisiyken ailemizde tahtın
Somurtan surat gördüm; dediler "işte bahtın!"

Bir bakışı vardı ki sanırsın ki düşmandım
Daha üç gün geçmeden doğduğuma pişmandım.

Tanıştırırken hayat höllük ile hissizce
Fısıldadı bir melek kulağıma sessizce;

"Dünya dedikleri yer iki kapılı handır"
Hakikatte her beşer bir tüccar, bezirgândır!

Değerli üç şey vardır; sağlık, zaman ve îman
Allah'tır yegâne yâr, sığınacak tek liman.

Yarına olmaz güman; sayılıdır nefesin
Can denen tende kuştur; kilidi yok kafesin.

Bir mihman-ı güzide yoklamadan kapını.
Hasletin hası ile süsle sırlı yapını!

Ölsen de uzanmasın haram lokmaya elin
Ardına düş ilimin, bir de salih amelin.

Alay eden olsa da sen hayrı tavsiye et!
Hakikatte meziyet; Hakk'a sadakat, niyet!

Önceden belli değil varılacak yeriniz
Bunu tayin edecek ziyan-kâr defteriniz.

Menzile giden yolda nice engel çıkacak
Zalim olan bir lâin seni sık sık yıkacak.

Sakin ola pes etme; deme ki "kaçtı tren"
Cehd bekler canı veren; ayağa kalk ve diren!

Akleden yüz çevirmez, ölse de, ilâh'ından
Kurşun atar şeytana irade silahından.

Hani olur ya, birgün, günah dolarsa heyben
Yetişsin imdâdına gözde yaş ile tövben.

Nedamet içten ise ve pişmanlık sahiden

Ümit kesmek gûnahtır Rahmet-i ilâhî'den.

Gözlerim yarı açık ilk dersimi almıştım
Az sonra herkes gitmiş, yapayalnız kalmıştım.

Anam ya tarladaydı ya da evin işinde
Yorgunluk sezilirdi zoraki gülüşünde.

Bir övgü beklese de kayınvalidesinden
Payına düşen sertti feleğin sillesinden.

Özel izne tâbiydi koklamak kuzusunu
Ne acıyanı vardı, ne soran arzusunu

Zulmün adı anane, gelin ezmek töreydi
Kurban olduğum sılam geri kalmış yöreydi.

Bir serap idi dirlik, fakirlik diz boyuydu
Talihimin karası koyudan da koyuydu.

Takılıp söküğümden hayatın kör çarkına
Beş koca yıl geçirdim varamadan farkına.

Muhtemelen yayılmış süratle dilden dile
"Müjde" denilen haber duyuldu köyde bile;

"Taşı toprağı altın" denince İstanbul'un
Ardına dek açıldı bâbı gurbet yolunun.

Satıp tarlayı, evi kelepir fiyatına
Sözde "elveda" dedik sefalet hayatına...

Tren sanki gitmiyor bahtımdan kaçıyordu
Görünmez bir el bize yolları açıyordu.

Bir öğlen sıcağında yorgun varınca gara
Hayretlere düşürdü gördüğümüz manzara.

İnat edip de, şayet tutmasaydım elinden
Ezilir, kaçamazdım, akan insan selinden.

Belli ki tüm işlemler halledilmişti baştan
Ahşap bir ev almıştık İstanbul Beşiktaş'tan.

Semt değil bir efsane, futbolda bir isimdi
Duvarımı süsleyen tek resim o resimdi.

Boynu bükük kalsa da -çok kez- seyircisinin
En eski takımıydı dünyanın incisinin.

Yaza güneş yakışır, zemherî, ayaza kar
Sağlıklı vücutta kan siyah ve beyaz akar(!)

İstemedim son verip haklı methiyemize
Devam edelim dostlar hayat hikâyemize;

Babamdı, zaruretten şehire ilk alışan
Onbeş nüfus içinde iş bulan, tek çalışan.

İnşaatta kalfaydı, teri dinmezdi ama
Sökük fazla olunca kapanmıyordu yama.

Bir kaynana dört gelin ve daracık bir alan
Kavga yoktu desem de, herkes bilir ki yalan.

Alnımızın akıyla çıksak da her "savaş"tan
Çok geçmeden sürüldük, ayrıldık Beşiktaş'tan.

Hafızamda dün gibi kirada geçen günler
Izdırıp ile dolu, hüzün veren sürgünler...

Bulup ucuz bir arsa varoşlarında kentin
Bir gecekondu yaptık, sakini olduk semtin.

Artık yuvamız vardı sadece bize ait
Yoksul, lâkin mutluyduk; Yaradan buna şahit.

Aşıkâr olsa dahi hayatın tersi, düzü
Pek içten gülmüyordu henüz bahtımın yüzü.

Yurdumun talihi de farklı değildi bizden
Yeniden düşüyordu, tam çıkarken dehlizden

Çok şey karaborsaydı; çay, şeker, aygaz tüpü...
Milletçe kuyruktaydık, milletçe sinir küpü.

Bakkala yağ çekerken iki kalıp yağ için
Mukadderat sanırdık; sormazdık neden, niçin?

Musluklar "tıs"ladıkca su taşırdık çeşmeden
Mümkün değildi gezmek hiç çamura düşmeden.

Tek derdim derslerimdi, futbol ise tek hobim
Dört kardeşlik biri kız, üç erkek; biri abim.

Yüzünü görmesem de, geçmek olmaz anmadan
Bir ablamı yitirdim henüz ismi konmadan.

Kanatmamak adına mazimin yarasını
Hızlı adımlar ile geçelim burasını...

Birgün baktım babamın başı öne eğilmiş
Dedi "evlat İstanbul meğer cennet değilmiş."

Anladım çok geçmeden hüznünün sebebini
Yuvamızı yaparken borç delmişti cebini.

Izdırıp had safhada iş arayan çok idi
Yurt dışına gitmekten başka çare yok idi.

Vize çabuk çıkınca ne hayaller kurmuştuk
Ok atan çoktu lâkin, hedefi biz vürmuştük.

Doldurup umutları eskice bir valize
Gözyaşları içinde veda etmişti bize.

Ayrılığın adresi Sirkeci'nin gariydi,
Trenden geri kalan bir hüznün rüzgârıydı.

Henüz daha görmeden ak günlerin a'sını
Zorla öğretti kader gurbetin manasını

Duyguların tarifi zor gelince dilimle
Paylaştım güzyasımı bir avuç mendilimle

Yâd ele göçe sebep aş-ekmek parasıydı
Ardında bıraktığı bir hicran yarasıydı.

O'na sürgündü hayat, bize zehirdi yemek
Meğer böyleymiş demek, ağlarken gülümsemek.

Üç beş kuruş artırıp hemen dönmekti gaye
Farklı bir şekil aldı bu hüznü hikâyeye;

Anam ve dört evladı; yarı tok yarı açtık
Henüz yaşımız küçük, ilgisine muhtaçtık.

Cimri gaz lambamızın sevmesekte isini
Bir avuç ışık için çekerdik kapisini

Karanlık kuşatırken akşamüstü evimi

Sayesinde bitirdim yüzlerce ödevimi

Ne kadere küs oldum, ne azmimi yitirdim
O hengâme içinde liseyi de bitirdim.

Ufkum makber gibi dar, yüksek okul masaldı
Oysa ilk imtihanda puanım Siyasal'dı.

Anamın sayesinde nice engel aşmıştık
Yetmişli senelerin sonuna yaklaşmıştık.

Nerden bilecektim ki sevinç kısa sürecek
Vebalı hayat yine yüzüme öksürecek

"Kavgam var" deyip biri, mevcut sistem, düzenle
Düşman etti herkesi birbirine özenle!

Darbeye sebep için kan akmalıydı; aktı
Sevgisiz kalpler katı, sahra gibi kuraktı.

Kardeş kardeşe düşman, öfkeliydi, asiydi
Kahveler, gazeteler, giysiler siyasiydi.

Karşılığı kurşundu barışa davetlerin
Failleri meçhuldü seri cinayetlerin.

Evlere hakim olan can korkusu, kederdi
On yaşında çocuklar mahallede "lider"di!

Sanıyorduk kaderdi; kanıksamıştık zira
Kanı kanla yıkardık; kapanmıyordu yara.

Ya sağcıydı ya solcu, ya dost idi ya düşman
O günlerde şeytandı doğduğuna en pişman.

Yarana bastı isem, utanma, ağla Mamak!
Maziyi yad ederken mümkün mü ağlamamak?

Hava puslu mu puslu, "kurşun"dan da ağırdı
Babam bilet gönderip Almanya'ya çağırırdı.

Veda günü anama sıkı sıkı sarıldım
Sanırım o gün ilk kez talihime darıldım.

"Benim beklenen adam, yaraya derman hekim"
Diyerek başa geçti bir general "netekim".

Berlin'e vardığımda her yer bembeyaz kardı
Almanya büyük devlet, lakin gönlüme dardı.

Bir tek hedefim vardı; sürgünü kısa tutmak!
Artık şansa kalmıştı bu gönlümü avutmak!

Yükleyip umudumu hayalimin hırsına
Üç ayımı harcadım yabancı dil kursuna.

Eksik fazla demeden Alman'ın akçesine
Çalıştım, katkı sundum aile bütçesine.

Daha on ay dolmadan alıp geçer puanı
Kazandım ilk hakkımda gerekli imtihanı.

Gençlik şelale gibi içimde coşuyordu
Akrep ile yelkovan ardımdan koşuyordu.

Futbol "kara sevda"mdı, belki de tek zaafım
Yâd eder feryâdımı yüzlerce fotoğrafım.

Beni sahada gören kartal konmuş sanırdı
Kuşlar kaleye baksa eminim kiskanırdı.

Forvetin şutlarını tam doksandan alırdım

Her uçuşta havada on dakika kalırdım.

Meğer o güzel günler yalancı bahardanmış
Az ötesi uçurum, yollar buzdan, kardanmış.

Bir trafik kazası bozdu tüm planları
Zifir ile boyadı anıları...anları.

Tiyatroda gibiydik; perde kapandı, indi...
"Sorumluluk" denen yük omuzlarıma bindi.

Dindi gönül bahçemin coşkun akan deresi
Sıktı derdin, kederin can yakan cenderesi.

O gün gedik açıldı, takatimde, gücümde
Yarım kalan okulum bir uktedir içimde.

Zaman tabibin hası; Rabbim şifa verince
Sıla yolu gözüktü yaş kemale erince.

Bırakıp gençliğini gurbetin kucağına
Döndü yeniden babam vatana...ocağına...

Mevsimin yazı da var, günler uzun, ak ama
Yalnızlık sülük gibi yapışmıştı yakama.

Bir yaz günü sabahı güzel olunca hava
"Belki son fırsat" deyip çıktım zorlu bir ava.

Fazla vakit geçmeden keklik ovaya kondu
Yayım tek atımlıktı; bu ilkti ve de sondu.

Geç de olsa bulmuştum gönlümün perisini
Halden anlayın dostlar, sormayın gerisini...

O'dur ilham kaynağı her dizemin hecemin
Ay'ı O yıldızı O mehtabımın, gecemin.

Gündüzümün güneşi solar, üzülür O'nsuz
Bir sevdadır kalbimde; uçsuz bucaksız...Sonsuz.

O'dur rüyama gelip kâbusları ağlatan
O'dur kör talihime kafa tutan kaş çatan.

Tebessümün anlamı gözlerinde saklıdır
Bir hata varsa, benim, O ise hep haklıdır.

Rabbim üç evlat verdi; Yusuf, Yunus ve Ahmet
Gerçek saadet buydu; buydu ilâhî Rahmet.

Ne zaman güneş doğsa, az ısınsa içimiz
Gök bulutla dolardı, solardı sevincimiz.

Talih tekerrür etti; derdi vardı babamın
Tesellisi zor işti, canı çıktı çabamın.

Dile tesbih olsa da "dünya hayatı yalan"
Hayalinde ev vardı; geniş, bahçesi olan.

Değişik semtler gezip nice muhitler aştı
Nitekim çok geçmeden hedefine ulaştı.

Yerleşince Termal'e ne kadar da mutluydu
Biz de döneriz sandı; bundan çok umutluydu.

Üç kat koca bir teras ve içinde iki can!
Sonuç yine yalnızlık, akıbet yine hüsrân.

Hüzün derdi anbean; yön dönülmez tek yöndü
Hedefe varamadan ışıklar hepten söndü...

Her can kaybı kor gibi; o'da gitti yakarak
Ardında boynu bükük emanet bırakarak.

Evlâtlık sözde olmaz, an isbatın ânıydı
Sevgiyi ayan etmek, göstermek zamanıydı.

Karar vakti gelince bakışlar yana düştü
Duasını kazanmak eşim ve bana düştü.

Cennetin bedeli var; herkese olmaz nasip
Arsız "gerek yok" derse bizim için münasip.

Hizmeti nimet bildik tâc ettik başımıza
Çehremize tebessüm, tat geldi aşımıza.

Soframız mütevazi, her dem başımız dikti
Ne secdemiz ihlassız, ne şükürümüz eksikti.

Tamahkâr da değildik; kanaatkâr olduk hep
Biliriz ki her nimet binlerce şükre sebep.

Debelensekte bazen hayat denen balçıkta
Hamdolsun Yaradan'a; kalmadık aç -açıkta

Alçalmadık önünde merdin ne de namerdin
Rabbimizden diledik dermanını her derdin.

Seneler yaş aldıkça zaman sürat yapıyor
Esen meltem olsa da gönüller nem kapıyor.

Kapanıyor kapısı onca hayalin bir bir
Göz toprağa bakıyor, "buyur" ediyor kabir.

Doğrudur! Hayat zordu; gün geldi çok sıkıldım
Her engeli aştım da, nankörlükten yıkıldım.

Bir ben vardı bir zaman, yeise mezar eşen
Zor taranan saçları omuzlarına düşen.

Mehtapsız gecelerin karanlığını yırtan.
Kaf dağının ardında köşk için yer ayırtan.

Şen değilse bu gönül, bilin ki sebebi var
Maziye eşelesen dil sussa, hecem ağlar.

Kimdi söyle be kalem göğe kanat çırpın kuş?
Gözde yaşıma bakma! bana bırakma, konuş!

Kimdi, şelale gibi coşkun akan, çağlayan?
Kimdi, dar geceleri gündüzlere bağlayan?

Kimdi, dünyanın yükü konya dahi sırtına
O rüzgârla yarışan hırçın esen firtına?

Kimdi varılmaz denen zirvelerdeki mükim?
Kimdi kışın terleyen, öz derleyen arı kim?

Şimdi yorgun ve bîtap gün sayarken zamandan
"Demir almak" üzere ömrüm bu son limandan.

Kaybolurken ufukta hayallerini çalan
Bir garip; akan ömrün ardından bakalakalan.

Talan olmuşsa yıllar yaşı dinmiyor gözün
Ne güneşin hükmü var, ne göz kırpan gündüzün.

Hüzzam idi bahtımın çaldığı tüm ezgiler
O yüzden böyle derin yüzümdeki çizgiler.

Hayat yolum kaygandı; düzyol kıyasla sırat
Anlatacak şey çok da...Gerisi teferruat.

Anladım ki ne etsem talih boyun eğmiyor
Emin olun bu dünya bunca hırsla değmiyor...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563825/hayatim-siir-gibi.html>

SEBEBİ BENDE KALSIN

Hüzne dair tüm hatlar bahtımın şemasında
Umudumu kemiren sînem harlı isi
Nem topluyor bulutlar gönlümün semasında
Kirpiğimden süzülen bir afet habercisi

Tutuşan mürekkebi; kalemim seli salsın!
Neşemin bomboş cebini; sebebi bende kalsın.

Bir teselli umarken şu gelen talihe bak!
Avcunda ne bir umut ne bir ışık hüzmesi
Yüreğim tarumarken girdiğim en son sokak
Karanlığı korkutan bir avare gezmesi.

Ard-ı baharmış ne gam; kahr kapımı çalsın
Arz-ı hal bugün haram; sebebi bende kalsın.

Gam tasıma doldurup bolca boca ettiğim
Ne bir deli saçması ne meczub kuruntusu
Vakti sürûra kurup bir günde tükettiğim
Bir ömürlük sermayem; avuntu kırıntısı.

Bitmediyse talebi kader onu da alsın
Neşemin bomboş cebini; sebebi bende kalsın.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564061/sebebi-bende-kalsin.html>

TÜKENDİ YILLAR...

Doğarken önümde buldum eleği
Unumu elerken dikendi yollar
Hesaba katmadım mahir feleği
Hayaller belerken tükendi yıllar

Saatler kurmuştum gençlik çağıma
Köz taşıdı hergün can otağıma
İssız gecelerde gönül dağıma
Hüzün çiselerken tükendi yıllar

Bilsem de, vermedim ele sırrını
Ne kalbini kırdım ne hatırını
Hatır sordu diye kör satırını
Bahtıma bilirken tükendi yıllar

Hırs gedik açsa da kul yapısında
Hiç gözüm olmadı han tapusunda
Suçlu belli iken; naz kapısında
Affımı dilerken tükendi yıllar

Süsleyip sayısız bahanesini
Zerketti ruhuma şer çilesini
Her sebep sordukça bir sillesini
Yiyip, sendelerken tükendi yıllar

Her eyvâhım, âhım feryat sayılsa
Çok şey değışirdi sesim duyulsa...
Nevbaharlar için küçük de olsa
İhtimal var derken tükendi yıllar

Ne fırtına, kar da, ne bora, tipi
İflahımı kesen ömrümün dibi
Sanki borçlu yine benmişim gibi
Hesabı öderken tükendi yıllar

Olmasa da vicdan, azıcık vefa
Gelir sandım birgün belki insafa
Öyle muhtaçtım ki güzel bi lafa
Teselli beklerken tükendi yıllar

Kayıtsız kalınca her endişeme
Çekildim sessizce kuytu köşeme
Her yanı yıpranmış yırtık neşeme
Yamalar eklerken tükendi yıllar

Hoş gelse de göze kristal nakış
Yelkovan azdıkça inletiyor kış
Her yolun sonunda hep aynı yokuş
Dizlerim titrerken tükendi yıllar

Olsaydı söyledim bir tek artısı
Ne kaprisi bitti, ne sarkıntısı
Yolda neşe buldum; haz kırıntısı!
Özenle gizlerken tükendi yıllar

Saklamak beyhude, çektiğim ayan
İzdırap büyükse dayanmıyor can
Zamanla bir olup hergün anbean
Kabre sürüklerken tükendi yıllar

Vardım Aşiyân'a elde kürekle

Dediler erkendir, sıranı bekle...
Dar omuzlarımda taşınmaz yükü
Âh edip inlerken tükendi yıllar

Kilidi zorlarken son damla yaşım
Çözdüm kördüğümü, dindi telaşım
Simli aynalardan kadim sırdaşım
Mazim gülümserken tükendi yıllar

İsyan et dese de içimdeki ben
Müdahale etti tevekkül hemen
Hayat gemisinde Hakk'taydı dümen
Rotayı izlerken tükendi yıllar

Edilmez...Etmedim hikmeti sual
Demedim niye ben, bendeki bu hal
Bendim fânî olan, fânî bu mahal
Nefsi örselerken tükendi yıllar

Ömür bir tiyatro, çok şölen gördüm
Hem bahar sarhoşu, hem gülen gördüm
Aynaya baktıkça üzülen gördüm
Anamı özlerken tükendi yıllar...

Düştüm düşlerimde bir can izine
Yorgun bedenimi serdim dizine
Bakıp doya doya şefkat yüzüne
Ninniler dinlerken tükendi yıllar

Haz cana kaçaktı yaz bana sürgün
Her nefes bedeli ödenmez yekûn
Gözyaşı rahmetmiş; gür yağdı bugün
Biraz serinlerken tükendi yıllar.

Şiirler okudum, süzdüm gazeli
Bir hâl oldu bana yalnız gezeli
Muhtevası acı, yanık dizeli
Ağıtlar söylerken tükendi yıllar

Yapsam da hükmünün neyse gereği
Rabbime havale ettim feleği
Eledim unumu astım eleği
Son lokmamı yerken tükendi yıllar

Meziyetse kırmak kalbimi kanat
Alacağın olsun ey mukadderat!...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564178/tukendi-yillar.html>

YEGÂNE ÇÂRE!...

Sînede olanı saklasak ne ki
Sabırlar virüsün hârlı sacında
Gaflet girdabında kayboldu zeki(!)
Derin bir çatlak var kibir tâcında

Hani "y" kuşağı, alımlı edâ?
Kovulmuş tahtından, kesilmiş sedâ!
Etmese de Hakk'a isyana vedâ
Tarzan nefes alma ihtiyacında!

Muhteva şer ise kolay merkeplik
Merkepte inatsa bilinen rep'lik
Nemrut'luk, nankörlük, bazen akreplik
Münkirin s/özünde ve mizacında

Kim demiş takvimler düşeni saymaz
Zamanın ruhunu ne bilsin aymaz
Bir ömür taşır da bir kere duymaz
Ecelin sesini sol yamacında

Nisyanla doldukça tendeki mabet
Artmakta Allah'a isyana rağbet
İğrenç bir oyun bu! Sonu var elbet
Körebelerin de... saklambacın da!

Her ne yana baksan can pare pare
İnsan vahşileşmiş, iblis avare
Girdaptan çıkmaya yegâne çâre
Haddini bilmekte; ar ilacında!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564301/yeg-ne-c-re.html>

AĞLAR MÜREKKEP!

Ne zaman anılsa O/nurlu isim
Gönül dağlarında hep aynı mevsim
Habîbim diyerek övmüş El Azîm
Hasrete O'dur im; hüznün sağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Muradı haz olan üç günlük meşkten
Geçmesin bir ömür bu gamlı köşkten
"Vuslat" ecel bekler burada aşktan!
O yüzden yasıdır nurlu dağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Bulmuşsa bahtiyâr o/nurlu izi
Terketmez yolunu yorulsa dizi...
Limanı âti'de hece denizi
Sızlatır genizi, hazin çağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Hicranda bir yürek yanarken issiz
Alev aşikârdır, hıçkırık sessiz...
Takvim dile gelse şaşardınız siz
Güneşsiz, güz eşsiz; gülsüz bağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Devir de değişmiş, benî Âdem de
Gönül incitenin gözü kıdem de...
Resûl ümmetini ararken demde
Bir başka âlemde kalan sağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

O'nunla şan aldı an da, cihan da
Aşkına fedâdır ana da, can da...
Ruhu incindikçe her hezeyanda
Lav kaynar kazanda; beni dağla'r hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Gafile hava hoş, deniz açıksa
Sevinir, bahtına bir inci çıksa
Oysa kalp gözüyle özüne baksa
Hasretten iz yoksa, boştur ağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Bâkîden bîhaber bilseydi ne sır
Zül(!) ziynet olurdu, meziyet kusur
Ömür dedikleri önemsiz küsur
Sebep onbeş asır, zalim çağ'lar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564429/aglar-murekkep.html>

* HANI MÜMKÜN OLSA DA...

Hani mümkün olsa da tünel açsam zamana
Bin dört yüz küsur yılı uç ucuna eklesem
Katedip asırları aşkınla yana yana
Eşğine baş koyup heyecanla beklesem.

Çehrenle kıyaslarken ayın hilal halini
Nakşetsem yüreğime vuslatın hayalini
Güneşi doğdu sansam görünce cemalini
Mübarek ellerini doya doya koklasam.

Gözüm yaşlı dinlesem Bilal'in gür sesini
Çeksem şifa diyerek içime nefesini
İhya edip nûrunla nefsimin hevesini
Her ânı "anı" diye yüreğimde saklasam.

"Ümmetimden" diyerek tanıtısan sahabeye
Varsak huşû içinde hep birlikte Kâbe'ye
Vecd ile kulak versem duaya, hitâbeye
Yaptığım günahları sevaptan ayıklasam.

Zaman tüneli bozuk, dönüş imkânsız olsa
Ümmetin bu garibi sana evlatlık kalsa
Görürken hizmetini ecel kapımı çalsa
Verdiğim son nefeste adını sayıklasam.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564712/hani-mumkun-olsa-da.html>

* NE OLDU BİZE?...

Kasvet dört bir yanı sarmış, kuşatmış
Musibete sebep aramaz olduk...
Mahzun gönüllerde gemiler batmış
Limana huzurla varamaz olduk...

Kalpler nefse esir, akıl akçede
Kibir yuva yapmış lisan, lehçede
Baykuşlar ötüyor gamlı bahçede
Girsek de bir tek gül deremez olduk...

Yol sarpa sarınca eğilmiş başlar
Bir çıkar uğruna bütün telaşlar
Bakışlar öfkeli; çatılmış kaşlar
Sevginin sırrına eremez olduk

Yığınlar yarından kesmiş gümanı
"Dem bozuk" gafilin tek argümanı
N/isyan çamuruna kattık her ânı
Ömrün hesabını veremez olduk

Oyunlar, internet, sayısız dizi
Esir almış gibi herbirimizi
Sahilde salınıp koca denizi;
Deryâda o g/izi göremez olduk...

Misafir, sohbet ne? Kaldı mı bilen?
Gaye tek! Gelmesin, tez gitsin gelen,
Bilmem ki ben miyim bir tek üzülen
Dostluğun vasfına eremez olduk...

Ne yapsak etsek de dinmiyor ağrı
Gerçeği görenin yanıyor bağı
Savrulduk ifrattan tefrite doğru
Dengeyi bir türlü kuramaz olduk...

Bir yerlerde hata yapmışız, belli!
Çok kötü bir virüs kapmışız belli!
Değerlerimizden kopmuşuz belli!
Gaflet zincirini kıramaz olduk...
Çocuktan da öte yaramaz olduk.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564855/ne-oldu-bize.html>

* HÜZÜN YAĞMURU

Öyle doluyum ki, hırkımdan yeri
Ezerim... ağlarım... Elimde değil
Gönlümde mevsim kış, akşam üzeri
Kızarıım... ağlarım... Elimde değil

Zorlayıp sabrımı, etsem de tehir
"Çek git! " diyor gibi artık bu şehir
Vefâsız dostların üstünü bir bir
Çizerim... ağlarım... Elimde değil

Yüreğimde sele dönüşünce nem
Kırpikten süzülen katıksız elem
Gözyaşım mürekkep, "keşke"ler kalem
Yazarım... ağlarım... Elimde değil

Varsın endâm etsin her gece mehtap
Perişan gönlüme beyhûde hitap
Yitik düşlerimin peşinde, bîtap
Gezerim... ağlarım... Elimde değil

Mutluluk Fizan'da, bedeli nakdî
Giderdim, kaderin olsaydı vakti
Umutla, her gece, yaptığım akti
Bozarım... ağlarım... Elimde değil

Özlenen misafir basmadan zile
Demir atmış gemi en son menzile
Bahtımdan payıma düşende hîle
Sezerim... ağlarım... Elimde değil

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565442/huzun-yagmuru.html>

* HİRÂ'YA BAK DA UTAN!

İtiraf ediyorum; fikir yük serde us'a
Artık aklım ermiyor bu çirkef çağa benim
Yine de "insaf" derim; mahkûm etmeyin sus'a
Kırgınım, sitemim var En Yüce dağa benim.
Yarın bugünden beter,"âh"la dolsa da lehçem
Sözüm söz, emîn olun; bu son kahır-dilekçem;

Hep mağrur, başı diksin; hatta öyle ki, ayın,
Az eğilse, alnında iz arardım busenden
Lâfi olmaz yanında en görkemli sarayın
Tarihini okuyan ürpermekte cüssenden.
Ne güneşin eksiktir, dört mevsim, ne de karın
Kanatları kırılır sana çarpan rüzgârın.

Ceddisin Toroslar'ın, Palandöken, Ağrı'nın
Saygısı vardır sana Süphan'ın, Erciyes'in
Yeğâne menzilisiz zirvelere çağrının
Ufku ayardır sana zoru seven herkesin.
Kim varsa yerkürede ezbere bilir, tanır
Adını duyan dağlar boylarından utanır.

Az nefes devşirmedik yemyeşil elbisenden
Eteklerin gül kokar, boyun bükmez lâleler
Şifâdır dökülenler billur pınar kâsenden
Kıymetini biliriz; şahittir şelâleler.
Lâkin, gönlüm yaralı; bozuldu âfiyetim
Suçlu senin soyundan; sanadır şikâyetim;

Nezdimde merde mesken, sığınakken sînesi
Çakal sarmış Kandil'i; üstünde kan izi var.
Senden uzak kalınca pek açılmış çenesi
Belli ki kaş çatmanı, ayar istiyor, ayar!
Tükendi tüm tahammül; ayağa kalktı millet
Ya kulak ver sözüme, ya da Kandil'e ilet!

Sebebi çok olsa da gözde yaş, dilde zâr'ın
Huzur en başta gelir beşerin gâyesinde.
Korkarım yerle yeksan heybetin, itibârın
Katilleri saklayan Kandil'in sayesinde.
Çektiğimiz yanında bu yazdıklarım ne ki
Öfke yüküle sedâna, kızarak konuş! De ki;

İSLAM denen davâya son kal'ayken O VATAN
Yakışır mı yataklık! Kucak açmak haine?
Zulümde çığır açmış beslediğin militan
Hem de rahmet okutmuş, kovulmuş, Lâin'e
Helâl olmaz dağlara, yazılan onca destan
Ey yıkılası Kandil! Hirâ'ya bak da utan!

Bilsin ki bu milletin tükendiğinde sabrı
Gözlerin aradığı Zülfikârıdır, kındır
Şehâdet dendiğinde, çoktan hazırdır kabri
Hedefine kilitli, kükremesi yakındır!
Vakit artık o vakit; yay gerili göz okta
Mehmet'e mezar kazan, hiç iflah olmaz; nokta.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565813/hir-ya-bak-da-utan.html>

* YUNUS'U YARALARDINIZ!

Bu denli değildi daha dne dek
Ağzınızı -ölçüp- aralardınız...
Kin duysanız dahi, yine de rkek
Her harfi tartarak sıralardınız.

Akıl süzgecinde fikir eleyip
Farkettik gerçeği bedel ödeyip!
Yoktur ya, olsaydı; "şıardır" deyip
Mertliği nmerde kiralardınız.

Fena mı olurdu bir umut sasak,
Gönül incitmekten özenle kasak?
Bin kere affedip ak sayfa asak
Utanmaz, yeniden karalardınız.

İslâm'a öfkeniz öyle ki sizin
Kalmamış zerresi edepten izin
Bu ağda yaşasa, verseler izin
"Yobaz" der, Yunus'u yaralardınız.

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566003/yunus-u-yaralardiniz.html>

* YAVRUM

Nâdide bir gülüsün huzurlu hanemizin,
Dünyalara bedeldir senli geçen an oğul...
Yıkıldı son kal'ası hüzne bahanemizin
Evlat, süstür, özeldir; iy'ki doğdun can oğul...

Çocukluğun tadını henüz tam çıkarmadan
Nasıl da geçmiş yıllar, hiç farkına varmadan
Yormadan, yıldırmadan; bir kez olsun kırmadan!
Huyun ne de güzeldir; iy'ki doğdun can oğul...

Var mıdır yavrusuna benim gibi yanan ki?
Çetin geçen yıllara bir ödüsün sen sanki
Zor olurdu yaşamak olmasaydın, inan ki
Bakma akana, seldir; iy'ki doğdun can oğul...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566163/yavrum.html>

* GÜL DERLER OĞUL

[italik] Aczini ikrarla, düşünüp sonu
Rabbini bilene kul derler oğul.
Sayısız olsa da beşerin yönü
Menzile varana yol derler oğul.

Yunus'da çağlayan, gönüller yapan
Nemrut'ta dağlayan, küfüre sapan
Gâfilin ağzında taş atan sapan
Âlimin süsüne dil derler oğul.

Şeytan, yuva yapar nefrette, kinde
Kibir, boy gösterir şöhrette, ünde
Her "dostum" diyene, kanma; zor günde,
Terkedip gidene el derler oğul.

İblisin sanatı, ağ, tuzak kurmak
Mü'minin görevi hakkı haykırmak
İnsana yakışmaz bir gönlü kırmak
Kelâmın hasına bal derler oğul.

Madem ki yürektir en güzel mekân
Sevgi ol, gönülden gönüle akan
Akıl süzgecinden geçmeden çıkan
Kelâmın hamına kal derler oğul.

Yol sarpa sarınca ömrün sonunda
Sitem, beste yapar sesin tonunda
Ayaklar titreyip, baston önünde
Bükülen kısma bel derler oğul.

Her gelen dünyaya bir bakar, geçer
"Can" denen, kafesten, gün gelir uçar
Mizan'da ümmeti kalınca naçar
Açan o goncaya Gül derler oğul.
Ol Emîn Ahmed'e Gül derler oğul.

Mecit Aktürk
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566384/gul-derler-ogul.html>

* HAKİKİ DOST!...

Beşer denen hamdır özde; insan olur piştiğinde
Ar, âdabı şiar bilir; nefsi ezer, turâb eder
Hakiki dost aya benzer; güneş esir düştüğünde
Yıldızları toplar gelir, geceleri mehtâb eder.

Maksûdu Hakk, Mutlak olan, ukbâ bilir öz vatânı
Zamanını sele vermez, kıymetlidir her bir ânı
Emânet-i İlahî'yi; "Tabib El Kulub" Kur-an'ı
Tozlandığı raftan alır, okunacak Kitâb eder.

Tenden içe yıkılan sur iblis için açık arsa
Müzminleşmez hata, kusur; mücrim tövbeyle onarsa!
Ferasetli bakan bir göz, işitecek kulak varsa
Sinden beri ses yükselir, serde us'a hitâb eder.

N/isyân ise kalbe çöken, nasip nârdır, nûr ulaşmaz
Dilin kârı inkâr iken nasıl olur sabır taşmaz?
Vazifesin müdrik kişi, hedef koyar, milim şaşmaz
Konuşurken haddi aşmaz; aştığında hicâb eder.

Seyrüsefer halindeyiz; menzilimiz yoktan vara
Uçma vakti geldiğinde can beklenir "o" gün dâra
El Emîn'i dost edinen önde iken açık ara
Münkir başlar âh u zâra; zararını hesap eder.

Son baharın ardı sıra nefes kesen bir kış gelir
Tebessümü çok çehreye kahr kokan nakış gelir
Fersiz göze yorgun dize, tümsek dahi yokuş gelir
Ecel denen o kuş gelir, hayalleri serâb eder

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566491/hakiki-dost.html>

* "SESSİZ GEMİ"

Bir gemi; rıhtımdan uzak mı uzak
Yolcular beyazlar içinde, sessiz.
Gizemli bu yolda konuşmak yasak
Dostlardan ayrılmış, kalmış kimsesiz.

Tek tip elbiseler; yakasız, kolsuz
Ne ayaklar belli; ne el, ne de baş.
Bir tuhaf yolculuk; parasız pulsuz
Tükenmiş tüm uğraş; ne gam, ne telaş.

Can denen o kuşa dar gelmiş kafes
Uçarken tenini toprağa salmış
Ciğerler almıyor, vermiyor nefes
Bedenler ebedî uykuya dalmış.

Dertli gönüllerde dem almış hüzün
Yük olmuş yüreğe zamansız! fîrak.
Farklı bir yolculuk! uzun mu uzun!
Hiç mola vermeden; mahşer, son durak.

Rıhtıma bir gemi yanaşır bir gün
Âleme garip bir burukluk siner
Son "Âdem" giderken, son bulur sürgün
Güneş elvedâ der, perdeler iner...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566595/sessiz-gemi.html>

* HASSAS EŞİK

Gönül bağlarına diken ekilmez
Muhabbet sazına söz ara gönül
Sitemle dünyanın kahrı çekilmez
Bir arı misâli öz ara gönül.

Ok hedeften şaşar yayı germeden
Dal meyvaya durmaz emek vermeden
"Davetsiz misafir" yere sermeden
Sinden ötesine göz ara gönül

Hakikat âşîkâr; zarar da, kâr da
Marifet yürekte, kalpteki hârda
Dehlize düşer de kalırsan darda
Yunus'dan, Velî'den iz ara gönül.

Rabbi sevdiğini sınar çileyle
Şeytan fırsat bilip gelir hileyle
İsyâna meyilli nefsi lâl eyle
Musîbet içinde haz ara gönül.

Zirveye bakan göz ser'ine yüktür
Haddini bilenin boynu büküktür
Ruhların arzusu seyr-ü sülüktür
Diz-dize verecek diz ara gönül.

Kudret sahibi O! Ederse murat
Allah dostlarına düz yoldur sırat
Münkir'in eline Hakk vermez berat
Geç hassas eşikten, giz ara gönül.
Geç hassas eşikten, giz ara gönül.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566700/hassas-esik.html>

* ÜÇ KİŞİ HARIÇ

Yaranmak zor imiş kadirbilmeze
Ne etsem kabahat, ne söylesem suç.
Sunduğum sevgiyi yaptılar meze
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Kimi yüreğime ekti eleme
Kimi, hakim oldu, kırdı kalemi
Her geçen gün arttı, hüznümün demi
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Ne hata aradım, ne kulda kusur
Hedefim tek idi; gönlümde huzur
Sarsıyor sinemi onmaz yara, ur
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Gerçeği aradım, sır perde perde
Bir dost bulamadım düştüğüm yerde
Namertle hesabım açık mahşerde
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Esiri olsa da gecem kâbusun
Teselli boşuna; istemem, susun!
Bedeli var elbet her sisin, pusun
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Her umut ardında olsa da hüsrân
Allah biliyor ya, etmedim isyân
Umduğum kâr idi, derdiğim ziyân
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç!

Her selam vereni sandım bir şikâr
Doğrasa bitmezdi kini zülfikâr
Hiç isim sormayın; etmem aşikâr
Herkesi kırgınım; üç kişi hariç.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566932/uc-kisi-haric.html>

CEMRESİZ BAHAR...

Vîrâne her bedenın kuytu bir köşesinde
Hoyrat zamana tutsak mahzun bir çocuk yaşar
Nedamet gölge yapar tadımlık neşesinde
Elem gözlerinde sel, dilde âh olur...taşar.

Pek hazin manzaradır üfledikçe harlanan
Alevi dem aldıkça bakışta buharlanan
Bahtından bir nebze yaz umsa da efkârlanan
Artık mûkimdir hazan; kovmak boyunu aşar.

Bir umut olsa dahi ardından itekleyen
Cemresiz baharlardır her fânîyi bekleyen
Gemsiz hayallerine hadsiz hevâ yükleyen
Aynalarla yüzleşir, hüzünlenir ve şaşar.

Gökyüzü puslu bedbaht ne mehtap ne ay bilir
Sayısız "eyvah", "keşke", geçen ömrü zay bilir
Hayatı kabre kıyı bir "kervansaray" bilir
Kolaysa tebessüm et, gülümsemeyi başar.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567160/cemresiz-bahar.html>

DOSTUM

[italik]Edebi ruhuma şiar edindim
Kem kelam dilime zül olur dostum
Gönül otağını diyar edindim
Elimde tuttuğum gül olur dostum

Yüzümüz gülmezdi şayet kin gütsek
Dostumuz kalmazdı geleni itsek
İstemeden dahi gönül incitsek
Sınemiz kavrulur kül olur dostum

"Ahlak" insan için en yüce değer
İrade güçlüyse kin boyun eğer
Akıl süzgecinden geçmezse eğer
Ağızdan çıkanlar kal olur dostum

Varsın eller üzsün ilanihaye
İblise vermedik, vermeyiz paye
Dedik "gönül yapmak" yegâne gaye
İkram ettiğimiz bal olur dostum

Gafil daldırsa da sözünü kire
Niyet okumayız bakıp zahire
Yollar vardığında Münkir, Nekir'e
Diller sükût eder, lâl olur dostum

Kişiyi yücelten tevazu, haya
İnsanı alçaltan kibirle riya
Rahmân'a yâr dedik, Kur'an'a ziya
Mahşerde Resûl'üm dal olur dostum

Ayarsız çıkan söz vermez inşirah
Nefsi düşman bildik kalbi kıblegâh
Ne sultan tanırım ne de padişah
Bu fânî, Rabb'ine kul olur dostum.
Bu fânî, Rabb'ine kul olur dostum.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567288/dostum.html>

ANAM

Üzme o tatlı canını
Her dert gelir, geçer ANAM...
Doğar insan ağlayarak
Ağlatarak göçer ANAM...

Ne bir tek sen, bir ben dertli
Ne bir gönül, bir ten dertli
Dertli kundak, kefen dertli
Aktan ak'a uçar ANAM...

İki dil var, biri hasdır
Dilde kem söz küfdür, pasdır
Asıl servet edep, usdur
Bazı benden kaçar ANAM...

Taşlanırsa aciz beden
Örnek olur önden giden
Çağırmadan bizi güden
Göz karayı seçer ANAM...

Bilirsin göçmen kuşunu
Sevmez mevsimin kışını
Güz gelir, alır başını;
Uçar, gider, göçer ANAM...

Ömrüm geçti hep sürgünde
Hayallerim kaldı dünde
Sensiz olan her bir günde
Benim derde düçâr ANAM...

Aldır kalbin gözyaşları
Bitmez dünya telaşları
Çıka çıka yokuşları
Sen naçar ben naçar ANAM...

Benim dertli öten bülbül
Sen ağlama, bari sen gül
Kış olsa da mevsim, bir gül
Belki bir gün açar ANAM...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567410/anam.html>

* ÇIRILÇIPLAK

[italik]Soyunurlar birer birer, uluorta, âşikâr
Çıplak kalan bedenleri hoyrat rüzgâr kırbaçlar
Hallerini soran olsa kim bilir kaç "âh" çıkar
Soğuktan üşür tenleri, kışın ağlar ağaçlar

Aldırmadan kahkahaya ardıç, köknar, meşeden
Bahar ile koşar gelir her biri bir köşeden
Cıvı cıvı kuşlar öter pay alarak neşeden
Takınarak desenleri, kabuk bağlar ağaçlar

Çok geçmeden bayram olur, çiçek durur meyvaya
Elma, armut, kaysı, kiraz nisbet yapar ayvaya
Meltem ile hû çekerek bakıp güzel havaya
Harmanlayıp etkenleri, nektar sağlar ağaçlar

Toprak rızık taşıdıkça özen ile köküne
Sökün eder vitaminler her tanenin yüküne
Bazen tâkât yetmeyip de zor gelse de ek'ine
Direnç yüklüdür genleri; neşe çağlar ağaçlar.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567512/cirilciplak.html>

* KALPTEN BAKINCA

[italik]Dağın zirvesine düz yol arama
Yorgun ayaklara destur verilmez.
Gönül imar etmek çok zordur ama
Meşakkat çekmeden sırra erilmez!

Zannetme uzakta; huzur avcunda
Huzur bir tatlı söz; dilin ucunda
Sanma ki mutluluk kral tacında
Tac ile, taht ile kalbe girilmez.

Gözlerin önünde perde var kat kat
Ömürden gidiyor her an, her saat
Akıbet ölümdür, budur hakikat!
Ecel meleğine tuzak kurulmaz!

Okumak beyhude amelin yoksa
Cahiller alçaktır göğe de çıksa
İnsan şu aleme ibretle baksa
Boş heva peşinde koşmaz, yorulmaz

Ayın hükmü olmaz güneş çıkınca
Göz farklı şey görür; kalpten bakınca!
Yapraklar gül olur dikenler gonca
Her bahçeden lale, sümbül derilmez

Candan dost olana canım fedadır
Amaç gökkubbede hoş bir sedadır
Baki olan bir O; Hakk'tır, Hüdâ'dır
Aklı olan O'na küsmez, darılmaz!

Kimseye değildir, nefsime sözüm
Bir garip ozanım, buruktur sazım
Yollar sırat gibi kesmiyor gözüm
Sıratı geçmeden HAKK'a varılmaz!
Sıratı geçmeden HAKK'a varılmaz!

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567616/kalpten-bakinca.html>

* FARKINDA DEĞİLSİN!

Ey eşref-i mahluk insan!
Gülsün; farkında değilsin
"Düşün!" diyor her bir âzan
Dölsün; farkında değilsin.

Ne sultansın, ne hancısın
Benlik güden yalancısın
Şu âlemde yabancısın
Elsin; farkında değilsin.

Kendine gel, gözünü aç!
Ne vazifen, nedir amaç?
Damla damla suya muhtaç
Dalsın; farkında değilsin.

Ne ederdin us olmasa
Nefesine ses olmasa?
Ağızındaki süs olmasa
Lâlsın; farkında değilsin.

Hadsiz hevân sînende is
Benliğine kibir reis
Usül bilmez ey müderris!
Kâlsın; farkında değilsin.

İsyandayken fasılasız
Kâr umarsın hasılasız
Okyanusta pusulasız
Salsın; farkında değilsin.

Akıl mahpus, fikir yoksa
Hakk'a mahsus zikir yoksa
Cân özünde kirin çoksa
Çölsün; farkında değilsin.

"Güz gelince", diyor yaprak
"Kefen biçer tene toprak."
Çiğner geçer nice ayak
Yolsun; farkında değilsin.

İnsan olan olmaz arsız
Oysa nice dil ayarsız
Aşk bilmez, kalbi har'sız
Külsün; farkında değilsin.

Şükür bekler nimet, rızık
Ecel gelir biter azık
Tefekkür et; ayıp, yazık!
Kulsun; farkında değilsin.

Kulsun; farkında değilsin.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567720/farkinda-degilsin.html>

* HER YERDE 'O'

Nakşetmiş nurunu Rabbim her yere
Yerde „O“ var, gökde „O“ var, canda „O“.
Görenler söylesin, göstereyim köre
Alyuvarda, akyuvarda, kanda „O“.

Türlü çiçek, lâle, nergis, sümbülde
Papatyada, menekşede, al gülde
Kelebekde, binbir böcek, bülbülde
Her vakitte, her saatde, anda „O“.

Hem ebedde, hem bu çağda, ezelde
Her organda, ayak, gövde, yüz, elde
Canlı, cansız, mükemmelde, güzelde
İskelete kılıf olan tendede „O“.

Hem yağmurda, yere düşen damlada
Nokta, virgül, türlü, türlü imlâda
Her yazıda, kelimedede, cümlede
İmânda „O“, Kur-anda "O", dinde „O“.

Her ezanda, her secdede, tekbirde
Her ayetde, her sûrede, zikirde
Her rüyada, düşüncede, fikirde
Camide „O“, hanede „O“, handa „O“.

Her madende, altın, gümüş, sarıda
Her nebatda, her petekde, arıda
Nar dânesi, incir, zeytin, darıda
Vitaminsinde, molekülde, gende „O“.

Seher yeli, kasırga da, borada
Arafat'da, Müzdelife, Hira'da
Devası yok sanılan her yarada
Hem ilim de, hem keşif de, sinde „O“.

Hem alfada, hem betada, gamada
Gezegen de, yıldızlar da, semâda
Yazılarda, çizilende, şemada
Yarında „O“, bugünde „O“, dünde „O“.

Bak Âleme! tefekkür et, bir düşün!
O'ndan geldin, yine O'na dönüşün?
Ölüm ile son bulacak her düşün
Hâlık da „O“, Mâlik de „O“, bir de „O“.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567822/her-yerde-o.html>

* YAVUZ'A YENİK KALEM...

[italik] Zilleti hak etmişse aranmaz başka sebep;
Bir Arslanın peşine çelimsiz enik düşer...
Dil âh'ı tüketmişse, özen gösterse de hep
Yunus'ca yazan kalem, "Yavuz'a" yenik düşer...

Her kim ki kâle almaz serpilirken, nifâkı
Zamanla ayıramaz şerden, karadan akı...
Cehlin kesif kokusu kaplayınca âfâkı
Gâfilin payına hep zor yokuş, panik düşer.

Tevekkül dergâhına hergün etsem de tâlim
Bırakmıyor yakamı "eyvâh", "keşke", "vay" hâlim
Ne zaman ufka doğru kanat çırpırsa hayâlim
Avcuma boynu bükük, şûâsı sönük düşer.

Yazdırıp ahmaklığı karakter hânesine
Hiç kimse sığınmasın "kader" bahânesine!
Her kırılan fidanda toprağın sînesine
Sanmayın suçlu, sanık; bu bağı yanık düşer...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568033/yavuz-a-yenik-kalem.html>

* BİL Kİ!

[italik]

Rabb'ini bilen kişi cürme çobanlık etmez
Her âna anlam yükler boşa nefes tüketmez
Bilir ki bir nimete bir ömür şükür yetmez...
Benliğe paye veren hicap duyar, ar eder
Kâinata bakan göz aczini ikrâr eder.

İblis sormaz kimseye günahın markasını
"Yeter ki kul giysin" der melanet hırkasını
Gafil kabri görür de düşünmez arkasını...
Gizlemek istese de kusuru beşer akli
Kirâmen kâtibîn'e hiç bir şey kalmaz saklı.

Nadim olmayan gönül secde etse ne çıkar
Günah denen lekeyi bir tek gözyaşı yıkar
İhlas ile çık yola riya ameli yıkar...
Takdir bekleyen gönül beyhude yanar, tüter
Güzel amel et, unut! Yaradan bilsin yeter.

Geçmiyorsa bir fikir Kur-an'ın süzgecinden
Göz bakar, ibret almaz devenin hörgücünden
Uçacak bir gün gençlik senin de avucundan...
"Deli"ce akan "kan"lar damarlarda donuyor
Boş kalan avuçlara, "eyvâh", "keşke" konuyor!

Kin köpük kaynatsa da gönül saraylarında
Erir aşkın odunda, zikrin Ya Hayy'larında
Muradı Kâbe olan haz bulur say'larında...
Buzdan örtü örtse de üstüne karakışlar
Maksûdu Yâr olana engel olmaz yokuşlar!

Taştığını sansan da ecrin amel kabından
Harcama hesapsızca çelimsiz sevabından
Hedef; imanla geçmek, ab-ı hayat bâbından...
Başını döndürse de şan, şöhret ve alkışlar
Ebedî hayat yolu bil ki secdeyle başlar!

Mecit AKTÜRK [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568152/bil-ki.html>

* BAL RAFTA KALMAZ!

Arı ol, öz topla, peteğe taşı
Ter çiçek kokarsa bal rafta kalmaz!
Sanma ki beyhûde, boşa uğraşı
Gayretin zay olmaz, ârafta kalmaz.

Zaman sele benzer; katar önüne
Çığ düşer bedenin taze tenine
Yiğitler pîr olur, "Leylâ"lar nine
Organlar ilk günkü evsafta kalmaz!

Ne hevâya meyil, ne nefse taat
Beşerden beklenen Hakk'ka itaat
Ukbâya kurulu her çalarsaat
Ezelden ahdin var, "söz" lafta kalmaz!

Ne kalpte kin ile ne dilde kirle
Dost eyle nefsinî müsbet fikirle.
Mü'min olan insan, bil ki, münkirle,
Münafıklar ile bir safta kalmaz.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568355/bal-rafta-kalmaz.html>

* UTANIRIM...

[italik]Cürmü hadsiz bir kul iken yediğimden utanırım
Benliğimi saran diken; derdiğimden utanırım

Fazlı Kerem adım ansa, her niyâzım sıralansa
Sır kapısı aralansa, erdiğimden utanırım

Âlem bilir, gelen göçer, mülke meftun maldan geçer
Muhtaç gördüm avuç açar; verdiğimden utanırım

Azgın nefsi zor terbiye, zelil olsam sormam niye
Tezgâhıma amel diye, serdiğimden utanırım

İçim yanar için için, ârif olan bilir niçin
Geç kalmışım sual için; sordüğümünden utanırım

Furkan ayan beyan ama, iradem felç, âciz, âmâ
Ömür sürdüm bir muamma; kördüğümünden utanırım

Virde buyur derken özüm, nefse dönük yüz­süz yüzüm
Aynalara gitti gözüm, gördüğümünden utanırım.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568493/utanirim.html>

* BİLEMEDİM

Murâdım kaderin önüne geçti
Şükür bilemedim, ar bilemedim...
Nefsimi şımartan kırık süzgeçti
Zarar bilemedim, kâr bilemedim

Ömrümü hesapsız hevâya kurdum
Servetin hasını yele savurdum
Dağın zirvesinde aradım durdum
Saça da yağarmış kar bilemedim

Sandım ki gün doğar hep güneş açar
Ne fersiz kalırım, ne birgün naçar
Aynada gördüğüm gölgemden kaçar
Âkıbet karanlık, dar! Bilemedim.

İrâde ağacı tutmazsa aş
Budamak, sulamak boşa uğraş
Hebâ ettim göze emânet yaş
Tövbeye münhasır zâr bilemedim

Pembe, beyaz, mavi olsa da tonu
Karaya çıkıyor her rengin sonu
"Düşman" dendiğinde belliyken konu
Zerki zehir nefsi "mar" bilemedim

Sevgiyi öğrendim aşk ile doldum
Leylâ'ya vahaydım Şirin'e yoldum
Tam beni bulurken bende kayboldum
Vuslat bilemedim, Yâr bilemedim

Uyarmak kastıyla uğrasa da kış
Hayaller süslüydü düş nakış nakış
Toprağın bağrından ukbâya çıkış
Sinden öte sırat var bilemedim
Sinden öte diyar var...Bilemedim...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568903/bilemedim.html>

* KOŞUMUZ VARDIR...

[italik] Uçmak için kanat çırpıp bıkmadan
Ten denen kafeste "kuş"umuz vardır
Gayret gerek yol kabire çıkmadan
Amel heybesinde "boş"umuz vardır

Rast gelmek zor kadir-kıymet bilene
Gönül yanar içten içe; ele ne
Darda kalıp kapımıza gelene
Kurulu soframız, aşımız vardır

Düşkün görsek gamlı, yaşlı, yaralı
Bırakmayız öyle bahtı karalı
Gelen geçen olmasa da oralı
Dilde dua gözde yaşımız vardır

Kasvet kalbe kâbus olup boğarken
Dertler gürbüz, umut düşük doğarken
Dost bağına her gün karlar yağarken
Bizim de yaz günü kışımız vardır

Riyâm varsa işte yüzüm; gel, tükür!
Dil sussa da kalp Allah der, der zikir
Çok uğraştım, nefsi yendim, çok şükür
Ecri eşsiz diyar düşümüz vardır

Aklı olan kulak asmaz şeytana
Elestü'den sözümüz var Rahmân'a
Bir gün veda edeceğiz bu hana
Firdevs bahçesine koşumuz vardır.
Firdevs bahçesine koşumuz vardır.

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569037/kosumuz-vardir.html>

* İNCİNSEN DE İNCİTME !

erenler dergâhında
nic' öğüt var
gül gibi.

kimi serde cem eder
kimi kaçır
el gibi.

söz var, gönüller yapar
- kalpten kalbe -
yol gibi.

söz var,
ezer de geçer;
bentler yıkan
sel gibi.

söz vardır,
vazgeçilmez;
ilaç gibi,
bal gibi.

söz vardır,
yüz ekşitir;
manasız, boş;
kal gibi.

söz vardır,
dinlendirir.
dinlenir
masal gibi

söz var,
yenmez,
yutulmaz!
tatsız, tuzsuz;
yal gibi

söz vardır,
eğri büğrü;
kurumuş bir
dal gibi

unutma,
ömür kısa!
gelip geçer
yel gibi

akleden
şerden kaçır;
zühd-ü takva
kul gibi

incinsen de incitme;
sükût eyle;
lâl gibi

yıkma gönül sarayın;
ezip geçme
fil gibi

ey nefsim!

bir kulak ver!
duy ne diyor
serde
us!

ya söyle
YUNUS
gibi

ya haddini
bil
ve

*** SUS! *** [/italik]

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569159/incinsen-de-incitme.html>

* İNSANOĞLU ...

İnsanoğlu iğ süt emmiş; kibir ile gezer gider
şefkat yönü örselenmiş; karıncayı ezer gider

ryan gelir bu aleme, kafa tutar elaleme
Sanki dersin bir allame; kuralları bozar gider

Taat bekler kılavuzu, şaşar yönü bilmez uz'u
Kinle dolar kalp havuzu; isyan ile azar gider

Muhabbeti bilmez ayar, kem kelamı mübah sayar
Hakk'a ağyar, iblise yar; kulluğundan bezer gider

Günah akar heybesinden, benlik sarkar cbbesinden
"Rc eder tvbesinden; şerbetten şer szer gider"

El çekince özünden ar, dokunduğu yürek kanar
Kim ki ikaz eder, kınar; gazez güder, zer gider

Mühlet verir Halık kula, bekler doğru yolu bula
Gafil, gelir bu okula, şirke destan yazar gider.

İner birgün sis perdesi, mazi kokar asudesi
"Vah"la dolar son badesi, akıbeti sezer gider

Hadsiz mr olur "bir an", damarlardan çekilir kan
"Son misafir" bilmez aman, mezarını kazar gider!
"Son misafir" bilmez aman, mezarını kazar gider!

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569290/insanoglu.html>

* YARA/SA/YDI (RUBAİ - CİNAS)

[italik]

İflah olmaz benim derdim; yâr sandığım yarsa'ydı
Dilimde âh dostu vardım; doksan dokuz yara saydı
Gönül yurdum derde harman, böyle imiş demek ferman
Çoktan bulunmuştu derman; Lokman işe yarasaydı.

Mecit AKTÜRK

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569391/yara-sa-ydi-rubai-cinas.html>

* LIEBE MELANIE

Weit weg von der Familie sehnt man sich nach Zuhause!
Darum sind wir nachdenklich, tränennah, empfindlich...
Lauf der Angst nicht davon; fordere sie heraus
Allen Sorgen zum Trotz, sei hoffnungsvoll so wie ich.

Nimm meinen Rat zu Herzen, lerne es auswendig!
"Wer die Hoffnung aufgibt, den kann man niemals heilen..."
Genieße jeden Atem; erst dann wir(k)st Du lebendig
Freundschaft hat dann Sinn, wenn wir den Kummer teilen.

Mal schienst Du "bärenstark", unerschütterlich zu sein
Mal schwach und traurig; berechenbar warst Du nie...
Klinik voller Menschen, doch bist Du niemals allein
Es ist jetzt Zeit, wach auf! Komm zu Dir Melanie.

Manche reden zu viel, bauen dabei reichlich Mist
Darum war ich schweigsam, hatte stille Tage...
Lass die Ohren nicht hängen, bleibe so wie Du bist
Ob ich mich wieder melde? Was für eine Frage?

Mecit Aktürk

BAD HEINBERG'teki KLİNİK DOSTLARIMA 26.05.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569530/liebe-melanie.html>

* ŞANIMIZA ŞANDIR BİZİM...

[italik] Varsın ele olsun ebet; ömür denen andır bize
Ten içinde saklı servet emanet bir candır bize

"İmtihana tâbi herkes!"; Böyle diyor ilahî ses!
Boşa geçen her bir nefes, affı zor ziyandır bize

Kasvet kapı çaldığında, göz selini saldıığında,
Karanlık dem aldığı anda; sabah yakın tandır bize

Hikmet sezip her elemde, sabrederiz en zor demde
Misafiriz bu âlemde; ahret öz vatandır bize

El kirlenmez ele versek, güçlü derler şayet birsek
Bir yerde bir garip görsek; şol cihan zindandır bize

Helal ile dolmalı cep, bilen sormaz, "neden acep?"
Haram lokma cürme sebep; sinde kar, borandır bize

Dünya fani; ara durak, ırak değil candan fîrak
Biliriz ki kara toprak, gün gelir yorgandır bize

Bin yaşansa bitmez heves, Ecel Kuşu sormaz adres
"Mezara bak!" demek abes; her yer Aşîyan'dır bize

Kanmam yaza hazan da var, ar eden de azan da var
Cürmü yazan, mizan da var; akıbet ayandır bize

"Kûn" deyince Kadri Mutlak, ne han kalır ne de konak
Rahman-Rahim tek sığınak; Furkan'ı limandır bize

Ayar ettik dilimizi ayan ettik hâlimizi
Çalan yoksa zilimizi hanemiz vîrandır bize

Hoş tebessüm cana şifa, îman ile bulduk safa
Ahmet-Muhammet-Mustafa(S.A.V.), şânımıza şandır bize.

Mecit AKTÜRK [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569845/sanimiza-sandir-bizim.html>

* KIRAN KIRSIN... BİZ KIRMAYIZ!

[italik] Gönül odur ki har ola, dosta güzel diyar ola
Kapı çalana parola, soran sorsun biz sormayız.

KIRAN KIRSAN BİZ KIRMAYIZ...

Dosta pusu vefâya dâr; kuran kursun biz kurmayız
Hançer yesem şaşmam zinhar; vuran vursun biz vurmayız

Hemhal olduk ilim ile, edep ile dolu file
Bir gönülü bile bile; kiran kırsın biz kırmayız.

Yanan soba olmaz ıssız, gül bahçesi kalmaz ıssız
Mazlum ağlar iken sessiz, duran dursun; biz durmayız.

Nam salsa da bilek büken, "mahir" kalbe sevgi eken
Dalda gül var iken diken; deren dersin; biz dermeyiz

Ayan etsek sızımızı, herkes çekmez nazımızı
Düz var iken dizimizi, yoran yorsun; biz yormayız

Varsın hasar versin asır, yol bilene etmez tesir
Haddi aşır dinde kusur, gören görsün; biz görmeyiz

Abit, haram katmaz aş, iy'lik eder kakmaz başa
Kem sözünü kinden taş, saran sarsın; biz sarmayız.

Hak yiyenin gülmez yüzü, ayar etmek gerek sözü
Konuşurken kafa-gözü; yaran yarsın; biz yarmayız.

Az çatmadık zor kışlara, meyletmeyiz alkışlara,
Doğruları yanlışlara; karan karsın; biz karmayız.

Üç şey var ki olmaz onsuz; vatan, bayrak ve ezansız,
Kabre dinsiz ve îmansız; varan varsın; biz varmayız...

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569986/kiran-kirsin-biz-kirmayiz.html>

* ÂŞİYAN'DAN YANA BAK!

Ey Melik'in mülkünde destursuz gezen densiz!
Ömrün hevâ örsünde, elde kalan âna bak
Ne doğumun tesadüf, ne varlığın nedensiz
Kaldır da bir başını Âşiyân'dan yana bak!

Hitapsa beklediğin gelmek için kendine
Bir lahzâ soluklan da kulak ver en son dîne
Bilal ezan okurken, gül kokarken Medîne
Zifirden filizlenen, güne doğan tana bak!

Düşün, ahenk içinde şu koca kâinatta
Hep Mühr-ü ilâhî var, dört mevsim her sanatta!
Tereddüde düşersen ikrâra kanaatta
Damarda seyr-ü sefer, câna cevher kana bak!

Secdeleri zül sayıp "payitahtım var" deme!
Hakka ahdinden cayıp "zevk-ü sefâ kâr" deme!
Nankörlük etme ayıp, şeytana hünkâr deme!
İbret al Firavun'dan, kaçınılmaz sona bak!

Zirveye tırmansan da mağrur, kendinden emin
Vuslat için gün sayar bastığın rûy-i zemin!
Son nefesle çözülür mahiyeti gizemin
Yar toprağın bağrını taze denen tene bak!!!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570089/siyan-dan-yana-bak.html>

* SIRILSIKLAM

[italik] Sen gittin soldu güneş gün bildim geceleri
Âsûde dünler rüya, mutluluklar "an" oldu
Hüzne bandım kalemi ağlattım heceleri
Kâğıtlar sırlıklam gözyaşım zıyan oldu

Ne zaman hayal kursam hicranaydı varışım
Hüsrân ile son buldu zaman ile yarışım
Aşkımı ikrâr ile yalvarış-yakarışım
Nezdinde naza sebep hadsiz hezeyân oldu.

"Vuslat" yüksek basamak aşılması zor eşik
Sensiz sevda sarayım keder veren boş beşik
Şimdi bîtap, bîçare düşlerim delik deşik
Tebessüm çehreme zül sırlarım ayan oldu.

Yaksa da yüreğimi her gün fırtına, ayaz
Ne mucize bekledim ne bahtımdan imtiyaz
Yıllarca "belki" deyip ettiğim onca niyaz
İcâbeti imkânsız, beyhûde beyan oldu.

Birgün yolun düşerse bakıp küskün hâlime
Sorma "sebepe ne" diye sükût-u hayâlime
Takvimler gün sayarken, an be an, visâlime
"Bir ömür boyu" deyip, ahdinden cayan oldu.

Arzum Kerem olmakken mutluluk hikâyende
Azap gülleri açtı ruhumda himâyende
Kanat takmış, göklere uçacakken, sayende
Dünya gönlüme zindan her yer Âşiyân oldu.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570192/sirilsiklam.html>

* VIEL GLÜCK

Der Zugführer guckt wütend; Zeit für die letzte Zeile
Wenn das Schicksal es so will, gibt es leider kein Zurück...
Als "Dankeschön" für alles; nehme ich Langeweile,
Trauer und den Stress mit, lasse euch VIEL GLÜCK.

Die Menschen sind frühreif; undankbar und arrogant
Für ein Lächeln im Gesicht alle Türen stets dicht.
Jedoch war ich ganz anders; jung, gesellig und charmant :)
Wo ihr auch immer seid, vergesst mich bitte ja nicht.

Abschiede sind sehr bitter, verursachen Trauer,
Die Gefühle flüstern Tränen in den Kissen...
Das Leben ist eben so; Glück von kurzer Dauer
Bis zum letzten Atemzug werde ich euch vermissen.

Mecit Aktürk

BAD HAINBERG'teki KLİNİK DOSTLARIMA...(26.05.2015)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570358/viel-gluck.html>

* DOKUNMA!...

[italik] Hiç acıma câna cefâ hâlîme
Yüreğimde neyin varsa al, durma!
Rahmet okut en vicdansız zâlîme
Bedel ödet...Sitemler et...Lâl durma!

Az mı dedim "gönül hassas, horlama!
Talihini daha fazla zorlama
Suçum varsa, buyur, hesap sor, ama
Poyraz olup gül bahçemi soldurma!"

Varsın bitsin lügatında zerâfet
Yakıp yıksın harâb etsin bu âfet
Demem artık "yeter, vazgeç, insâf et!
Beni kordan alevlere daldırma!"

Soranlara tanıt beni "el" diye
Dilim kopsun yalvarırsam kal diye
Düşsem dahi el uzatma dal diye
Var mı engel, görmezden gel! Aldırma!

Güç dense de aşk odundan sakınmak
"Ar" diyorlar zor geliyor yakınmak
Gönlüme zül hâin tene dokunmak
İcâb etmez...Gücün yetmez...Kaldırma!..

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570476/dokunma.html>

* SABRET GÖNLÜM

[italik]

Sabret gönlüm, zârı bırak; hüznü gözden silmek gerek
Gayret bekler kulundan Hakk; direnmeyi bilmek gerek

Edeb ile vursun örsün, öfkeni yen dinsin hırsın
Gönül yapmak senin dersin; yolda karar kılmak gerek.

İncinsen de etme sitem, gafil ile olma hemdem
Tevekkül et, söz dinle hem; hep pîr-ü pâk kalmak gerek.

"Dost" bildiğin üzsün varsın, duan, virdin yara sarsın
Niçin böyle çeşm-i zârsın; umut ile dolmak gerek.

Düşsen dahi sıkça dara, her işte bir hikmet ara
Şerri hayra yora yora, tefekküre dalmak gerek

Nefsi ezmek ise maksat, say ki sende hep kabahat
Her bir kabir, gör, nasihat; ölümden ders almak gerek.

Allah(c.c) deyu tekrâr ile, "bir"liğini ikrâr ile
Boyun büküp, isrâr ile, sır kapısın' çalmak gerek.

Hakk'ı söyle, hep ayandan, korkma seni kınayandan
Kork, Allah'tan korkmayandan; hak üzere ölmek gerek.

Yük oldukça kalbe çile, "lâ havle" çek, sabır dile
Halden bilen bir dost ile, paylaşarak bölmek gerek.

Akan "ömrün" avucundan, düşene bak dil ucundan
Bin bilinmez yön içinden, doğru yolu bulmak gerek.

Vuslat ise şayet murat, kalp kırmamak! Budur sanat!
Aman vermez derde inat, gülümsemek, gülmek gerek.

Göz odur ki Hakk'ı göre, benzemeye bakarköre
Benliğini serip yere, secdelere gelmek gerek.

Farz et ömür gelmiş geçmiş, ecel tene kefen biçmiş
Farkedince, herşey "hiç"miş, ürpererek, solmak gerek.

Bil ki, şeytan sana düşman, uyup ona olma pişman
Hakk'a kulluk, en büyük şân; gerçek mü'min, olmak gerek.
Hakk'a kulluk, en büyük şân; gerçek mü'min, olmak gerek.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570585/sabret-gonlum.html>

* İKSİR

[italik]Öz derdim doğadan aylarca gezip
Balım var petekte, sorfayı kurun!
Sunduğum ikrama sebebi sezip
Diyete davete dikkat buyurun.

Bin yılda bir geçer bu imkân ele
O fırsat geldimi kaçırmaz ârif
Anlaşıldı ise şayet mesele
Bir avokadoyla başlasın tarif;

Dilimleyip soyun, alın bir kaba
Üç-beş kaşık yoğurt ilave edin...
Artanı yeniden koyun dolaba
Organik beslenin, taze tüketin!

Sırada zencefil, zerdeçal, polen
Hepsinden azami bir çay kaşığı
Gaye; ağızda tat, mideye şölen
Hem bedeni tahkim, hem bağışığı

Chia tohumu'yla susamdan atıp
Karabiber ile nane ekleyin
Hormonsuz iki diş sarımsak katıp
Emsalsiz iksire lezzet yükleyin

Zeytinyağı gerek kıvamı için
Yarım çay bardağı ve soğuk sıkım
İncirle hurmadan birini seçin
Kaysı da koysanız hiç çıkmaz gıkım

Ağıza her lokma konduğu anda
Damağa tat veren ölçekte ayar
Fındıkla cevizi dövün havanda
Koyun kabınıza "bir avuç" kadar

Kenarda kalmasın Mutfak Robotu
Bir doz maydanozu içine atın
İlave ederek az dereotu
Kıyılmış şekilde, iksire katın.

Madem ziyafet var kurulmuş sini
Şifa tabağınız kalmasın fakir
Mevsimi gelmişse; yaban mersini
Ya da ahududu katmak gerekir

Bilirim; uzadı, homurtu yakın
Sabrınız çarımhta, ruhunuz dârda
Tam karıştırmadan yemeyin sakın!
Kalan son iki şey; aynı miktarda!

Bir yemek kaşığı keten tohumu
Ve yulaf ezmesi; budur tüm olay!
Geçerken boğazda dokuz boğumu
Her lokma bir hazdır, hazımsa kolay.

Başlamadan önce; iksir üstüne
Bir tutam tarçını vacipten sayın
Duyanlar anlatsın yakın dostuna
Şifa niyetine herkese yayın.

Müdavimi olun, uyun diyete
Sabah aç karnına, günde bi kere

Nefes aldirmiyor iki illete;
Ne kolesterole, ne de şekere

On yıl geç yazılmış kütükte yaşım
Ben diyim seksenim siz deyin doksan
Yaşımı yirmiye çekti karışım
Bastonu attım da, bir dişim noksan

Servetlik sırrıma bükmeysin dudak
Lazım olacaktır mutlaka yarın
Dermanı verecek Kâdîr-i Mutlak
Birtek kara kalem bu ihtiyarın

İhtiyaç duyanlar buyursun, alsın
Bir işe yarasın akittiğim ter
Övgü, paye, ücret istemem, kalsın
"Allah râzı olsun" demeniz yeter.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570704/iksir.html>

* MEHMED'İM...

Akımış KARAYmış rengine bakmaz,
YILANın başını ezer MEHMEDİM,
şehidin kanını yerde bırakmaz,
Yeniden bir destan yazar MEHMEDİM...

Yumuşak atların çiftesi pektir,
Laf anlamayanın hakkı kótektir,
Peygamber ocağı dünyada tektir,
Kızdımı çok kótu kızar MEHMEDİM...

VATAN, BAYRAK için canımız feda,
Dinle! bak, ne diyor? bize şUHEDA,
Dillerde TEKBİRLER; En güzel NiDÂ,
Hainlere çukur kazar MEHMEDİM...

Bunca şehit verdik kanıyor yaram,
Kandan beslenene acımak haram,
Af ile insafla hoş degil aram,
Akıldan geçeni sezer MEHMEDİM,

O nöbet tuttukça batmaz hiç güneş
Millele evlattır, her gençe kardeş
Her şehit mezarı bağrımında ateş
Gördükçe hasretim azar MEHMED'İM...

Hain plan yapmış masa başında,
Adice, alçakça hayal peşinde,
Amaç; bizi bölme! budur düşünde,
Oynanan oyunu bozar MEHMEDİM...

Gözler bulutların ta ötesinde,
Aslanım çakalın tam ensesinde,
Yakında Kandilin en tepesinde,
Yanık bir türküyle gezer MEHMEDİM...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570806/mehmed-im.html>

* ÜMMETİN EFENDİSİ

[italik] Ne bahtsızdı kim bilir sen doğmadan kâinat
Sapıtmıştı insanlar peygamberlere inat
Put yaparak tapmaktı; buydu en gözde sanat!
Bilmek hayli zor işti doğru yanlış hangisi
Furkan'ımla yetişti; Ümmetin Efendisi

Gamlı gönüller çöldü; sen geldin oldu vaha
Güneş bile bir başka gülümsedi sabaha
Acze düşen yol buldu delaletten felaha
Bölüştü lokmasını aç kalsa da kendisi
Yegâne şanlı rehber; Ümmetin Efendisi

Vahşetin adı töre, kız doğurmak ayıptı
Cahillik had safhada, akıl ise kayıptı
Mazlum kan ağlıyordu; zaman bir acıptı
Beklenen peygamberdi Amine'nin incisi!
Âleme şeref verdi Ümmetin Efendisi

Putu tapanı irşâd kolay bir iş değildi
Lâkin, fazla geçmeden gerçeği herkes bildi
Eğilmez denen başlar saygı ile eğildi...
Tebliğiyile yıkandı kalplerin kiri, isi
Kalpler sürûra kandı; Ümmetin Efendisi

En mümtaz sembolüydü ahlakın, asaletin
Mî'râc ile taçlandı taltifi risaletin
Arzumuz şefaatin, dilimizde salat'ın
Sensizlik yüreğe yük Ey Nebîler Nebîsi
Özlemimiz çok büyük, Ümmetin Efendisi

Aciz kullar omzuna ağır geldi zimmetin
Asırlar geldi geçti öksüz, gamlı ümmetin
Sarsın, kuşatsın bizi her adımda himmetin
Muhammed-ül Emîn'sin, ey gönüller Bani'si;
Bu hasret nasıl dinsicin Ümmetin Efendisi...

Mecit Aktürk
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570924/ummetin-efendisi.html>

* YETER ARTIK!...

Dilimizde tüy bitti KARDEŞLİK diye diye...
Yetmedi mi akan kan, bu terör bu kin niye?
Bu VATAN ecdadımdan bana KUTLU hediye...

Herkes seğsin safını, safları ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Sanmayın ki bu millet size boyun eğecek,
Her kırılan fidanla yeni canlar doğacak,
Akıttığınız bu kan önce sizi boğacak,

Ya GÖZYAŞI ya SEVINę, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Gaye HAK aramaksa yolu açık Meclisin,
Kölesi olmuŐsunuz APO denen iblisin,
Gz zerinizde MEHMEDİMiN, polisin?

Ya İNAT ya PİŞMANLIK, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Her Şehit haberinde bak gözler ęakmak ęakmak,
Yapılacak Şey belli; HEMEN silah bırakmak,
Unutana tavsiyem TARİHiME bir bakmak,

Ya HUZUR, ya da ęİLE, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Ya Kandil boŐalacak tüm silahlar susacak,
Ya kan döken CANİLER ezilip, kan kusacak,
Sanmayın ki, bu millet hep sesini kısacak...

Ya KANDİL ya DÜZ OVA, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Artık devir deęiŐti, güvenin adalete,
Kulak verin bu sese, set ęekmeyin davete,
Cevabımız hazırdır her türlü melnete,

Ya DOSTLUK ya DÜŐMANLIK, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Yok ayırımız gayrımız, hepimizin bu VATAN,
Etle tırnak olmuŐsuz, aynı bizi YARATAN,
Omuz omuza vermiş ęANAKKALEde yatan,

Ya BiRLİK ya AYRILIK, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Barışa giden yola sürekli taş koyanlar!
GzyaŐından beslenip, kanı krdan sayanlar!
Gencecik fidanlara vicdansızca kıyanlar!

Ya AF ya da İNTİKAM, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Havada bırakmayın uzatılan bu eli,
Fırtına kopmak üzre, büyüdü öfke seli,
Őzme inanmayan ya ęılgındır ya deli,

Ya SEVGİ ya da NEFRET, cevabı ŐaŐırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taŐırmayın...

Őehitlik dl bize, ölüm ile YARız biz,

İlla savaş diyenle savaşa da varız biz,
Çok engeller aştıık biz, bunu da aşarız biz,

Ya SAVAş ya da BARIş, cevabı şaşırmayın!
YETER ARTIK! , Milletin sabrını taşırmayın...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571044/yeter-artik.html>

* KUL OLMAK YETER!

[italik]Gönüller yapmaktır her işte gayem
Haddini aşana "zindan" ötesi
Dostun selamıdır en büyük payem
Zor gelir nefsimde ondan ötesi

Arsıza şer "deva", heva "din" olur
Şükür ne bilmeyen pek bedbin olur
Hırs derde dert ekler birken bin olur
Bezdirir hayattan "bin"den ötesi.

Açıktır kalp gözü kâmil insanın
Aldanmaz süsüne bu fani hanın
"Zevkine varmalı" derler her ânın
Cahile tuzaktır "an"dan ötesi.

Darbedir gaflete her müsbet fikir
Kirlenen kalplere devadır zikir
Bendeki "ben" ile barıştım, şükür
Rabbime havale "ben"den ötesi.

Aczini ikrarla "tövbe" deyince
Affeder kulunu Hakk dileyince
Göç vakti can tende sendeleyince
Korkutur gözümü "sin"den ötesi.

Ödül, alkış, övgü gün gelir biter
"Ben" demek kişiyi şeytana iter
Himmat ne bilene kul olmak yeter
Son nefesle başlar "son"dan ötesi.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571200/kul-olmak-yeter.html>

BAHARIN DİLİNDEN

Ol demiş, yarılmış göğsü toprağın,
Bağrından bir bahar çıkıyor yine...
Kâinat diz çökmüş O'nun önünde,
Rengarenk bir kilim dokuyor yine...

Kışı yaşamayan bilmez baharı,
Baharla yükselir güneşin harı,
Eriyip dağların bembeyaz karı,
Irmaktan, dereden akıyor yine...

Ölümün elinden tutmuş çıkarmış,
Tohum emir almış, toprağı yarmış,
Rabbimin kudreti her yanı sarmış,
Bülbüller ne güzel şakıyor yine...

Ayrılık; varlığın yanı başında,
Berzahı gördüm ki mezar taşında,
Arı bal yapmanın hoş telaşında,
Gafile hayretle bakıyor yine...

Fanilik hayatın her nefesinde,
Gönlüm şu alemin dar kafesinde,
Kulaklar pür dikkat bir OL sesinde,
Gören göz gerçeği okuyor yine...
Gören göz gerçeği okuyor yine...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571326/9880-baharin-dilinden-9880.html>

* ASRA YEMÎN OLSUN Kİ...

[italik]Set çekip ferâsetle nefse taam hevese
Bir lahzâ dur! Kulak ver Rahman'dan gelen sese!

Ömür denen sermaye emanet bir candadır
"Asra yemin olsun ki, insanlar hüsrandır!"

Bir dem ki; kadın meta, cinsi hemcinsine eş
Bir dem ki hem adeta "îmân elde kor ateş!"

İbadetler ihlassız, tövbeler gözde yaşsız
Ölümler feryâd-figan, diriler pek telaşsız!

Kullar kibir kölesi, haddini aşmış beşer
Hani dirilse meyyit dünyayı sanır mahşer.

Leş kargasına benzer nefis-i emmare bu dem
Hem günaha sevkeder, sevabı didikler hem.

Sarsılırken serde us, iradenin kalesi
Dilden düşen daneler İblis'in nevalisi.

Çare; dua, tefekkür; Hakk'dan gelene rıza...
Ve yanmak pahasına "îmânı muhafaza!"

Madem ki zemin kaygan, sarsılmakta o temel
Akleden kullar için, hedef tek; "salih amel"!

Ve ram olup emrine, mü'mine farzdır diye
"Hakka kulluğa davet, hakikati tavsiye!"

Zayıf omuzlar için ağır gelse de bu yük
Gerçek şu ki; her nefer davası kadar büyük!

Çok olsa da zalimin, mel'ûn'un taraftarı
İnsan hedefe varır; "Sabır"sa anahtarı!

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571441/asra-yem-n-olsun-ki.html>

* MİLLETİMİN VAY HÂLINE...

[italik] Milletimin vay hâline; ülfet payı "eyvah" olmuş.
Hüzün sinmiş hayâline, "kasvet" koyu siyah olmuş.

Dimağ esir, fikir zorda, kalbe dolan hile hurda
Yumruk kalkmış, kulak "vur"da; kalem dahi silah olmuş.

Beklenirken asil nesil, el-âleme olduk rezil
Dilim çıkan söze kefil; dünkü kardeş bedhah olmuş.

Bu ne âfet, ne hazin hal, çürük çıktı tutulan dal
Onca hain, bunca çakal, nerden nasıl peydah olmuş?

Af çıktıkça her kusurda, gedik açtı korku surda
Tat vermiyor bu asır da; hâşâ, şeytan ilah olmuş.

Gönül, hassas cam sürahi, sazım dertli, sözüm sahi
Güvenilen dostlar dahi, nankör, namert, küstah olmuş.

Sarp bir yokuş bu çıkılan, benim hergün hep yıkılan
Aynı safta namaz kılan, yetmişiki cenah olmuş

Bir zamanlar biz bir iken, nasıl bitti onca diken?
Gözde şimdi her biriken, muhataba ikrah olmuş.

Kime sorsan kendi haklı, beğenmiyor başka aklı
Gönlüm yine ağlamaklı; sulha davet günah olmuş.

Uyanın ey ehl-i kubur! Kalplerdeki kanserli ur
Çehresinde kibir, gurur; İblis tabip, cerrah olmuş!

Bölünen kim, kimdir bölen? Var mı bunu doğru bilen?
Tan vaktini bekleyen ben; heyhat, ele sabah olmuş!

Dert akıyor her dereden, manzara bu pencereden
Kurtulsam şu cendereden, bir de baksam salah olmuş.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571580/milletimin-vay-h-line.html>

* ELVEDÂ DOSTLAR!

Yaktılar canımı, karardı dünyam
Çıkmıyor ağzımdan ses sedâ dostlar
Kâbusa dönüştü güzelim rüyam
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

İma ile dahi deseler hırsız
Kalırmıydınız siz buna duyarsız?
İnsanlar acâip, diller ayarsız
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

Bir garip ozanım kendi çapımda
Ç/alıntı zillettir, yoktur yapımda
İlk kez haciz geldi; memur kapımda!
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

Gönül otağında fil gezmiş gibi
Yaktı beni bu söz; bir közmüş gibi
Yaşarım; hayattan çok bezmiş gibi
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

Sığınak sanarken ben bu limanı
Değilmiş, anladım; kestim gümanı
Bırakıp ardımda sayısız anı
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

Artsa da gönlümde hüznümün demi
Artık bu rıhtımda kalmaz bu gemi
Karar veremedim hata bende mi?
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar....

Maksat bu idiyse; oldu nihayet
Kimseyi kimseye etmem şikayet
Özür diliyorum üzdüysem şayet
Gidiyorum artık... Elvedâ dostlar...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573080/elved-dostlar.html>

* KALPTEN BAKINCA

Dağın zirvesine düz yol arama
Yorgun ayaklara destur verilmez.
Gönül imar etmek çok zordur ama
Meşakkat çekmeden sırra erilmez!

Zannetme uzakta; huzur avcunda
Huzur bir tatlı söz; dilin ucunda
Sanma ki mutluluk kral tacında
Tac ile, taht ile kalbe girilmez.

Gözlerin önünde perde var kat kat
Ömürden gidiyor her an, her saat
Akıbet ölümdür; budur hakikat!
Ecel meleğine tuzak kurulmaz!

Okumak beyhûde faydası yoksa
Cahiller alçaktır arşa da çıksa
İnsan şu âleme ibretle baksa
Şer işler peşinde koşmaz, yorulmaz

Ayın hükmü olmaz güneş çıkınca
Göz farklı şey görür kalpten bakınca!
Yapraklar gül olur dikenler gonca
Her bahçeden lale, sümbül derilmez

Ne Kaf Dağı ardı, ne de Fizan'da
Derman; ihlas, îman, idrak, iz'anda
Dil eyvah dese ne vakt-i hazanda
Miskinlik mîzanda mazur görülmez

Candan dost olana canım fedadır
Gâye gökkubbede hoş bir sedadır
Baki olan bir O; Hakk'tır, Hüdâ'dır
Akli olan O'na küsmez, darılmaz!

Kimseye değildir, nefsime sözüm
Bir garip ozanım, buruktur sazım
Yollar sırat gibi kesmiyor gözüm
Sıratı geçmeden Hakk'a varılmaz!
Sıratı geçmeden Hakk'a varılmaz!

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573691/kalpten-bakinca.html>

* KIYÂM/ET!..

[italik]Say ki âlem ünsüz idi, teşrifinle ün verdin
Tarihe şan, asra destan, kutlanacak gün verdin
Muktedirsen şems'i gökten, mührü Hakk'tan alsana!
Akli benlik pençesinde debelenen ey bedbin!
Zirveleri kibir kokan Kaf Dağı'ndan yere in!
Duy ne diyor anne sütü, parmak ucu, bal sana!
Nevbaharın ardı sıra mevsimleri takip et!
Anla neymiş kum saati, hüznü kat'î akibet

Ezel ebed arasında es miktarı virgülsün!

Tut ki hâna hünkâr oldun, som altından tahtın var
Yalın, köşkün, yaşam aşkın, ömrüne yâr bahtın var
Ecel kuşu konduğunda mühlet alıp kalsana!
Beklese ya salda sıran musallaya son tayin
Gösterse ya saklanacak kuytu bir yer o lâin
Mîzan günü bin âh yetmez, fayda etmez mal sana
Davet ulvî, eden Nûr'dur! Bir onurdur icâbet
Tazim ile kıyama dur, aslına dön, hicâb et!

Kâinatın serasında s/en nadide bir gülsün!

Bil ki puslu bir yoldasın; fırtına var amansız
Emanete memur melek mihman olur zamansız(!)
İhlas katıp her şüküre tefekküre dalsana!
Tövbekârın kârı firdevs, mihmandarı El Emîn
Münkir için sarsılırken, sırat iken her zemin
Er Raûf'un rahmetinden uzanır bir dal sana
Saltanatsa işte budur! Hakk'a kulluk, vezâret
Kinden beri kalp gözüyle ehl-i arza nazâr et

Ki şad olsun mahzun ruhun, zâr suretin bir gülsün!

Gör ki cürmün kırk katırlık, ecre delil tek satır
Yetsin artık izzet-ikram, iblise ram her hatır
Şanı yüce El Mucîb'in kapısını çalsana!
O'na doğru her adımda bire on var, bire bin
Kulluk şiar, akıl kârın; ya inkârın ya bu din!
Yakışmıyor hevâya haz, secdeye naz hâl sana
Vakit akşam, kûn ertesi; az ötesi kıyamet
Şirke sabrın son kertesi; inat etme, kıyam et!

Ki Kovulmuş kâbus görsün, gördüğüne üzölsün.

Mecit AKTÖRK
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573827/kiy-m-et.html>

* YAKARIŞ

Rahmansın, biz âciz; nefis önünde diz
Çökenlerden etme bizi Yâ Rabbi...
Rükûsuz, secdesiz, huzûra dinsiz
Çıkanlardan etme bizi Yâ Rabbi...

Verdiğin emânet başların tâcı
Duyduk hitâbını, bildik amacı...
Gönül sarayına nefret ağacı
Dikenlerden etme bizi Yâ Rabbi.

"Taşınmaz", "ağır yük" vermedin, hâşâ
Tuzağı gösterdin, us koydun başa
Zoru gördüğünde, takılıp taş
Bıkanlardan etme bizi Yâ Rabbi.

Parayla ölçerek pazu gücünü
Kaçıran bedbaht çok ipin ucunu...
Muhtaç gördüğünde, varken, avcunu
Sıkanlardan etme bizi Yâ Rabbi.

Kör edince gözü gafletin kumu
Hata eder beşer, nûr sanar mumu...
Amel tarlasına günah tohumu
Ekenlerden etme bizi Yâ Rabbi.

Mâdem ki bu dünya imtihan yeri
Sınıfta kalmamak; budur beceri...
Haksızlık görünce kendini geri
Çekenlerden etme bizi Yâ Rabbi.

Akleden zannedip her nefes hîbe
Beyhûde harcayıp un sermez ipe...
Rahmet deryasında yüzerken, dibe
Çökenlerden etme bizi Yâ Rabbi.

Yaprağın vâdesi dolar hazanla
Beşerin göç vakti en son ezanla
Az-buçuk sevâbı, gıybetle, zânla
Dökenlerden etme bizi Yâ Rabbi.

Şeytan çağırsa da her gün meşkine
Dünya değişilmez Allah aşkına
Aldanıp, hevâyı, gönül köşküne
Sokanlardan etme bizi Yâ Rabbi.

Meyledip devrânın bozuk demine
Kanmadık şeytanın tatlı yem'ine...
Şirkin batağında cehennemine
Akanlardan etme bizi Yâ Rabbi

Bezne yük olsa da her "niçin", "neden"
Tevekkülle çıktık her cendereden...
Kâinat mülküne dar pencereden
Bakanlardan etme bizi Yâ Rabbi.

Hevâ hoş gelse de can denen kuşa
Çarpıyor kanadı zamanla kışa...
Ömür takviminde yaprağı boşa
Yakanlardan etme bizi Yâ Rabbi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573928/yakaris.html>

* AYNALAR SIRILSIKLAM...

Değil mi ki uyudum, uyamadım sözüme
Acımayın halime; arsız deyin yüzüme
Bad-ı saba eserken geceme, gündüzüme
Rabbimden niyazıma çok imtiyaz ekledim
Buğzettim ayazıma; sürekli yaz bekledim

Sanırdım sinden öte sıradan seyr-ü sefer
Nefsin her çağrısına bendim en sadık nefer
Hezeyanmış her zafer; şimdi ne ziyâ ne fer
Önümde zor bir sefer; ürperdim...panikledim
Dost aradım muteber; dostu ahraz bekledim

Saatin tik-takları ihtar için vururken
Her salâ musallaya bir ceset kondururken
Kabirden yükselen ses tebessüm dondururken
Dalda yaprak kururken ibreti itekledim
Furkan rafta dururken her âna haz bekledim.

Sözde; dersimi almış, aczimi bilmiş iken
Tende bir başka bendim; secdelere geciken!
Ya zakkumdu ya diken heybemde hep biriken
Dökme imkânı varken, ardımdan sürükledim
Saçıma kar yağarken, gaypten ikaz bekledim

Ne zaman darda kalıp ihsana açsam avcu
Ne sebat edebildim ne de aslıma rücû
Dalalet dem aldıkça kayboldu ipin ucu
Yanlış çıkan sonucu doğrulara denkledim
Asra yükleyip suçu, cürme cevaz bekledim

Gün gelip göz kapanıp soğuduğunda bu ten
Şaşılmaz, hicâbından kararsa beyaz kefen
Tükürün suratıma, çekinmeyin; çünkü ben
Hakk'a taat şarken ters yönde emekledim
Cüz'î irade varken, nefse infaz bekledim...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574059/aynalar-sirilsiklam.html>

* O Y ALANın

[italik]

Öfkesi kılıç kuşanmış "mal" yerine koyulanın
Siyâsetten canı yanmış güpegündüz soyulanın.

Beklenen iyi niyettir, bu ülke için gayrettir.
Verdiği halka zahmettir, milletten çok oy alanın.

Vâdedilen hep cennettir; özgürlüktür, adalettir.
Âkibetse esârettir; sen oy/unun o yalanın!

Yalan halka ihânettir; sözüm açık, mesaj nettir;
Ya çekilen "YETER" deyin, ya da yine oyalanın.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574177/o-y-alanin.html>

* ACİZİM..

[italik] Acizim; haddi aşmam, Rabbime tam taatim
Nezdimizde din İslam, haslet tevazu, ardır
Emrine ram olursam nefsim ne der bilirim...
Acizim; nefes sayar kum saniyem, saatim
Ukbaya giden yolda Resûl'ümden iz vardır
O'ndan ayrı her ânı keyfe keder bilirim...

Acizim; kilit tutmaz; iğreti can" kafes"im
Musallada her beden akibeti ihtardır
Livâ-ül Hamd altını güvenli yer bilirim...
Acizim; bir tadımlık ömre denktir nefesim
Her feryadım bir niyaz, aczimi arz, ikrardır
Rükû, secdesi ıslak nice seher bilirim...

Acizim; düşsem dara dost aramam beşerden
Avuçlarım duaya, yönüm Hakk'a ayardır
Resûl'ü zîşân'ı "gül", "miski amber" bilirim...
Acizim; korkum tektir; o da rûz-i mahşerden
Kefen yensiz yakasız, toprağın bağı dardır
Şeb-i arus'u vuslat ab'ı kevser bilirim...

Acizim; yaksa dahi dilime düşen âh'ım
Boyun büker susarım; demem ki sitem "kâr"dır
İsyankâr heceyi zül, harfi heder bilirim...
Acizim; hicap kokar her hatam her günahım
Nedametini nişanı gözde yaşımdır, zârdır
Sırlı sebebi "hikmet"; kısmet, kader bilirim...

Acizim; yol ararım; halis niyetle, hisle
Matlûbu Mâbut kula Halık'ı dosttur, Yâr'dır
Hakk'a isyanı küfür, inkârı şer bilirim...
Acizim; başım dertte kovulmuşla, İblis'le
Beklediği itaat, ikramı kordur, nâr'dır
Çileyi ecre fırsat, sabrı zafer bilirim...

Acizim; Kur'an söyler Nebî'm çizer rotamı
Tefekkürsüz geçen gün sermayeden zarardır
Aşkı "giz"li güzergâh, kalbi cevher bilirim...
Acizim; bir gören var saklayamam hatamı
Dense de "mevsim döner, kışın ardı bahardır"
Sinden ötede diyar, zor bir sefer bilirim...
Sinden öte bir diyar, zor bir sefer bilirim...

Mecit Aktürk
21.02.2012 [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574387/acizim.html>

* TEVEKKÜL ET!..

Bazen durdu sansak bile, akıp gider, durmaz zaman
Tükenmesin hiç umutlar, demeyelim; aman aman
Diyelim ki efkâr bastı, gönlünüzü; hem, ne yaman
HAYIR nede bilinmez ki; tevekkül et ALLAH'a sen!

Dertler olur düğüm düğüm, bitmek bilmez telaşeler
Hüzün yağar dört bir yandan, mekân olur dar köşeler
Çare ne candan geçmektir, ne alkol sunan şişeler
Ye'se düşüp kalınmaz ki; tevekkül et Allah'a sen!

Zannetmeyin aranmazsak, illâ öldü sanılız
Dost dilinde yâdedilir, yine sık sık anılız
Son duraktır sansak bile, çoğu kere yanılız
Neye çare bulunmaz ki; tevekkül et ALLAH'a sen!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574532/tevekkul-et.html>

* SIKINTI YOK EFENDİLER!

[italik] Ahdimiz var; söze sadık, bağı açık yâre yâriz
Dert nedir ki! Kanıksadık; imtihandan cüz sayarız

Beis gördük boş hevayı, aşkta bulduk her devâyı
Hakk yolunda bu davayı, yüklenmeyi haz sayarız

Günah bildik kalpte kini, ıslah ettik kalptekini
Vahdet için şart ekini, huzur bozan naz sayarız.

Bir kayıpken her "öteki", tefrikaya denmez peki
Diyen mürşid olsa ne ki; takibi zül iz sayarız.

Her hecesi yivli oksa, üzer insan edep yoksa
Simasından nur da aksa, nâra yakın yüz sayarız

Ne musalla ne kabirden, ne zulmü pek ekâbirden
Korkumuz tek; kalpte kirden! Zerresini köz sayarız.

İhtar geldi her cesetten, kale kurduk çelik setten
Musibeti ganimetten, bir nimeti yüz sayarız.

Eksiğimiz âdap, arsa, ikaz edin sarsa sarsa
Zirvesinde hayır varsa, dağ yolunu düz sayarız

Ahsen üzre iradımız, serden geçtik, sır adımız
İfsad olsa muradımız, mevsimleri güz sayarız.

Ömür anlık ölüm sahi, hedef koyduk yol ilahi
Bin kez şükür etsek dahi, eksik kalır; az sayarız

Aklı olan olmaz katı, olmaz nefsin avukatı
Az ötede ecel atı; bekleneni biz sayarız!

Az ötede ecel atı; bekleneni biz sayarız!

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574670/sikinti-yok-efendiler.html>

* DÜŞÜN...NEDEN?!

[italik] Dört bir yanda feryat figan; kurtulmak zor cendereden
"Ah" çekenler hep müslüman; Tefekkür et...Düşün! Neden?

"Sus!" diyorlar her tahkire, ağır gelir bu fakire
Müslümana dar bu küre; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Nice diyar yerle yeksan, gözyaşı var nere baksan
İnsanlıktan çok şey noksan; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Düşman zalim, ehl-i salip, mazlum mahzun, yine garip
Mü'min sessiz, bir acayip! Tefekkür et...Düşün! Neden?

Sanma sakın yalan-dolan, gönül yurdun talan olan
Dost bildiğin çakal, yılan; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Silkin de bir çevrene bak, düştüğün hep aynı tuzak
Huzur sana dünden uzak? Tefekkür et...Düşün! Neden?

Kalpler kirlî, kine esir, ruh muzdarip, müteessir
Ehl-i gaflet baş müfessir; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Takvim güzde; hazanlarda, fitne kaynar kazanlarda
Camiler boş ezanlarda; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Suç ne dinde ne asırda, aynaya bak her kusurda!
Bir soluklan, biraz dur da; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Ne can ne de ten haybeden, ıslanmalı göz tövbeden
Sahibinden bezmiş beden; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Arsızlığı kârdan sayıp, heba etme ömrü ayıp!
Mevlana'nın izi kayıp; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Her toprağa denmez vatan, ecdadına bak da utan!
Bekliyorsun doğmuyor tan; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Böyle miydi asil nesil? Kalk ayağa artık rezil!
Miskinliğin nesline zül; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Yakışmıyor sana bu hal, serâb olmuş onca hayal
Gökte mahzun yıldız-hilâl; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Rehber iken bize Resul, bilemedik yordam, usul
Günahımız çok velhasıl; Tefekkür et...Düşün! Neden?

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574809/dusun-neden.html>

* EY YOLCU!

[italik] Gitme, dur Ey Yolcu! Selam ver bâri!
Kaldır başını da halime bir bak!
Sor, neden çok üzgün Yorgun Süvari!
Düne dek ışıırken gözlerde ferî
Neden kara yazmış Kader Defteri
Neden hüzün kokar bu Gamlı Konak?"

Sor ki sayıp sana sayısız sebep
Teselli bulayım, dağılsın efkâr.
Yaram aynı yara, derdim aynı hep;
İhanet, nankörlük, bozulan nesep...
Hepsini yazmaya âciz mürekkep
Kolay mı gerçeği kalemden inkâr?

Kitabımız vardı mutenâ rafta!
Yol sarpa sardıkça açıp bakardık
Ne oldu da bize kaldık ârafta?
Neden tüm fikirler haçlı sarrafta?
Müslüman münkirle aynı tarafta
Doğruyu yanlışa ne zaman kardık?

"Kızıl Elma"mıza kurt nasıl girdi?
Nerede kaldı o şanlı Akıncı?
Halbu ki davamız, yolumuz birdi
Umutsuzluk kalbe lekeydi, kirdi
"Mürşit" hakikatti, "doğru fikir"di
Neden bizden olan bana yabancı?

Aynı kapta aşâ lokma banardık
Atadan yadığâr şanımız vardı.
Hakikati söyler, Hakk'ı anardık
Mazlumun âh'ıyla biz de yanardık
Kökleri âtîde koca çınardık
Bizi biz olmaktan kimler çıkardı?

Sakın "kader" deme; iftira, yalan!
Tevekkül, gayrete, tedbire tabi!
Akrep yaklaşırken, tıslarken yılan
Sen, ben, o; biz idik, tepkisiz kalan,
İrtifa kaybeden... hergün alçalan...
O yüzden bak bugün üstte ecnebi!

Durdurmak ne mümkün hüzün selini
Kalbimde ok gibi hakikat bana.
Öyle özledim ki bir dost elini
Sayarak en başta "can" bedelini
Emanet alırken NAZLI GELİN'i
Verdiğim sözleri hatırlat bana!

Mecit Aktürk

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574947/ey-yolcu.html>

GÖNÜL DİLİNDEN

[italik]Hassas gönlüm, mahzun bakan her gözün
Yaş borcunu ben ödeyim istiyor
Hâr közüne yakın edip can özün
Tutuşayım... âh edeyim istiyor.

Dört bir yanda feryat, figan, dert, çile
İnse kıyas kuzu kalmış kurt bile
Mazlumlara kanat gerip, mert ile
Bir davada yol gideyim istiyor

Vahşete set gelmiyorsa elimden
Gür bir seda, ses bekliyor dilimden
Hiç olmazsa belli edip halimden
Buğzedeyim, kin güdeyim istiyor

İlhamını almış ise Hira'dan
Has kulunu naçar komaz Yaradan
Donsa deniz, kalsam aciz; karadan
Gemileri yürüteyim istiyor

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575089/gonul-dilinden.html>

* ÖMRÜN BOŞA GEÇTİ SAY...

[italik]Aşkın gözesinden derip özünü
Akmadıysan ömrün boşa geçti say
Hitap "ikrâ!" iken açıp gözünü
Bakmadıysan ömrün boşa geçti say

Her akşam ardında sanma sabah var
Dillerin ucunda gör nice âh var
Amel defterinde onca günah var
Bıkmadıysan ömrün boşa geçti say

Hatırla Kitap'ta Yusuf bahsini,
Sebeb-i sürgünü, zindan hapsini.
Hevanın peşinde azgın nefsini
Yıkmadıysan ömrün boşa geçti say

Mel'un'un nidası çıksa dahi gür
Rahmana râm olmak; budur tefekkür!
Derdi nimet bilip, çileye şükür
Çekmediysen ömrün boşa geçti say

Hana sultan olsan, bıraksan da iz
Rezzâk'a muhtaçsın ey nankör, aciz!
Secdeye baş koyup, huzurunda diz
Çökmediysen ömrün boşa geçti say

Basiret şer işi hayırdan seçer
Ecel şerbetinden her fani içer
Zirvenin yolları yokuştan geçer
Çıkmadıysan ömrün boşa geçti say

Akıl baştan bîzâr, iraden ayyaş
Ne hazırlığın var, ne korku, telaş
Nedamet nişanı damla damla yaş
Dökmediysen ömrün boşa geçti say

Gözleri kör eden inkârın kumu
Şems/i dost edinen aramaz mumu
Gönül kozasına sevgi tohumu
Ekmediysen ömrün boşa geçti say

Gönül toprağına sevgi tohumu
Ekmediysen ömrün boşa geçti say.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575253/omrun-bosa-gecti-say.html>

* EDEP RAHLESİ

[italik]Edep rahlesinden uzaksa dizin
Sözü bala banıp aş edemezsin...
Kapanır kapısı ilâhi gizin
Şeytanı dost sanıp, başedemezsin...

Gönül bir şelale, dil ise ark'ın
Mü'minsen münkirden olmalı farkın
Bedeli bellidir Rahmân'a şirkin
Nefsinin gönlünü hoş edemezsin...

Akleden âlemi arifle gezer
Kalp gözü açık kul çok sırrı sezer
Arsızla muhabbet sohbeti bozar
Çukuru zirveyle eş edemezsin...

Akıbet aşikâr, önün mezarken
Can tene tutsakken, ömrüne yârken
Henüz gül kokulu baharlar varken
Mevsimi ukbâya kış edemezsin...

Çok hasar verse de bu dem'in seli
Mü'mine salâh'tır Resûl'ün eli...
Âlimi el bilip, cahili Velî
Ayağı kendine baş edemezsin...

Ahd'in var ezelden, kâlû belâ'dan
Yer ve gök inliyor hergün saladan
İbret biç kendine her musalladan
Hayatı anlamsız, boş edemezsin...
Hayatı anlamsız, boş edemezsin...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575387/edep-rahlesi.html>

* GÖNÜL ÇEŞMESİ...

[italik]Arzunun ayağı zemine bassın
Ne afakî olsun ne de çok uçuk
Varsın eller kızsın, yüzünü assın
Resûl'ün yolunu takip et çocuk!

Kırmaya müsait olsa da yapın
Çalana açılısın hoş gönül kapın
Zannetme ki nefsin tek hendikapın
Yalan da, gıybet de musibet, çocuk.

İnsan denen beşer bu handa konuk
Her mezar mahşere gönüllü tanık
"Dil" gönül çeşmesi; akma bulanık!
Makbul olan hoş söz, muhabbet, çocuk.

Mü'minin helakı öfkeyle başlar
Kalp nefret doluysa kin gözde kışla'r
Arsız, edepsizi şeytan alkışlar
Kibirin bedeli "müebbet", çocuk!

Ne kalpte noksan var, ne dinde kara
Hatayı, kusuru kendinde ara
Ateş eksik ise neylesin çıra
İmansız yürekler rutubet, çocuk.

Her nefes insana vazife yükler
Can denen emanet bedeni bekler
Sanma ki takvimler güne gün ekler
Son nefesle biter bu nöbet, çocuk!

Herkesin elinde olsa da plan
Gerçek olan bu an, gerisi yalan
Bir kemik yığını geride kalan
Unutma! Ölümdür akıbet, çocuk...

Unutma! Ölümdür akıbet, çocuk...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575502/gonul-cesmesi.html>

* KUTLU NÖBET...

Avrupalı değilmişiz! Böyle demiş haçlı kindar
Sebepe belli; Türk Müslüman, ilâhî bir ülküsü var
Asla geçmez davasından kurulsa da ufkuna dâr

Çoktan aşttık Viyana'yı; Berlin, Paris mesken bize
Dinle ruhsuz Vahşi Batı! Ey Avrupa; sözüm size!

Savaşların ertesinde kırılmışken dönen çarkın
Kimdi gelip imar eden çalsın diye yine şarkın
Ne oldu da değiştiniz; sebebi ne onca farkın?

Davul ile karşılariken gar önünde atan beni
Hani kadir bilen yanın; teşekkürün, vefan hani?

Kalmadı mı us'ta ayar, insan biraz hicap duyar
Verdiğiniz silahlarla soy/tarınız cana kıyar
İlla kavga diyorsanız; kaçan namert, bize uyar...

Türk deyince kalem susar; dile gelir anıt/mezar
Destan yazan milletimiz gerekirse yine yazar!

Zor lokmayız, yutulmayız; haddini bil, bizi bırak!
Türkistan'da, Suriye'de, Filistin'de olana bak!
Her acının gözyaşının sebebi siz, sizin tuzak...

Öfke midir sizde şiar; kin kodlanmış geninizde
Vahşilik ve çakallık var sıfatlarda "en"inizde.

İşiniz hep yalan dolan, aç tarihi oku ulan!
Bak gör kimler zulüm etmiş, nasıl olmuş onca talan
Oysa benim ecdadımdan şan şereftir bana kalan...

Var mı bizden başka millet, mazlumların bir hamisi
Bugün nankör çıktı, heyhat! Siyonisti...Ermenisi.

Mesken iken Yahudi'ye Avrupa'da gaz odası
Hangi devlet kucak açmış, olmuş ona sulh adası?
Dün mazlumken, bu gün despot; Nemrutların kethudâsı

Sadası gür çıksa ne gam; belli ki az sabır gerek
Haram olsun bize uyku; son mazlum hür olana dek

Dün Asala alçağıydı sırtımızdan hançer vuran
Bugün ise PKK'sı, türevleri, tuzak kuran
Ben kalsam da bu cihânda, hakikati tek haykıran

Susmaz dilim, dinmez sedam; çekilmeden tenden bu can
Gerçek neyse yazar kalem; döktüğünüz kan ise, kan!

"Hasta Adam" iyileşti; beklemiyor kapınızda
Hem alçak, hem nankörsünüz; meymenet yok yapınızda
Sömürdünüz her ülkeyi; kan izi var tapunuzda...

Sözde, gaye demokrasi; özde acep gerçek bu mu?
Gökten yağın her bombada, oluk oluk akan su mu?

Çan çalarken vatanımda, Avrupa'da suskun ezan
Vicdanlı üç beş kişi var içinizde doğru yazan
Var mı sizden daha döneke, daha sinsî, oyun bozan!?

"Edepe ya hû!" desem size; yabancısıdır edep size
Ne söylense kâr etmiyor sizin gibi edepsiz.

Ahlaksızlık dendiğinde çok önceden hazırınız

Bilinen şey, şaşırmadım; özürlü ve mazurdunuz!
Temizlik ne bilmezsiniz; kışınızı kazırdınız...

Sarayınız kir kokarken parfüm idi sizde çare
Def-i hacet ederdiniz; uluorta, aşikâre!

Dostluk, barış, bilmezsiniz; bildiğiniz zulüm, hile
Solingen'de olanları getirsene hadi dile!
Derdiniz ne biliyoruz; savaşınız İslam ile...

Türk'e tuzak kuran alçak şirretliği kâr sanıyor
Oysa zincir paramparça; bir dev artık uyanıyor!

Şair, ağır olmadı mı? Hak ettiler ben de yazdım
Kahpe, sinsi tuzak gördüm; hem uyardım, hem de bozdum
İki yüzlü devletleri defterimden çoktan çizdim...

Yıkılmayız, yok olmayız, verir isek eli ele
Hedef birlik, barış, dostluk! Bu olmalı tek mesele!

Dinle beni, bak arkadaş! Düşmanını iyi tanı!
Toprak deyiş geçme sakın! Her karışı şehit kanı!
Yapılacak şey bellidir; çiğnetmemek bu vatani!

Dalgalan Ey şanlı Bayrak! Asla demem, "tamam, yeter!"
Emîn ol ki bu nöbetim, ancak son nefesle biter

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575708/kutlu-nobet.html>

* "SIRAT!" DİYORUM

Ey mabûd'u muğlak mazisi üryan!
Üç günlük ömrünün yarısı ziyan
Her nefeste isyan, hergün hezeyan
Kendine gel, uyan! Yeter diyorum
Boş yere mi gitsin bu ter diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Onca izzet ikram, sayısız lütuf
Mayandaki öze, şerefe matuf
Dara düştüğünde hep Yusuf Yusuf
Hevanın hasatı diken diyorum
Henüz daha gencim, erken diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Muradı taatken ömrü lutfeden
Canavar çıkardın dünkü nutfeden
Serde akıl varken bu gaflet neden?
Rabbin Rahman, Rahim; Kebir diyorum!
Kalbim hidayete kabir diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Her şirke eyvallah her şerre amin
Bozulmuş ezelde ettiğin yemin
Kayarken süratle bastığın zemin
Rehberin El Emin; Resûl diyorum
Nezdimde zevk sefa usul diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Dense de her kışın ardı bahardır
Takvimlerin dahi bir ömrü vardır
Gafletin meyvesi hep ah u zârdır
Kıyam, kırat, rükû; namaz diyorum!
Secdelere vaktim pek az diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Ecel fırtınası hayli sert eser
Değdiği bedenini teni buz keser
Akan kan damara, can tene küser
Nefsini yere ser, çiğne diyorum
O'dur bana ilaç-igne diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Avcı avı için gerse de yayı
Ok'unun nasibi irade payı

Nefse tâbi olmak işin kolayı
Bırak macerayı, "Sırat" diyorum
Saki'ye sofrayı donat diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Kalpler köze diyar, İblis ins'e yâr
Aşk terazisinde bozulmuş ayar
Gurub Sur'a yakın, vakit hayli dar!
Sinden öte yol var; mahşer diyorum!
Sürdüğüm sefa kâr, boşver diyorsun

Hangi yüzle?
Hakk'tan
Ne bekliyorsun?

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575991/sirat-diyorum.html>

* DAVET

Ey kalpten geçenleri okuyan mahir miskin!
Kurtul kaypak zeminden; edebe gel, edebe!
Güzel haslet genleri ne gıybettir, ne de kin
Haberin yok mu sin'den? Edebe gel, edebe!

Meziyetken hoş sözle bülbül gibi şakımak
Neyine gerek bühtan, niyetleri okumak?
Gâyem ne kuyu kazmak, ne de kefen dokumak
Sanma mezarlar yünden; edebe gel, edebe!

Kâh hakimsin, gâh cellat; her daim muhacimsin
Kâh mucize gösteren, sır çözen müneccimsin
Sordun mu hiç kendine? Hakikatte sen kimsin?
Öğren birşeyler dinden; edebe gel, edebe!

Fer kaybolup gözünden, kepenkleri inmeden
Kaynar kazan içinde hırçın sesin dinmeden
İmansız gittin diye şeytanın sevinmeden
Kork mahşer denen günden; Edebe gel, edebe!

Toplayıp kulakları çıkarsan her gün tura
Âkıbet meçhul değil; ya yalan, ya iftira!
Neden koşarsın beyim peşimden ardım sıra?
Ekin olmaz dikenden; edebe gel, edebe!

Nâcizane tavsiyem; kalbine sevgi doldur!
Lazım değil diyorsan; buyur, nefretle dol dur
Lâkin, sakın unutma! Ahlak en güzel yoldur.
İlaç olmaz irinden; edebe gel, edebe!

Neden nem kapıyorsun kalemimin yelinden?
Kurtar artık paçanı zalim nefsin elinden
Bir kez de bal damlasın o sazının telinden
Kibir çıkar hodbinden; edebe gel, edebe!

Öfken seni mum gibi eritip bitirmeden
İnsanı insan yapan hasleti yitirmeden
Takvimin son yaprağı eceli getirmeden
Ayrıl şerli mahzenden; edebe gel, edebe!

Bize düşen uyarmak; dostane bir nasihat
Sana "Dostum" diyorum; bu mu hâlâ kabahat?
"Lâ havle" çek, "yeter" de, şeytanı içinden at!
Kâr der biraz yekûnden; EDEBE GEL, EDEBE!

Işık tuttum önüne faydasını umarak
Gezme öyle âvâre gözlerini yumarak?
Ben farklı zannetmiştim; sende beş duyu merak
Can ayrılmadan tenden; edebe gel, edebe!

Maksat ne övgü almak, ne kendimi aklamak
Çözüm ne küs yaşamak, ne seni yasaklamak
Eminim farkındasın; istesen de saklamak
Kol görünüyor yenden; Edebe gel, edebe!

Söyle o yamağına ortalığı katmasın
Bahçeme gizli girip anteni kabartmasın
Ki, o güzel pabucu çamurlara batmasın
Tut elinden, çek inden; Edebe gel edebe!

Bazen sabrım taşsa da, kem söz gelse de dile
Yaradan şahidimdir; kalp kırmam bile bile

Benim ile uğraşma! Tüm gayretin nafile
Son söz; selam Berlin'den; Edebe gel edebe.

Mecit Aktürk
26.02.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576293/davet.html>

* YUVAN BURASI ANAM...

Sayılı günlerin ömrü az olur,
Şimdi ayrılığın sırası anam...
Anasız evladın yazı güz olur,
Senin asıl yuvan burası anam...

Evler vardır, geniş; dar gelir sana,
Üç gün dahi kalmak zor gelir sana,
Tahammül zor iştir surat asana,
Senin asıl yuvan burası anam...

Verilen sözlere ne çabuk kandın,
Arayan soranın çok olur sandın,
Hayâli gerçeğe aş edip bandın,
Senin asıl yuvan burası anam...

Akrabalık, dostluk meğer yalanmış,
Kimi nankör, kimi; akrep, yılanmış,
Makbul olan hile, yalan dolanmış,
Senin asıl yuvan burası anam...

Tek bir dileğim var; yaradan Hakk'tan
Uzak tutsun seni dertten yataktan,
Duan olmasaydı çökerdim çoktan
Senin asıl yuvan burası anam...

Gerçeği demenin artık sırası,
Gocunan olursa vardır yarası,
Sorarsa dostların sana; neresi?
Senin asıl yuvan burası anam...

Mecit AKTÜRK 28.02.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576958/yuvan-burasi-anam.html>

* İNSANSA!

Din de mi suç; Furkan ayan, aşikârken; kör kişi
Şirki felah, şeytanı şâh, hurafeyi din sansa?
Üryân gelen gider üryân; az düşünse bir kişi
Kıyar mı hiç cürme nikâh; ahde sadık insansa!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577137/insansa.html>

* KUL OLMAK YETER

[italik] Gönüller yapmaktır her işte gayem
Haddini aşana "zindan" ötesi
Dostun selamıdır en büyük payem
Zor gelir nefsimde ondan ötesi

Arsıza şer "deva", heva "din" olur
Şükür ne bilmeyen pek bedbin olur
Hırs derde dert ekler birken bin olur
Bezdirir hayattan "bin"den ötesi.

Açıktır kalp gözü kâmil insanın
Aldanmaz süsüne bu fani hanın
"Zevkine varmalı" derler her ânın
Cahile tuzaktır "an"dan ötesi.

Darbedir gaflete her müsbet fikir
Kirlenen kalplere devadır zikir
Bendeki "ben" ile barıştım, şükür
Rabbime havale "ben"den ötesi.

Aczini ikrarla "tövbe" deyince
Affeder kulunu Hakk dileyince
Göç vakti can tende sendeleyince
Korkutur gözümü "sin"den ötesi.

Ödül, alkış, övgü gün gelir biter
"Ben" demek kişiyi şeytana iter
Himmat ne bilene kul olmak yeter
Son nefesle başlar "son"dan ötesi.

Mecit Aktürk 29.02.2012 Berlin

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577481/kul-olmak-yeter.html>

* ÇAMURDAN ADAM!

KURŞUNDandır hecesi, KALEMi gönül yıkar
Kinden kire banarak, yazar çamurdan adam.
Tahlîl-i mürekkepte hakâret, küfür çıkar
Arsızlık ar sanarak, üzer çamurdan adam.

Uyarmak nafiyledir, "sus" demek boşa gayret
Tıynetini bilenler, şaşırılmaz, etmez hayret
Gözde; öfke, dilinde; iftira, yalan, gıybet
Nere gitse huzuru, bozar, çamurdan adam.

Ağzında saklı gezer dökecegi zehiri
Hani, dalsa içine, murdar eder nehiri
Tövbeye avuç açsa; zordur, paklanmaz kiri
Edebe davet etsen, kızar, çamurdan adam.

Kalp kırmaktan haz duyar; kem söz ile beslenir
Ya nefsin kölesidir, ya şeytana yaslanır
Tanımayan sanır ki, bir gün gelir, uslanır
Oysa, her gün daha da, azar, çamurdan adam.

Teşhis eder, tanı kor; niyet okur uzaktan
Zevk duyar, alkış bekler, kurduğu her tuzaktan
Oysa Rabb'im görmüştür, yeri hazırdır çoktan
İş işten geçtiğinde, sezer, çamurdan adam.

İster ki "buyur" densin, o da her haltı yesin
Ağzına her geleni, düşünmeden söylesin
Yunus dönse de gelse; buna n'etsin, neylesin?
"Haddini bil!" diyenden, bîzâr çamurdan adam.

Din motifli dizeler, keyfe kederdir, kesin!
İster ki herkes ona "tek haklı sensin" desin
Bir de BARIŞ diyorsan, düşmandan da ötesin
Burnundan soluyarak, gezer, çamurdan adam.

Elinde kalem-kılıç, kendisine av arar
Güçlülere bulaşmaz; zayıfta kılar karar
Nasıl olsa ne vicdan, ne Allah korkusu var
Fırsat bulsa, kaçırmaz; ezer, çamurdan adam.

Sanır ki hersey bâki, hayat bir bilmecedir
Mahşer dedikleri "şey" iki basit hecedir
Azrâil zile basar! Sorar "hâlin nicedir?"
Son nefese bin "EYVÂH" dizer camurdan adam.
İş işten geçtiğinde, sezer, çamurdan adam.

Mecit AKTÜRK
02.02.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577863/camurdan-adam.html>

* YÖN

Mucize arayan aslına baksın
Öze ün seçilmez genler içinden
Akıbet aşikâr; yine topraksın
Gafletle geçilmez günler içinden.

Kur'an kutlu kelam, kutsal emanet
Davası olana zor gelmez nöbet
Her harfin, imlanın hükmü var elbet
Noktalar ayrılmaz Nûn'lar içinden.

Sermaye-i güzîn iraden, usun
Îmandır dermanı gönülde pusun
Görüp mirasını derviş Yunus'un
Yön ara kendine yönler içinden.

Niyetin halise Hakk'sa emelin
Boş kalmaz avucun; açıksa elin!
Aslolan bugündür; yoksa amelin
Teselli derilmez dünler içinden.

Zordur pusulasız menzile varmak
Ne ayıp, ne günah bir adres sormak
Mevlânâ "gel!" derken olur mu durmak?
Can ara kendine canlar içinden.

Basiret bağlıysa cürm olur ufak
Hayale, düşlere dar gelir âfak
Sanma ki "her zaman sökecek şafak,
Hep güneş doğacak tanlar içinden."

Ömür ok misali gerili yayda
Çok "şükür borcu"n var her nimet, payda
"En" güçlü, "en" zengin dense ne fayda
Elde kalana bak "en"ler içinden!

Bin günah yükleyip her bir nefese
Aldanma şu koca süslü kafese
Yaklaş hele bir yol, kulak ver sese!
Ne "vah"lar geliyor sin'ler içinden.

İnsan akıl etse, olsa az zeki
Nefsin her emrine der mi ki peki?
Binlerce senelik yaş olsa ne ki?
Son nefes sayılır binler içinden.

Madem ki O'nadır sonunda avdet
Bir tek Yaratan'dan umulur medet
Gaye huzur ise gerçek saadet
İslam'da bulunur dinler içinden!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577987/yon.html>

* ÖMÜR ELEĞİ

[italik]İblis'se idrakini çepeçevre kuşatan
Tesadüf sanır bedbaht; hayat veren, yaşatan
Gören göze ibrettir gölgesine taş atan...
Tozu dumana katan dinlemez gönül, hatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Ne saati gözetler, ne takvimden gün sayar
Ecel denen o vakit ona mahsus bir ayar
Vade tamam olunca gözler usulca kayar...
Müşahede edene hüzün verir, ağlatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Nice nankörler gördü vîrâne koca dünya
Kimi, sıksaydı taşı suyu çıkardı güya!
Kimi, bitmez sanırdı heva süsleyen rüya...
Alırken son nefesi sökerek, çatır çatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır.

Şayet niyet halisse, öğrenmek ise murat
Akleden insan için bir okuldur kâinat
Gaflette ısrar ile münkir etse de inat...
Sayfa sayfa hakikat...Sarsıcı her bir satır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

İsteyen dudak büksün, desin "sözün âfâki"
Boşalan kadehleri doldursun yine sâki
Birgün kapı çalınca farkedilir illâ ki
Kim derse herşey baki, mahşer, sırat tevâtür
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Farzedin bana ait; vazgeçtim hakkımdan ben
Size hediyem olsun bu devasa gezegen
Unut dese de bazen cilve satan taze ten...
Salâlar sadasıyla kulakları çınlatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

"Zaman" denen aslında ömür eleyen elek
Takdîr-i ilâhi'dir, sürer kıyamete dek
Nice Nemrut'lar vardı; korku bilmez, gözü pek...
Sanırdı ölmeyecek; döküldü patır patır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Gönül penceresinden bakıp bitip solana
Gerçeği "hece"ledim; selam olsun alana
Sözüm, marifet sanıp felekten gün çalana...
Diyemem ki "aldırma, us'u uykuya yatır!"
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Mecit AKTÜRK [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578239/omur-elegi.html>

* GİDERSİN EVLAT!

Vahada kendine mahal arama
Çıkar dünyasına çadır kurulmaz!
Miskini cezbeden çok hal var ama
Hayat mektebinde boş oturulmaz
Çalınca her cana özel o saat
Sen de bu âlemden gidersin evlat
*

Müstehzi münkire, nanköre inat
Haykırıyor her an yer, gök, kâinat;
Göz ne yana baksa eşsiz bir sanat...
Hatip hakikatse dil susturulmaz!
Fer kalmaz dizinde, kesilir takat
Sen de bu alemde gidersin evlat

Kişiye kahreden kalpteki kara
Yaraysa kusuru kendinde ara
Bin tohuma bir gül vermez sahara
Çorak topraklara kuyu vurulmaz!
Menzilin ukbaya, makamın alt kat!
Sen de bu alemde gidersin evlat.

Harcın dünyeviye özün harabe
Hayallerin ardı hüsrana gebe
Gülen gafletinden; gelen göçebe!
Hevâ sofrasına bağdaş kurulmaz
Hayat kardan helva; bir yudumluk tat
Sen de bu âlemden gidersin evlat

Kulluğa ahdine şahitken ezel
Varsın isyan etsin arsız müptezel...
Bir yol ki ahiri, elçisi güzel!
Her kişiye özel din uydurulmaz
Gözünde fer kalmaz, buruşur surat
Sen de bu âlemden gidersin evlat

Dar gelirken ufkun pembe düşüne
Bir elçi gölgesi düşer peşine...
Sormak haddine mi! "Benle işi ne?"
Hayır heybesine şer doldurulmaz
Yiter Nevbaharlar, biter saltanat
Sen de bu âlemden gidersin evlat

Beyhude gayrettir kartala nisbet
Olmaya aşk nedir bilenler namzet!
Muradın miraçsa benliği haps et
Secdeye varmadan kul uçurulmaz
Asumana değen iğreti kanat!
Sen de bu âlemden gidersin evlat...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578442/gidersin-evlat.html>

* NECAT

[italik] İnsan bilmez "tamam", "yeter"; fanî, hadsiz murâdında
Oysa ömür başlar...biter; bir kelebek kanadında!

Gafil gaypten hitap bekler, "Resûl-Nebî-Kitap" bekler
Alim aciz; bîtap bekler; insan kayıp hilkatında...

Hak bilmeyen hana hakan, hüzün seli gözden akan
Sînelere kor bırakan, zam bekliyor fiyatında

Aşka mekân varken tende, emaresi yok bedende
Emaneti bir kefende; Yunus'un da...Ferhat'ın da.

Din türemiş kinden nâzil, "us" bedende sürgün, azil
Sırtan hep aynı rezil; her mazlumun feryâdında.

Azgın beşer zor gemlenir, çene düşer, söz kemlenir
Öfke pişer, kin demlenir; edepsizin suratında.

Nisyan üzre Benî Adem, sanır uzar gider bu dem
İsyan eder rızık ister hem; "nankör" yazar sıfatında.

Ne günlere kaldık Yâ Râb! Dört bir yanım yıkık, harâb
Hayallerim bir bir turâb, mü'min "miskin", rahatında.

Özde eksik îman, arken, kursağında haram varken
Pek mahirdir talepkârken; mübalağa sanatında!

Zerki "zehir", pek sinsi mar, iblis ile olmaz kumar
"Kadim hasım" taat umar; günün her an, saatında.

İlim, heder eder cehli, zay olmaktan önler mehli
Mahzun kalmaz takvâ ehli; nezd-i Hünkâr, Hakk katında.

İnat varsa şayet özde, zifir gedik açar gözde
Farkındadır gafil sözde; mahşerin de...sıratın da.

Aynı değil karayla ak, gidilecek yer muallak
Akibeti hüzün, helak; tefritin de...ifratın da.

Sur vakti var söz ilâhî, va'dedilen olur sahi
Hatta kurur suyu dahi; "kûn" emriyle Fırat'ında.

"Can" taşıyan, bil, Hayy değil, Firdevs'e yol kolay değil
Beyan etmiş Nazm-ı Celîl; bedeli var beratında!

A'dan z'ye cismi gördüm, sırra erdim resmi gördüm
El Emîn, Ol ismi gördüm; insanlığın necatında...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578619/necat.html>

* EYVALLAH

[italik]Devir kötü, devran bozuk diyorlar
Devire de düzene de eyvallah.
Gözüm yaşlı, bana "yazık" diyorlar
Ezene de üzene de eyvallah.

- eyvallah.-

Hakk'tan gelen bil ki yerli yerince
Şaşırmayız ayı suda görünce
Bir musibet bizi yere serince
Kedere de yazana da eyvallah.

- eyvallah.-

Yaz ayında karlar yağdı dalıma
Düz sanmıştım engel çıktı yoluma
Plan yaptım, dostlar gelmiş ölüme
Hayalimi bozana da eyvallah.

- eyvallah.-

Hayır dedim, tutup şerre yordular
Selam verdim, mezhebimi sordular
Doğru dedim, dokuz köyden sürdüler
Yaka silken, bezene de eyvallah.

- eyvallah.-

Zalim sultan, âlim korkmuş, susuyor
Aşk azabta, gönüller buz kesiyor
Her bir yandan hoyrat rüzgâr esiyor
Yaprak döken hazana da eyvallah.

- eyvallah.-

Ben söylerim kara kalem yazıyor
Her dizede arif bir sır seziyor
Anlamayan "bu ne?" deyip kızıyor
Küsene de kızana da eyvallah...

- eyvallah.-

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578860/eyvallah.html>

* OLMAK İÇİN YANMAK GEREK!

[italik]Mel'un mâhir, koca bir dev; "ezdim" diyen yalan söyler
Rafa kalkmış en zor ödev; "sezdim" diyen yalan söyler

Miskin hâli hoş gafile, ne söylesen boş, nafile
Şol cihânı rehber ile; gezdim diyen yalan söyler

Rabbi yârken her kuluna, nefsi takmış kul koluna
"Kervanımı Hakk yoluna; dizdim" diyen yalan söyler

Yazın ardı güz serini, yakın eder göz derini
"Günahımın üzerini; çizdim" diyen yalan söyler

Ruh kafeste tenden bîzar, dilden çıkan huzur bozar
Yalan, gıybet, kine mezar; kazdım diyen yalan söyler

Sinden öte zifrin bağı, sondan önce bu son çağrı
Din bir deryâ; Dost'a doğru; yüzdüm diyen yalan söyler

Dolup nurlu bir ırmaktan, ecir umdum haykırmaktan
Kahrolsa da, kalp kırmaktan; "bezdim" diyen yalan söyler.

Diller farklı, dert müşterek; şirke gider şerre her ek
Olmak için yanmak gerek; közdüm diyen yalan söyler

Kül olunca söndürdüğüm, ibret verdi her gördüğüm
İnsan bir giz, bir kördüğüm; "çözdüm" diyen yalan söyler.

Mecit Aktürk
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578967/olmak-icin-yanmak-gerek.html>

* HEP İYİLER KAZANIR!

[italik] Zalim zulmü "meziyet", kötülüğü "kâr" sanır
Gerçekte -er ya da geç- hep iyiler kazanır!

Her yerde bir nizam var, niyetleri sezen var
Tasadüf olur mu hiç? Her harfi bir yazan var
Kurulan tuzakları hem gören, hem bozan var.
.....Gafil, güçlü olanı her zaman haklı sanır
.....Kim ne ederse etsin; hep iyiler kazanır.

İnsanoğlu bilemez "hayır, hikmet, şer" nedir
Hatta şirke düşer de hâlâ sorar "kir nedir?"
Gayeden bîhaberdir bilmez ki mahşer nedir.
.....Tefekkür ehli fani etmez çileye hayret
.....Sabreden için her dert günahlara keffâret.

"Kâr" ne bilen beşerde olsa miskal misli ar
Rabb'ine isyan ile etmez hatada ısrar
Bazen yanlış yapsa da onun da çaresi var;
....Yaradan'a el açan kalmaz dünyada naçar
....Bir kapıyı kapatan başka bir kapı açar

Akıl en büyük nimet en değerli sermaye
Yaradana kul olmak! Bu olmalı tek gaye!
Îmân ile son nefes! Budur en güzel paye!
.....Gerisi hep hikâye; böyle diyor her mezar
.....Bir gün bir taş üstünde senin de adın yazar!

"Eşref-i mahluk" deyip, görev vermiş ins'e Hakk
Okumayı bilene kâinat yaprak yaprak
Zirvelere çıksan da gireceğin yer toprak!
....Dön de bir takvime bak! Ömür kısa, vakit dar!
....Azrâil ne şah tanır, ne kral ne hükümdar

Tamah etme fazlaya kanaatte huzur bul
Gel arif meclisine hakikat ile yoğrul!
Dünyanın çilesini sırtından atıp doğrul!
.....Sanma ki bu âlemde bakî olan bir kul var
.....Bu meydandan mahşere gidilecek tek yol var.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579267/hep-iyiler-kazanir.html>

* KIYAN KIYSIN ARKADAŞ

Gür bir sadayla ancak sarsılır zalim blok
Davasından dönen çok; cayan caysın arkadaş!
Boğaza değdi bıçak; artık çıktı yaydan ok
Kimseden korkumuz yok; duyan duysun arkadaş!

Düşmanım ta ezelden mazlumlara ezene
Sözümüz dost görünüp milletimi üzene
Demedik, diyemeyiz eller gibi "bize ne?"
Bu köhnemiş düzene uyan uysun arkadaş!

Ar perdesi yırtılmış, ayan olmuş onca giz
Hakikati görenler hesap sormaktan aciz
Müslümanım diyenler! Nasıl dersiniz ki siz?
"Devletin malı deniz! Soyan soysun arkadaş!"

Serde ariflik olan anlar işin özünü
Haksızlık gördüğünde esirgemez sözünü
Aşikâr ettik diye siyaset dansözünü
Kalemimin gözünü oyan oysun arkadaş!

Okyanustan bîhaber sığ sanar kıyısını
Gösteren amelidir insanın iyisini
Sırtı pek çağırmasın dostunu, dayısını
Sopanın sayısını sayan saysın arkadaş!

On bir dava eriydik, hain çıktı onumuz
Hayra alamet değil bu gidişle sonumuz
Muhannete zimmetli bayramlık tek donumuz
"Dar" deyip vizyonumuz, giyen giysin arkadaş!

Cendere içindeyim; sanki dört yanım duvar
İhanet sezdiğimde sessiz kalamam zinhar
Yaradan'ın yolunda emanet bir canım var
Deyip de "ederi dâr", kıyan kıysın arkadaş!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579628/kiyan-kiysin-arkadas.html>

* ÖYLE GÜZEL YAŞA Kİ!

Tarife kalkma beni bir şablona sokarak
Aklımdan geçenleri okuma huyun batsın!
Kulak ver kalemime, hecesine bakarak!
Mefkûrem ne, ülküm ne, sana bir bir anlatsın;

Adem'i atam bildim, toprağı özüm, mayam
"Akrabamdır" diyerek maymunluk taslamadım
Kur'an'dan ilham ile vücûda gelir hayam
Fanî olan cihana sırtımı yaslamadım

Kimseyi görmem hakir değişik diye ırkı
Bilirim ki her beşer hilkatın bir çiçeğı
Tefekkür edebilmek! Budur insanın farkı
Cahili âlim yapmaz, kürk olsa giyeceğı.

Menzili Hakk ayağın tozuyum, toprağıyım
Gönül kapımı çalan pay alır kismetinden.
Kökleri derin olan bir çınar yaprağıyım
İrkimla iftihârım İslam'a hizmetinden!

Meramı ifadeye haz veren farklı türü
Bazen bir tek doğrunun sayısız tarifi var
Sevip yaradılanı Yaradandan ötürü
Bir gönül incitmek; budur nezdimde şiar

"Eyvallah" deyip dilim, boynum yana yatsa da
Kükreyen sel olurum haksızlık karşısında.
Mel'un avanesiyle menfiyi dayatsa da
Filem müsbetle dolar hasletler çarşısında.

Bilirim ki bu demde bozuk olsa da düzen
Rehberi Resûl kişi yanlış limana varmaz!
Takvimle şaka olmaz, gelmişse vakt-i hazan
Yapraklar solar, düşer; ömürler başa sarmaz!

Kundağımdan kabire aşikâr benim türküm
Gönlümdeki bestemin, Allah bir der güftesi.
Kavramlar karışsa da değişmez asla ülküm
Yaradana kul olmak! Var mı bundan ötesi?

Hakka itaat gerek; isteyen olsun şaki
Karanlıktan hoşlanan güneşini taşlasın.
Nefsime nasihatım; öyle güzel yaşa ki;
Ölümsüz olan hayat, ölüm ile başlasın!

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579888/oyle-guzel-yasa-ki.html>

* ALINLAR TER ARIYOR!

[italik] Kudurdu mu beşer ne? Sıyrılmış suretinden
İblis'e köle olmuş, emrine er arıyor...
Av bulmuş yamyam gibi taze insan etinden
Cesetle dolmuş her yer, bir de neşter arıyor.

Ana, çocuğa gebe, Fatih beklerken beşik
Umutlar buz kesiyor düşük doğuyor, düşük!
"Şerefli mahluk" zırhı kırk yerden delik deşik
Yürekler yangın yeri mü'min mahşer arıyor.

Aslından mahir çıkmış nesebi kavm-i Lût'un
Adı "terörle savaş!" İslâm'a tasallutun
Sarmışlar çevresini kalan en son umudun
Seccade secdede baş, zifir seher arıyor!..

Hân'a Sultan olunca üç beş soysuz serseri
Vahşet, dehşet kokuyor övündüğü eseri.
"Adalet" dendiğinde gözler hep "O" Ömer'i
Feth-i Mübîn akıncı, atlar eyer arıyor.

Asla tereddüt etmem, şehadete namzetsem
Ardıma da bakmazdım "nöbet"e bir ben yetsem
Kime "yangın var!" deyip "bir dâvâ"dan söz etsem
Saklanacak bir delik, kaçacak yer arıyor.

Korkmayın, cesur olun! Sesli düşünün, sesli!
Soruma cevap verin! Bu mu Fatih'in nesli?
Zül'dür deyip yaşamak, zindanlarda, kafesli
Etek öpen el yumruk, alınlar ter arıyor.

Sorma "yangın nerede?" her yanan yürek Vatan!
Suriye, Irak benim; benim Doğu Türkistan
"Küfür tek millet" olmuş, ağlıyorken Dağıstan
Mazlumlar yine Türk'ü, dua zafer arıyor.

Biz ki ulu bir "çınar", kırılması zor "dal"dık
İtiraf etmeliyiz; ağır bir yara aldık
Sözüm sana arkadaş! Bir tek sen ve ben kaldık!
Tarih yeni bir destan, "Asım" nefer arıyor.
Feth-i Mübîn akıncı, atlar eyer arıyor.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579990/alinlar-ter-ariyor.html>

* ŞANIMIZA ŞANDIR BİZİM...

[italik] Varsın ele olsun ebet; ömür denen andır bize
Ten içinde saklı servet emanet bir candır bize

"İmtihana tâbi herkes!"; Böyle diyor ilahî ses!
Boşa geçen her bir nefes, affı zor ziyandır bize

Kasvet kapı çaldığında, göz selini saldıığında,
Karanlık dem aldığında; sabah yakın tandır bize

Hikmet sezip her elemde, sabrederiz en zor demde
Misafiriz bu âlemde; ahret öz vatandır bize

El kirlenmez ele versek, güçlü derler şayet birsek
Bir yerde bir garip görsek; şol cihan zindandır bize

Helal ile dolmalı cep, bilen sormaz, "neden acep?"
Haram lokma cürme sebep; sinde kar, borandır bize

Dünya fani; ara durak, ırak değil candan fîrak
Biliriz ki kara toprak, gün gelir yorgandır bize

Bin yaşansa bitmez heves, Ecel Kuşu sormaz adres
"Mezara bak!" demek abes; her yer Aşîyan'dır bize

Kanmam yaza hazan da var, ar eden de azan da var
Cürmü yazan, mizan da var; akıbet ayandır bize

"Kûn" deyince Kadri Mutlak, ne han kalır ne de konak
Rahman-Rahim tek sığınak; Furkan'ı limandır bize

Ayar ettik dilimizi ayan ettik hâlimizi
Çalan yoksa zilimizi hanemiz vîrandır bize

Hoş tebessüm cana şifa, îman ile bulduk safa
Ahmet-Muhammet-Mustafa(S.A.V.), şânımıza şandır bize.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580397/sanimiza-sandir-bizim.html>

* BU DEMDE !

[italik]Tersyüz olmuş yanlış ile doğrular
Payeler de ahlaksıza kıdem de
Boşa gitmiş yapılan tüm çağrılar
"Hakk" diyenin düşmanı çok bu demde

Şahitken hep hayırla şer cengine
Çağlar dahi rastlamamış dengine
Bildiğimiz halis sütün rengine
"Ak" diyenin düşmanı çok bu demde

Çekilmeden zorlu günde hesaba
Kulak ver az dimağına hitaba
Hiç olmazsa arada bir Kitaba
"Bak!" diyenin düşmanı çok bu demde

Konu: Ölüm! Ben açmadım forumu
Sorumlusu Mezarlıklar Kurumu
Yar toprağın sinesini; durumu
"Çak!" diyenin düşmanı çok bu demde

Âciz kalmış âlim küfrün seline
İblis almış tüm ipleri eline
Silahındır; iradeni beline
"Tak!" diyenin düşmanı çok bu demde

Her soruda yanlış- doğru; iki şık
Bilenlerin kafası da karışık
Yol gösterip, "şu zifirde bir ışık
Yak!" diyenin düşmanı çok bu demde

Ey âlemin üç nefeslik sakin'i
Bırak artık "ama, fakat, lakin'i"
Nazargâhtır; kalbindeki o kini
"Dök!" diyenin düşmanı çok bu demde

Saltanatta gelir geçer, ünün de
Nefesin de sayılıdır, günün de
Bir "Kûn" ile olduranın önünde
"Çök!" diyenin düşmanı çok bu demde

Dert edinip ecdadımın derdini
Heceledim güzergâhın ardını...
Ayrık otu kaplamadan Yurdunu;
"Sök!" diyenin düşmanı çok bu demde

Ağaç kesen suçu vermiş baltaya
Düşman kavi, takılan çok oltaya
Yangın büyük, yeter artık, ortaya
"Çık!" diyenin düşmanı çok bu demde.

Manzara bu! Gönül yurdum virane
Kalan kalsın; kalamadım bigane
Din İslamdır nezd-i Hakk'ta, yeğâne;
"Tek!" diyenin düşmanı çok bu demde

Can kuşunu uçurmadan dar kafes
Sahibinden bedel bekler her nefes
Be hey ozan! Uzun oldu kısa kes!
Çok diyenin düşmanı çok bu demde!..
Hakk diyenin düşmanı çok bu demde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580621/bu-demde.html>

* NE OLDU BİZE??

Kasvet dört bir yanı sarmış, kuşatmış
Musibete sebep aramaz olduk...
Mahzun gönüllerde gemiler batmış
Limana huzurla varamaz olduk...

Kalpler nefse esir, akıl akçede
Kibir yuva yapmış lisan, lehçede
Baykuşlar ötüyor gamlı bahçede
Girsek de bir tek gül deremez olduk...

Yol sarpa sarınca eğilmiş başlar
Bir çıkar uğruna bütün telaşlar
Bakışlar öfkeli; çatılmış kaşlar
Sevginin sırrına eremez olduk

Yığınlar yarından kesmiş gümanı
"Dem bozuk" gafilin tek argümanı
N/isyan çamuruna kattık her ânı
Ömrün hesabını veremez olduk

Oyunlar, internet, sayısız dizi
Esir almış gibi herbirimizi
Sahilde salınıp koca denizi;
Deryâda o g/izi göremez olduk...

Misafir, sohbet ne? Kaldı mı bilen?
Gaye tek! Gelmesin, tez gitsin gelen,
Bilmem ki ben miyim bir tek üzülen
Dostluğun vasfına eremez olduk...

Ne yapsak etsek de dinmiyor ağrı
Gerçeği görenin yanıyor bağı
Savrulduk ifrattan tefrite doğru
Dengeyi bir türlü kuramaz olduk...

Bir yerlerde hata yapmışız, belli!
Çok kötü bir virüs kapmışız belli!
Değerlerimizden kopmuşuz belli!
Gaflet zincirini kıramaz olduk...
Çocuktan da öte yaramaz olduk.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580912/ne-oldu-bize.html>

* İMTİHANDA KALAN OLMUŞ

[italik] "Vahim" demek ne kelime; ülkem harbe alan olmuş
Umutlarım lime...lime; özlemlerim talan olmuş.

"Huzur gelmiş, şükür" derken, meltem esmiş serinlerken
Şuâları gülümserken, güneşimi çalan olmuş.

Gözden akan öfke seli, sazım mahzûn; kırık teli
Meziyetin mükemmeli; ihanetle, yalan olmuş.

Kan damlıyor, gör, lehçeme, derdim sığmaz dilekçeme
B/it dadanmış gül bahçeme; boyun bükmüş, solan olmuş.

Düş kurmuştum nakış nakış, yaz beklerken reva mı kış
Eden etsin, etmem alkış; milletimi "bölen" olmuş.

Bu ne talih, ne bitmez kin, hasat günü yandı ekin
Nasıl dursun kalem sakın; düşmanlara şölen olmuş.

Her mü'mine farzken ilim, cehli taltif dîne zulüm
Gözde imam!, sözde âlim; zehir kusan yılan olmuş.

Hüzün çökmüş her hâneye, kalpler dönmüş viraneye
Bakıp yediği naneye, uzaklardan "Gülen" olmuş.

Uzun sürdü bu kez matem, kalpten geçen dile sitem
Kelamin en hası bu dem; "alçak", "âdî", "ulan" olmuş.

Huzur iken Hakk'tan niyaz, çok can yaktı yine bu yaz
Akan kanı belli ki "az"; kavgada haz bulan olmuş.

Dil ayarsız; hep "şer" diyor, Kur'an; etme! "Mahşer!" diyor,
Şeytan mesut; "boşver" diyor; "nasıl olsa olan olmuş!"

Küsmüş dünyanın ar'lısı, bîzâr gezer efkârlısı
Şol cihanın en kârlısı, düne kadar ölen olmuş.

Takdir gören savaş dili, kalp kurşunun tek menzili
Alfabenin en cahili, "doğru nedir bilen!" olmuş!

Pusulalar kırık, bozuk, gıybet olmuş kula azık
İnsan hicap duyar, yazık; "imtihan"da kalan olmuş.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583431/imtihanda-kalan-olmus.html>

* YÂ RABB!

[italik] Yâri Allah olana başka dosta ne hacet
Nice gönüller gördüm; kapkara, zindan, harâb.
Ey Allah'ım, ne merde, ne nâmerde muhtâc et
Cürmüm çok, farkındayım; kovma kapından YÂ RÂB!

Öğretmişken Kitabın günah nedir, ne ziyan
Eritti tüm ecrimi hadsiz onca hezeyan
Kimsesizler kimsesi! Ey garipleri duyan!
Cürmüm çok, farkındayım; kovma kapından YÂ RÂB!

Sermaye oldu zaman rehavete, rahata
Bahaneler aradım her suça, kabahata
Bir ömrü hebâ ettim günaha bata bata
Cürmüm çok, farkındayım; kovma kapından YÂ RÂB!

Mahşer var, cehennem var; âmenna, inanırım
Basiret bağlanınca hesap kolay sanırım
Ecrimin ahvaline baktıkça utanırım
Cürmüm çok, farkındayım; kovma kapından YÂ RÂB!

Çok günahım olsa da gülden güzel dostum var
Cân'ı candan seveni bilirim ki yakmaz har
Habîb'in hatırına kurma bu kuluna dâr
Cürmüm çok, farkındayım, kovma kapından YÂ RÂB!...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584014/y-rabb.html>

* SIRLAR ÂLEMİ

[italik] Toprak sırrını açmaz! emir gelmeden Hakk'tan,
Belli ki emir gelmiş; SIR KAPISI açılmış...
Bir güzeller güzeli doğruluyor yataktan,
Allı morlu çiçekler her tarafa saçılmış...

Bir yanda papatyalar; sarısı, beyazıyla,
Gül yine baş köşede; endamıyla, nazıyla,
Doyumsuz bir güzellik, anlatılmaz yazıyla,
Sırdan öte sırlar var, hassas eşik geçilmiş...

Uçuyor kelebekler; gönlümden çıkmış gibi,
Kanatlar desen desen; bir terzi dikmiş gibi,
Nankör olsa da kullar; göze mil çekmiş gibi,
Eşrefi Mahluk diye, insan olan seçilmiş...

Baş eğmiş tüm lâleler; bir derviş edasıyla,
Ölümler diriliyor! gelen OL nidâsıyla,
Kalp gözü açık kullar başbaşa HÜDÂ'sıyla,
Her canlıya âlemde farklı görev biçilmiş...

Basiret bağlanınca dil karaya ak diyor,
Cahille hemdem olma; gafil Allah(c.c.) yok diyor,
Sır perdesi inince diller ENEL HAKK diyor,
Ölümsüzlük iksiri "YOK"lukda içirilmiş...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584310/sirlar-lemi.html>

* NEŞTER

[italik] Bülbül dahi eder de ar şuaranın kaleminden
Gayrı dala konmaz zinhar; kanat çırpır güle gelir
Emaredir çıkan bu/har; feryâd eder eleminden
Gülsün diye gamlı güzâr; dünya dahi dile gelir!

...

Gördüğüm manzaraya -katarak yeni yorum-
Neşter vurdum yaraya; size sesleniyorum!

...

Belki son haykırışım, bu size son hitabım
Suç belli, suçlu belli; sizsiniz muhatabım!
Ne zaman kan sızdırsa ilâhi gönül kabım
Bozuldukça asabım "Saklama kus!" diyorum
Dinmeyen ızdırabım son bulsun istiyorum.

Ne amansız kavganız, ne de küfürlü aksan
Kalbinizde sevgi, aşk, bedenlerde ruh noksan
Girdiğiniz gönüller yıkık, yer ile yeksan
Ye'si bozan hüsn-ü zan; "Bana mahsus" diyorum
Yeni destanlar yazan bir nesil istiyorum.

Kutlu doğum beklerken tarifsiz heves ile
Rahmet okuttu gelen bir önceki nesile
Bulunmaz nimet oldu temiz bir nefes bile!
Böbürlenme nafile; "Aslolan us!" diyorum
Kul layık-ı veçhile yaşasın istiyorum.

Zindanlar mekân iken şuasını yayana
Yetmedi nice paye zulmü sanat sayana!
Sırat'a çeyrek kala aksayan aksayana
Ölümü yok sayana "Gel etme, sus!" diyorum
Gönlüm Rahmetten yana; nedamet istiyorum

Kim bilir kaç canlıyı yuvasız bırakarak
Söktünüz ciğerimi ormanları yakarak
Utanın hâlinizden mazinize bakarak
Kibrinizden bıkarak "Âtiniz pus!" diyorum
Şerrinizden korkarak arlanın istiyorum.

Aksini isbat için gayret etse de âmâ
Dört kitabın manası okuyana muamma
Emanet ehlinde mi emin değilim amma
Pek uzak ihtimama; "Raflarda süs!" diyorum!
Uyulsun ihtirama, okunsun istiyorum.

Zehirli su aktıkça denizimden, dereden
Her semahım âh ile; kurtarın cendereden
Uzatın başınızı o küçük pencereden!
Öneme istinaden "Ay size küs!" diyorum
Geceler zifir, neden? Ağarsın istiyorum.

Zırhıma delik açıp gaz verene ozona
Lanet olsun tarihte "insan" diye yazana
Düne dek arken şiar şimdi azan azana
Aldıran yok kızana; "Gidişat pis!" diyorum
Kalan son hüsn-ü zana gerekçe istiyorum.

Nağmeler dile gelip "Batsın bu dünya" derken
Eyvahlar için geçti, kıyamet için erken
Kadehlerin dibinde dimağlar sendelerken
Sizler zevki belerken, "Neşem hapis!" diyorum

Acıyla gülümserken farkedin istiyorum.

Tefekkür edin de bir acıklı hâle bakın
Görün kimmiş o sinsî, size sizlerden yakın
Hangi muhkem surlarda gedik açmış her akın
Saf rolünü bırakın; "Şeytan, nefis!" diyorum
Tehdit, tuzak bihakkın sezilsin istiyorum.

Hiç olmazsa son demde suçlarına mukabil
Tabiat lehçesini öğrensin artık gafil
Nefes alsın ormanlar, kafeste kalmasın fil
"Yeşersin gül, karanfil, açsın nergis!" diyorum
Doğaya maraz mahfil ezilsin istiyorum.

Cürmünüzle büyürken Kovulmuşun heybeti
Ne zannı bıraktınız, ne şer olan gıybeti
Yaradan ayan etmiş nedir neyin diyeti
Ölmüş bir insan eti; "Haram! Necis!" diyorum
İhtarın mahiyeti bilinsin istiyorum.

Hiradan yükselen ses hükmederken çağlara
Düşünün neydi yükü ağır gelen dağlara!
Sözüm "insanım" diyen irfanı hür sağlara!
Pas tutan dimağlara; "Ayet! Hadis!" diyorum
Dikkat çektim ağlara; görölsün istiyorum.

Ne zaman ki ahlakı bir kenara attınız
En şerefli mahluktan canavar yarattınız
Gelmiş geçmiş çağları mum ile arattınız...
İçimi kararttınız; "Her yanımdır is!" diyorum
Öfkemi kabarttınız; sükûnet istiyorum!

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584763/nester.html>

* BİR GÜN...

Aldanma süsüne yalan dünyanın
Yıldızı, yıldızı dökülür birgün...
En güzel yerinde tatlı rûyanın
Hayaller kızağa çekilir birgün...

Baştan sayılıdır her bir nefesin
Son nefes; son durak; tükenir sesin
Kırılır kilidi cana kafesin
Eyvahla, keşkeyle çıkılır birgün...

Ömrü uzun sürmez baharın, yazın
Sıyrılır bedenden endamın, nazın
Kalırsa hatırdaki güzel bir sözün
Hasretle arkandan bakılır birgün...

Ömrünün üstünden bir poyraz eser
Azrail "dur!" deyip yolunu keser
Şen şakrak halinden hic kalmaz eser
Ardından ağıtlar yakılır birgün...

İltifat, övgüler, şan ile şöhret;
Nefise zulümdür, insana zahmet..
Terkeder bedeni güç ile kudret,
Rahmanın önünde çökülür birgün...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585083/bir-gun.html>

* NEDEN?

[italik]Niye parklar böyle boş,uçurtmalar hep yerde?
Söyle şair! burası, Filistin mi, Irak mı?
Cıvı cıvı oynayan çocuklar şimdi nerde?
Yoksa mutluluk denen buralara irak mı?

Neden daha açmadan bahçede güller solmuş?
Neden yıkık binalar? her yer tarumar olmuş,
Neden yaşlı bu gözler? bir yardım umar olmuş,
Nasıl ölmüş insanlar? vurulup yanarak mı?

Sus! söyleme, anladım; Suriye'ymiş burası,
Kan damlıyor gözlerden, sarılmıyor yarası,
Nasıl oldu milletler, tarihin yüz karası?
Birleşmiş milletlerin sözüne kanarak mı?

Belli ki buralarda çok yürekler dağlanmış,
Ne bir yardım ulaşmış, ne de huzur sağlanmış,
Neden aldanmış herkes, basiret mi bağlanmış?
Maskeli düşmanları dostlardan sanarak mı?

Nere baksan izi var, vahşetlerin, ölümün,
Amacı tek; sömürmek! taksimlerin, bölümün,
Nasıl kurtulur insan vebalinden zulümün?
Uzaktan seyrederek, sadece anarak mı?

Mecit Aktürk
23.03.2012 Berlin
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586307/neden.html>

* SON FASIL DRAM! -III-

Sevgi mayaladım gönlümde göle
Nasibini almak zor geldi ele
Dostlukta sahtelik...vefada hile
Sezdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Müjde umar iken onca dilekten
Yırtıldı umudum yamadan, ekten
Bahtın kapısında yaz beklemekten
Bezdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

İnsan bu! Üzgünse, buruksa yürek
Hâlinden bellidir, söze ne gerek
Sözde dostlarımın üstünü tek tek
Çizdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Ne hazan son buldu, ne bora, tipi
Ağzına dek dolu ızdırap küpü...
Sabırla aramda iğreti ipi
Çözdüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Âlem haz demlerken aşk ateşinde
Yazdan iz aradım güz güneşinde
Vîran bahçelerde bir gül peşinde
Gezdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Zordu imtihanım, yordu bu hayat
Ne gün yüzü gördüm, ne bir gün rahat
İstinat duvarım ilhamı, heyhât;
Üzdüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Ayar tutmayınca bahtın ölçeği
Kök saldı sînemde hüznün çiçeği
Tatlı hayallerden acı gerçeği
Süzdüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Can bedene külfet, ruh tene yular
Dumura uğradı bütün duyular
Hadsiz heveslere dipsiz kuyular
Kazdım...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Bir cevap beklerken her "niçin, nasıl"
Ömür sahnesinde artık son fasıl
Öyle doluyum ki...yâni velhasıl
Kızdım...Gidiyorum, son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Yaksa da talihin cefâsı, cevri
Nârına eyvallah; Rabbimin emri
Sayın ki bu kadar ahdimin ömrü
Bozdum...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem nâmerdim;

- böyle bilinsin! -

Ne talih yaverdi, ne ilham mîrim
Bir tek kalemime müteşekkirim
Tükettim heceyi; bu son şiirim!
Yazdım...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem nâmerdim;

- böyle bilinsin! -

Mecit Aktürk
23.03.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586504/son-fasil-dram-iii.html>

* EY YÂR

[italik]

Vursanda mührünü gönül yarama
Onurdur uğruna döktüğüm bu ter
Kalbimde sayısız kırık var ama
Geçmişî yakmaya gel demen yeter

Ne gerek vîrane can kafesine
İçinde sen yoksan yansın bu sîne
Bahtımla barışıp hayata yine
Neşeyle bakmaya gül demen yeter

Talihim yüz bulup gittiğin andan
Ayları güz etti, yılları zindan
Batan güneşimi çıkarıp tan'dan
Yerine çakmaya kal demen yeter

Kaptırıp kendimi aşkın yeline
Savruldum yoluna; düştüm eline
Bağlayıp bahtımı zülfün teline
Sele bırakmaya sal demen yeter

Mecit Aktürk
23.03.2012 Berlin[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586610/ey-y-r.html>

* DERTLERİN DİLİNDEN

[italik]Sanmayın ki sitem ele, benim derdim nefsim ile
Nice hata dolu file; günahımın derdindeyim.
Tehlikeyi bile bile kapıldım bir azgın sele
Geri dönmek zor mesele; "eyvâh"ımın derdindeyim...

Gençliğime ettim güman, derde düçâr oldu gönlüm
Boşa geçti onca zaman, keder ile doldu gönlüm
Hakikati gördüğüm an, şerre çoktan yoldu gönlüm
Nasıl oldum nefse köle; ben "âh"ımın derdindeyim

Uğrasa da ara sıra, şeytan benden geçer sandım
Rabbim vermiş akıl iz'an, gözüm düzü seçer sandım
Sevap-günah hergün yazan, beyaz sayfa açar sandım
Şu deftere bakın hele; "siyah"ımın derdindeyim.

Mecit Aktürk
24.03.2012 Berlin[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586719/dertlerin-dilinden.html>

* CiNAS

Her ne derde düştüysem, sebebi sensin dilim,
Durun, etmeyin! demem, kesseler dilim dilim...

Af dilemeye dahi bırakmadın bende yüz,
Saydım tüm suçlarını, bugünküyle etti yüz...

Sıradan hata değil; her biri vahim, elim,
Bir tek dize yazmaya gitmiyor artık elim...

Sır vermiştim kaleme, tuttu kâğıda yazdı,
Bana kış iken mevsim, vicdansıza hep yazdı...

Mutluluk pay edildi, payıma çile düştü,
Anladım ki sevinmek benim için bir düştü...

Ey gönül! ne isyan et, ne uyu gaflete dal,
İbret alan insana ibret olur kuru dal!

Bir tas çorbayı bozar; içindeki bir tek kıl,
ilmi ehlinden öğren, bir âlimi rehber kıl!

Binbir amel işledim, sevap bir, günah bindi,
Kimi buyur ettiysem gelip sırtıma bindi...

Bakmayın güldüğüme, aklım hep zalim yarda,
Kan ağlıyor bu gönlüm, gel gör, sinemi yar da...

Sıla kokusu aldım, esiyor serin serin,
Çökertti beni gurbet, bana bir döşek serin...

Dost isen teselli ver, ger üstüme kol kanat,
Ne kalbinden sil beni, ne de kalbimi kanat...

Ey kader! yalvarırım bir kez olsun gül bana!
Diken etkin bağırma, koklatmadın gül bana...

Dert ettim her nankörü gönlüme gereksizce,
Nankörün tarifine var mı hiç gerek sizce?

Böyle rol bicmiş kader, teselliyi nedeyim?
Hakk böyle takdir etmiş; kime yanam, ne deyim?

DOST KALEM'den;

Şavkı suya düşünce, sanma ki ay yaş olur,
Aşkınla gıryan olan, içmezse ayyaş olur.....EROL URAZ

Mecit Aktürk

25.03.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586849/cinas.html>

* VURULDUK... SIRTIMIZDAN!

[italik]Sinirler hayli gergin; hava soğuk...buz gibi
Tefrika mikserinde karıldık desem boşa...
Kalplerde kin belirgin; bölündük karpuz gibi
Gözler şer minderinde; "yarıldık" desem boşa.

"Din" ürettik öfkeden, kini ona cüz ettik
Sevgi, dostluk, barışı değersiz, ucuz ettik
Ne haçlı ne siyonist, hata bizim, biz ettik
"Gereksiz buğuz ettik, darıldık" desem boşa.

Kor ateşken fitneyi maşasız çok elledik
Siyaseti imtiyaz, düşmanı dost belledik
Serde sermaye us'u gaflete parselledik
Yılan, çıyan be(s)ledik, "sarıldık" desem boşa.

Ardımızdan kükreyen arslan pozunda bir it
Gören göze sır değil tasmaşı kime âit
Ne zaman haber gelse, deseler ki bir yiğit
Vurulmuş, yine şehit; "kavrulduk" desem boşa.

Bölmeye kararlıyken ülkeme baş kaldıran
Hep kardeşim çıkıyor üzerime saldıran
Sabrı katık eyledik içtiğimiz baldıran
Yok ki zaten aldıran; "yorulduk" desem boşa.

Her şehit haberinde artar sanırken tasa
Bakıyorsun neşe tam; bar, pavyon tıka basa
Öylesine hüznü, dertliyim ki, hülasa,
Kan emerken yarasa, "dirildik" desem boşa.

Sebepsiz değil hüznü; ağlarınız derdimizden
Alevler yükseliyor güzelim Yurdumuzdan
Sadakat bekler iken doğulu merdimizden
"Ey halkım! Sirtımızdan, vurulduk" desem boşa.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587359/vurulduk-sirtimizdan.html>

* HAYAT YOLU

[italik]Sureti hoş süslü handan geçerken
Hayır ve şer iki ize rastladım...
Özlü sözü su i zandan seçerken
Giz içinde nice gize rastladım.

Azim, ihlas yoksa kulun içinde
Sonu hazin hayalin de, düşün de...
Kastı kasvet kör talihin peşinde
Sarp yokuşa, dar dehlize rastladım.

Sanırdım ki mevsim hep yaz, nevbahar
Dediler ki yaprak döken hazan var
Düşlerimi alt-üst etti yağın kar
Zemheriye, hoyrat güze rastladım.

Nefsim için kolay bir av, şölendim
Son yarışta mağlup oldum, elendim
Bir köşede kırk yıl sevgi dilendim
Yüreklerde azdan aza rastladım.

Yalnızlık zor cihan bana dar dedim
Her Kerem'in bir Aslı'sı var dedim
Gönül verdim bir güzele, yâr dedim
Câna cefa bitmez naza rastladım.

Sevda yolu geçilmiyor zalimden
Sebepten sordum bir bilenden, âlimden
Dedi "evlat, bak da anla hâlimden"
Derdi aynı bir âcize rastladım.

Güzergâhım yaklaşmadan yarıya
Hedef şaştı düştüm hayli geriye
Adres sordum bal ustası arıya
"Sarı çiçek", halis öze rastladım.

Madem çıktık Hakk yol üzere yarışa
Selametle ulaşmalı varış'a.
Kindar gördüm davet ettim barışa
Öfke ile bakan göze rastladım.

Ne İsa'ya ne Musa'ya yaradım
Bel büküldü diz isyanda, zor adım
Darda kaldım tutacak dal aradım
"Çürük" yazan çok îkaza rastladım.

Bitkin beden belli olur teninden
Emir gelir birgün ukbâ yönünden...
Geçer iken bir aynanın önünden
Gözü yaşlı bir enkaza rastladım.

Anılardan gam sıkıldı oduma
Hüzün doldu neşe veren uduma
"Amca" bile yakışmazken adıma
"Dede" diyen bir densize rastladım.

"Dede!" dedi, "kış yakındır, yaz sonu"
Muzaflere benziyordu ses tonu
Kafasına indirirken bastonu
Hoş tebessüm, güler yüze rastladım.

Akıbeti haykırırken her mezar
Bu âlemde sultan olsan ne yazar...

Tezgâhları dolaşırken bu pazar
Kefen denen beyaz beze rastladım.

"Kum saatim" gün sayarken pek cömert
Vakt-i vuslat; esen rüzgâr hayli sert
Bir teselli arar iken onca dert
Dostlarıma; şükür, size rastladım.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587542/hayat-yolu.html>

* YALNIZ BIRAKIN!...

[italik]Allah'a Yâr dedik, tağuta ağyar
Amele gelince saptık rotadan...
Ne insanlık kaldı, ne hayâ, ne ar
Aynalar gördüğü çehreden bîzâr
Düne dek sağlamken ağza fermuar
Dile "ben"lik düştü, bozuldu âyar
Böyle görmemiştik oysa Ata'dan
Rücû etmez olduk günah, hatadan...

Resûle "dost" dedik, şeytana "düşman"
Yine de iblisin izinden gittik.
İrtifâ kaybettik, düştük an be an
Peki, farkettilik de olduk mu pişman?
Nefis hayli semiz; dünden de şişman
...ve dünden daha zor Hakk'ka ulaşman.
Sahi...Hangi dine, soya aittik?
Neden tez yorulduk, tükendik...Bittik?

Kitabımız vardı dursa da rafta
Yol sarpa sardıkça "çoban yıldızı"m
Hedefi gösteren her ihlilafta.
Ne oldu ki bize kaldık ârafta?
Neden tüm fikirler haçlı sarrafta?
B/ilim, irfan, iz'an hep o tarafta?
Kesildi rüzgâra yön veren hızım
O yüzden dinmiyor, geçmiyor sızım.

Aynı kaptan aş lokma banardık!
Güzel hasletimiz, töremiz vardı.
Edep kâsesinden içer kanardık
Hakikati söyler, Hakk'ı anardık
Gülü incitmeden dala konardık
Mazlumun "ah"ında biz de yanardık
Gönül ufkumuza bu dünya dardı.
Kalplere kin değil, aşk hükümdardı!

Düşküne uzanan el vardı bizde!
Bozuldu îtikat, kalmadı dirlik
Çok yokuş çıktık da, yorulduk düzde
Dostluk da değişmiş, dildeki söz de
Maskeler yırtılmış riyâkâr yüzde
Öfkeler kabarmış, gönülde, gözde
Her selam verdiğim bakıyor dik dik
Umutlar sürgünde ve başlar eğik...

Bir başka âlemde yaşıyor evlat
Gezegen değişmiş, farklı bir cihan
Kıyamet için mi kurulmuş saat?
Fitne mi, tuzak mı bu demde sanat?
Yalan mı, gıybet mi nedir hasenat?
Sende mi, bende mi? Kimde kabahat?
Mevta mı olmuş ne Nesl-i Fatihân?
Binlerce zor soru, zor bir imtihan...

"Kızıl Elma"mıza kurt nasıl girdi?
Nerede kaldı o şanlı Akıncı?
Halbuki davamız, yolumuz birdi
Ye'se düşmek ayıp, kalp için kirdi
"Mürşit" ilim idi, "doğru fikir"di
Tarihi tersine kimler çevirdi?
Mâziden bir lâhzâ ses ver be hancı!

Neden müslümanlar çağa yabancı?

Efkâr alev aldı kor buram buram
Gözümden süzülen mendile yakın
Helâlden arınmış, lokmalar haram
Hırsıza, arsız a hadsiz ihtiram
Tarife az gelir halimi "dram"
Boş yere sarmayın; düzelmez yaram
Teselli beyhûde...istemem...Sakın!
Çekin perdeleri...Yalnız bırakın...

Mecit Aktürk
28.03.2012 Berlin[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587899/yalniz-birakin.html>

* BİRLİK OLALIM YETER

[italik] Belli ki izin çıkmış ifşaya Hakk katından
Sırları faş etmeye yemin etmiş yer ve gök...
Yırtarak maskesini riyakâr suratından
Haykırıyor alçağa; içinde ne varsa dök!

Dök ki; görsün bu millet bir ömürlük kârını
İhanetin ecrini gecikmeden ödesin...
Boğsun tükürüklere çehre-i murdarını
Tarih seni anarken "Lehep'ten eşet" desin.

Dinlesin sadasını kâinat bu gür sesin;
Taklîd-i mel'un ile iblisten rol çalansın!
Onbeş Temmuz gecesi parçalandı kafesin
Cürmüne cürm katarak sürekli alçalansın.

İtiraf ediyorum; sarsıldık "darben ile
Yan yattı, yara aldı, vatan denen bu gemi...
Can verdin Türk'e hasım düşmanlara, Kandil'e
Okuduğun lânette, kininde boğul e mi!

Oturup şerefsizce Coni'nin kucağına
Âleme ayan ettin nezdinde neymiş vatan
El atıp hayasızca Peygamber Ocağı'na
Ukbanı ziyan ettin, utan ey ahmak, utan!

Utan ki maşa oldun affedilmez şer için
İhanet anlamını icraatında buldu...
Utan ki bir lekesin mü'min her beşer için
Şeytan dahi -kıyasla- makamından kovuldu!

Zannetme ki güvenli demir attığın liman
Adaletten kaçışın beyhude bir gayrettir...
Ne âlim ne hocası, sana değil müslüman;
Hayvan demek, emîn ol, hayvana hakarettir.

Yâ Rabbi, affet bizi; terkedip nurdan izi
Kelbin havlamasını vaaz diye dinledik...
Bağlanan basiretle taltif edip densizi
Yağan her hezeyanda sandık ki serinledik.

Güç olsa da ödemek hatanın diyetini
Sitem haddime değil; suçluyuz, ederiz ar
Sezmek mümkün olmadı hainin niyetini
Cübbesinin altından haçı düşene kadar.

Bir yaz günü yırtıldı gaflet denen perdemiz
Salalarla inledi Yurdumun her camisi
Nice şehitler verdik; alınlar ak, tertemiz
Tan doğarken kahroldu hainlerin hamisi.

Türlü tuzaklar ile çekilsekte bir harbe
Yıldırılmaz gözümüzü ne fırtına ne de kar
Gücümüze güç katar öldürmeyen her darbe
Seferle emrolunduk; zaferin Sahib'i var!

Bayrağa bedel cansa, toprak karılır kanla
Şehitler Tepesi'nde nice fidanlar biter...
Söz konusu vatansa hep aynı heyecanla
Yine destan yazarız! Birlik olalım yeter...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588152/birlik-olalim-yeter.html>

* GÖNÜL ADAMI

[italik] Meskendir kalbi aşka; tebessüm eder yüzü
Hiç kimseyi kendinden itmez gönül adamı.
Heybesinde gül vardır; dilinde tatlı sözü
Selam vermeden geçip gitmez gönül adamı.

Karışmaz sonu gelmez anlamsız kavgalara
Sevgi tohumu eker, aldırılmaz kargalara
Direnir, boyun eğmez sert esen dalgalara
Deryayı salla geçer; batmaz gönül adamı.

Gelmese de kimi gün biraraya yakası
Akçeli işler ile zayıftır alakası
Nuh gemisi gibidir geniş gönül takası
Kırsalar da asla kin tutmaz gönül adamı.

Darda kalsa uzanmaz; dal kuru bir dal ise!
Diz kırmaz otağlara; dilden düşen kal ise
Maksat Rabbın rızası, Firdevsi hayal ise
Bal olsa, haram ise; tatmaz gönül adamı.

Halı serseler dahi melanet çarşısında
Asla eğilmez başı haksızlık karşısında.
Rehberi Resûl'üdür hedefe koşusunda
Öldürseler; dostunu, satmaz gönül adamı.

Mahsulü diken ise gönül arazisinin
Faydası yok kimseye şöhretli mazisinin...
Tefekkürdür ayarı akıl terazisinin
Yanlış doğrulara katmaz gönül adamı.

Kıylü kâl'den uzaktır; yoktur riya maskesi
Dayanmaz tövbesine hata, günah lekesi
Saman alevi gibi, çabuk söner öfkesi
Surat asmaz; kaşını, çatmaz gönül adamı.

Ölçüsü Kitâb'ıdır, sünnet-i seniyyedir
Bilir ki her bir nimet, Rabbinden hediye
İman ile son nefes vazgeçilmez gayedir
Seherde secdededir; yatmaz gönül adamı.

Mecit AKTÜRK
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588259/gonul-adami.html>

* MEMLEKETİM

Bir acaip memlekettir Vatanım
Bireyine "Hakk'ı bilen kul" derler.
"Feda olsun al sancağa bu canım,
Mal dediğin, geçmez akçe, pul" derler.

Can özünden kan dökerek harcına
Vatan konmuş tarihimin avcuna
Şehadetle gökte bayrak burcuna
Dikilene tutunacak "dal!" derler.

Mü'minimiz dinden uzak yol izler
Bin günahı bir tövbede temizler!
Hasretiyle yanar sızlar genizler
Amine'nin incisine gül derler

Benzese de her ferdimiz zekiye
Karpuz gibi bölünmüşüz ikiye.
Yerkürenin incisine "Türkiye"
Yen içinde kırık şeye "kol" derler.

Efes, Ürgüp, Bodrum, Datça, Uludağ
Huzur olsa canım Yurdum güzel bağ.
Mütedeyyin kesim için "dinci", "sağ"
Dine şaşı bakanlara "sol" derler.

Aslan sütü kod adıdır rakının
Bir metredir kavga boyu çakının.
Kolaysa bir hâlinizden yakının
"Bu ne cüret, başka devlet bul" derler.

Çıplak kadın teşhirine "cesur poz"
Can vermeden pişen şeye "istakoz"
Çapkınlıkta kırk üstüne "kart horoz"
İfşa olan arsızlığa "rol" derler.

Hicran denen aş lokma batırıp
Hayal kurar müzmin aşık, oturup
Fırsat bulup, bir punduna getirip
Al yanaktan alınana "bal" derler.

Bîçareyse Mecnun gönül derdinden
Çare umar vicdansızın merdinden!
Her "eyvah"ın, kırk "keşke"nin ardından
Kırpıkların süzülene "sel" derler.

Anadolun aşıkların diyârı
Her Kerem'in Aslı olmaz ki yârı
Bozulunca gönüllerin ayarı
Aşktan arda kalan toza "kül" derler.

Çağımıza esir düşmüş saygılar
Gün geçtikçe zamlanıyor kaygılar
Garip kalmış nice güzel duygular
Sevgi eksik gönüllere "çöl" derler.

Yama dolu örfümüzün örtüsü
Ömer bekler adaletin tartısı
Dostluklardan arta kalan tortusu
Eşe dosta, akrabaya "el" derler.

Her dertliye devâ için koşarken
Kimse bilmez kıymetini, yaşarken.

Son nefeste zor engeli aşarken
Pişman olup, "biraz daha kal" derler.

Bir muhatap bekliyorken her emir
Ademoğlu Hakk'tan uzak; hayli hür!
Kundak-kefen arasına bir ömür
Güzergâha üç nefeslik yol derler

Kutsal Kitap bahsederken bir sondan
"Ben" diyenin haberi yok noksandan...
Be hey gafil! Top giriyor doksandan!
Azrail'in attığına "gol" derler!!!

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588481/memleketim.html>

* KARINCA

Yük almış sırtına boyundan büyük
Aldırıldığı yoktu her gelen sese...
Durdu az ötemde; ağır geldi yük
Baktım ki yorulmuş, nefes nefese...

.
Bedeni adeta ortadan ekti
Çevrede ne varsa ona yüksekti
Toz toprak olmuştu ayağı, eli.
Yolu hayli uzun, hem de tümsekti

Nasıl olsa tatil; ne iş, ne telaş
Yaklaştım yanına sessiz ve yavaş
İçimde tarifsiz bir sevgi seli
Seslendim saygıyla; selam arkadaş!

Duyunca sesimi ürperdi, ürktü
Yükünü indirdim yanıma çöktü.
İçimi sızlattı perişan hâli
Derin bir "off" çekip boynunu büktü

Sırtını dayayıp nârin nergize
Kapı araladı kalbinde gize
Hayli derdi vardı bir de hayali
Hitap banaydı da sitemi size!

.
Bir çalı önünü işaret ile;
Ordaydı yuvamız on iki yıldır
Cadde geçecekmiş, dediler "kaldır!"
Yalvardım yakardım, lakin nafile...
Korktuk ki ezerler çelimsiz görüp
Yeni yuva kurduk el ele verip
Komşu olduk şimdi şu gonca güle.
Hayli yorulsak da değdi emeğe
Sizi de bekleriz birgün yemeğe...

.
Tam izin isterken mutat veçhile
Döküldü dilinden derdinin aslı
Ardından başladı şikâyet faslı.
Kızgındı, kırgındı yeni nesile
Sözleri hakikat sebep ayandı
Hüzün son raddeye gelip dayandı;
"Eziyorlar" dedi; "hem, bile bile!"
Hassas yüreğime gam seli doldu
Konu değiştirmek tek çıkar yoldu

.
Farkedince hemen öne eğildim
Gözünden incisi düşerken sildim

.
Hayli geç kalmıştı asıl menzile
Utanır gibiydi alnında kirden
Doğruldu telaşla yerinden birden
Biri basmış gibi aniden zile.
"Tembellik yakışmaz" deyip "soyuma"
İbret ikram etti idrak payıma.
Belini bükse de çektiği çile
Gelmedi aklına Hâlık'a sitem
Hem hayli acizdi, öğretmendi hem.

Bakıp cüssesine, Hakk'tan edip ar
Taşdım avcumda evine kadar.

Şahit olsun herkes, duysun ahali
Artık gül dibinde arkadaşım var!

*

Asıldık ucundan paslı kancanın
Sevgisiz gönüller İblis'e azık.
Farkında değiliz gülün, goncanın
Ne de karıncanın; yazık, çok yazık!..

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589295/karinca.html>

* ESSELAM

[italik] Bahçe-i lehçenin gülü, nergisi
Kelâm-ı lügatın hasıdır selam
Dostluğun, barışın, sevginin sesi
Söyleyen dillerin süsüdür selam

Kıymet bilen için bal dolu kâse
Kitâb-ı Kutsi'den hissedir selam
Gönülden gönüle tatlı bir büse
Küslüğü kahreden süksedir selam

Pencere-i ser'den anlamlı bakış
Zifirden salâha çıkıştır selam
Somurtan surata rengârenk nakış
Nefsi emmareyi yıkıştır selam

Adem'den her deme bir hükmü îfâ
Hal hatır sormaktır, vefadır selam
Mazluma umuttur, hastaya şifa
Otağa "buyur"dur, safadır selam

Dostun meclisine desturla giriş
Kardeşçe ele el veriştir selam
Kibirden sıyrılış, benliği yeriş
Sırlar âlemine eriştir selam

Sîne-i sahra'ya billur bir pınar
Samîmi tebessüm, dîdardır selam
Umuda merhaba, hüzünden firar
Gölgesi haz veren çınardır selam

Şeytanî hislere kesin dille ret
Gönüller yapmaya evettir selam
Habîbin izinde olmaya gayret
Muhabbet köşküne davettir selam

Sağlam bir imandan, müslümandan iz
Ağrıyan başlara bir dizdir selam
Muhatabı için nurlu bir beniz
Gamlıya sızlayan genizdir selam"

Hasmının önünde dostane duruş
İyide, güzelde yarışır selam
Sıkılan yumruktan bir hesap soruş
Velhasıl vuslata varıştır selam.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589557/esselam.html>

* YANDI NEM

Dindi artık çağlayan ses; çırpınan kuş şimdi hür
Çılgılından çığ düşerken, çığ yağarken yandı nem
Dondu feryat; tesbihimden damlayan hû çok şükür
Her musîbet bir ganîmet, her cefâ kâr; haz benem!

Bakmayın siz âhı bitmez avcu ıslak mendile
Kasvetinden pek usandım, muzdarîbem ben bile
Gün batarken şemsi buldum hiç gerek yok kandile
Derde ağyar, gönlü gülzâr Nevbahar ben, yaz benem

Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589918/yandi-nem.html>

* BİTİRDİN... BİTTİN!...

[italik]Madem susma diyorsun, sabırla dinle beni
Yüreğimi dağlayan sözleri konuşalım.
Sana sunduğum aşka giydirdiğin kefeni
Giderken ağlattığın gözleri konuşalım.

Bana sorsan aslında diyecek söz yok gibi
Suç belli, suçlu belli; kara ile ak gibi
Saplandın vücuduma sanki bir mızrak gibi
Yaptığın kaprisleri, nazları konuşalım.

Konuşalım dost gibi gel maziyi anarak
Serelim keşkeleri, ah ederek, yanarak
Anlatayım da dinle; nasıl yandım donarak
Umuduma kar yağın yazları konuşalım.

Vedâ bile etmeden, bir akşam çekip gittin
Katranlı gece gibi ömrüme çöküp gittin
Bir af için geç artık, beni bitirdin... bittin.
Kalbimde erimeyen buzları konuşalım.

Zayıf omuzlarıma yük üstüne yük verdin
Küçük derde razıydım, sen bana büyük verdin
Maksadın bu idiyse, bak! muradına erdin
Dermansız kalıp çöken dizleri konuşalım.

Sakin ola deme ki; herşeyin bedeli var!
Bedel gözde yaş ise, gözlerimin seli var
Say ki artık karşında nefes alan ölü var
Ciğerlerimi yakan közleri konuşalım.

Mecit AKTÜRK
04.04.2012 Berlin [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590315/bitirdin-bittin.html>

* TEK/BİR

Dünya âhiretin ekin tarlası
Tohumu çatlatan sabırdır oğul.
Kalp denen giz/ergâh aşkın yuvası
Sevgisiz gönüller kabirdir oğul.

Şeytan maharetle kursa da ağı
Akleden Rabbiyle koparmaz bağı.
Dostların mekânı gönül otağı
Îmanın cilası zikirdir oğul.

Düşün! Kim veriyor, alıyor canı?
Bak şu kâinata Sultan'ı tanı
"Eşref-i Mahlûkat" denmiş; insanı
Hayvandan ayıran "fikirdir" oğul.

Müfteri olana aş insan eti
Mahşerde önüne konur diyeti
Bir tek Allah bilir kalpte niyeti
Kişiyi alçaltan kibirdir oğul.

Kimi zanneder ki yoksulluk ayıp
Servet biriktirir maharet sayıp
Harama meyleder helalden cayıp
İnsan bu, doymuyor, oburdur oğul.

Mü'minin mesajı başlar Hira'dan
Şirkin perdesini kaldır aradan
Gafil bilmese de bil ki Yaradan
Rahmân'dır, Rahim'dir, TEK/BİR'dir oğul.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590649/tek-bir.html>

* TARİH BİLİR!

[italik]Vatan kurdum, skn edip Söke'den
Toprağımı Şehit kanı besler Heyy!
Tarih yazdım, destanları hak eden
Bayrağımı AY ve YILDIZ süsler Heyy!

Osman benim, Orhan Benim, Yavuz'um
Kılavuzum, onca mazlum millete.
DŐknlere aık gönül havuzum
Boyun eğmem esrete, zillete.

Fatih benim, İstanbul'u fetheden
Bir ağ aıp, diğerini kapayan.
Resûl'mdr yol gösteren, medheden
Tarihim ak, satır satır; apyan.

Kh Veysel'im, gâh Dervişim; Yunus'um
Mazlumlara mit olan ses dinmez!
Zalimlerin düŐlerine kbusum
Asırlara mühür vurdum silinmez!

Mevlana'yım sevgi derip pay eden
Dost olanla dostluğuma doyulmaz.
Yesevî'yim Allah diyen, HAYY eden
İslam kisvem, bedenimden soyulmaz.

Rengrenktir toprağımın ieği
Lazı, Krd, erkeziyle el ele.
Hep birlikte oynar zeybek, keği
Mezhap ve ırk bizde olmaz mesele.

Herkes hürdür inancında, fikrinde
Dostluk, barış, birlik vardır ağrımında.
Müsbet kokar dilimin her zikrinde
Sapma olmaz Hakk'ka giden doğrumda.

Fırtınada bozulsa da ahengim
Zaman almaz benliğime dönüŐüm.
"Kızıl Elma" kokar benim her cengim
Mefkûrem O, lkm O'dur, O düŐüm.

Bağımsızlık sevdam benim sînemde
Varlığıma kastedeni boğarım!
Güneş batmaz VATAN denen hanemde
Yaksalar da kllerimden doğarım!

Mecit Aktürk
06.04.2012 Berlin[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591023/tarih-bilir.html>

* HAL-İ PÜR MELÂLİMİZ

Üzdük birbirimizi diyerek "şucu-bucu"
Ayan beyan ortada acıklı ahvalimiz
Benliğimizden geçtik söz verdik ettik rücu
Şimdi yürek dağlıyor hal-i pür-melalimiz

Oysa "büyük devlettik"; "asil milletiz" güya
Nerden nasıl türedi bunca hain, eşkiya?
Kaldıysa şayet hâlâ zerre miktarı haya
İndirin yumrukları; dostça değsin elimiz

Kanadıkça yarası Temmuz'un onbeşinin
Harlayanı çok olur kargaşa ateşinin
Kuyusunu eşmekten kardeşi kardeşinin
Tuzakları bozmaya kalmıyor mecâlimiz

Tefrika kök salınca bir toplumun içine
Halel gelir günbegün devletinin gücüne
Herkes çözüm arasa zaafına, suçuna
Serap olmaktan çıkar kardeşlik hayalimiz

Deme sakın "hatam yok, cümle cahil ben zeki
Baştan sona haklıyım, haksız olan öteki!"
Hiç barışa, dostluğa bir şans verdin mi peki?
Düşün, neden hüzünlü yıldızla hilalimiz!

Gelin verdik göklere uğruna tuttuk nöbet
Gaye arzı endamla salınsın ilelebet
Yapılan her hatanın bir bedeli var elbet
Söz konusu istiklâl; evlâd-ü iyalimiz!

Az mı çektik yıllarca fitne-fücur, nifaktan
Az mı bir iz aradık zindanlarda şafaktan
Aklın yolu geçerken hayırda ittifaktan
Şerde karar kılırsak büyüktür vebalimiz.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591367/hal-i-pur-mel-limiz.html>

* K/AR EDER İNSAN

[italik] Kim demiş zayıftır âcizdir beşer?
Günahı hiç yoktan(!) var eder insan!
Bilir ki bu demde cürme tövbe şer!
Hakk'a isyân ile kâr(!) eder insan

Mutmain kalb ile sonsuz gücünden
Dost seçer kendine münkir içinden
Nefsine pay verip her sevincinden
Hayırdan imtinâ, ar eder insan.

Bir damla su iken, çamurken aslı
N/isyanla tüketir üç günlük faslı
Ruhunu bırakıp bir ömür yaşlı
Ahiret yurdunu nâr eder insan.

Haslet pazarından alıp benliği
Özenle büyütür kini, hinliği
Aklına mâl edip tüm zenginliği
Dünyayı hevaya dar eder insan.

Az beceri midir "gönüller yıkmak,
Kadehler devirip, zar-zor ayıklamak?"
Dil başına buyruk, her hece tokmak
Selamı, kelamı kir eder insan.

Benlik taslayınca us denen cüce
Aldırmaz ne demiş Kur'an'da Yüce
Ha gündüz güneşi, ha zifir, gece
Ak ile karayı bir eder insan.

Bir Benî Adem ki zaferden emîn
Emrine âmâde bu rûy-i zemin!
Mazidir Elestü, boşadır yemin
Hesabı kendine zor eder insan.

Feveran etse de her bir âzâsı
Mezardan öteye uymaz yasası
Çok söze ne gerek; sözün kısısı;
Lâin'i gönlüne yâr eder insan.

"Heyhat! Bir düşünse, ar eder insan!"

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591723/k-ar-eder-insan.html>

* KAR/A KALEM (CİNAS)

[italik]Muhatabım müslüman; sözüm yok îmansıza
Gönül ister ki mü'min basmaya çürük dala
Üstüne gelse cihan, özünden îman sıza
Hakk rahmetinden emîn, umman-ı aşka dala

Mest ederken beşeri kıblesiz semah şeri
Gam çekmemek ne mümkün; yakar elbet içimi
Kul, alaya alır da, Yaradanı, mahşeri
Umduğu bal tasından ab-ı Kevser içimi

Her kim ki huzur arar bellidir bunun yolu
Bir Dergâh-ı Âlî'de kendini aşka vursun
Bilmek gerek "Vav" nedir; ne bu Kaf bu Nun Yolu
Ki, kalbi suflî değil, ilâhî aşk kavursun

Muradı firdevs olan vazife ne biliyor
Sıratın üzerinden geçilmiyor ki Bir'siz
Nefis tuzak kurarken İblis bıçak biliyor
Maharet ayık kalmak ve yaşamak... kibirsiz!

Ne zaman şu genzime hasret sızısı düşse
Yolcu eder Hirâ'ya dumanlı dağlar beni
Hıçkırığıma sebep yarım kalan o düşse
Göz ağlar, gönlüm ağlar; süzülen dağlar beni.

İsteriz ki ar bile, hep incitmeden yaza
Sevgiyi harmanlaya, aşk ile kar'a kalem
Hassas gönül kalemiz; mevsim dönerken yaza
Esir olmaya kışa; batmaya kar'a kale'm

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591887/kar-a-kalem-cinas.html>

 E Y V A L L A H... 

Devir kötü, devran bozuk diyorlar
Devire de düzene de eyvallah.
Gözüm yaşı, bana "yazık" diyorlar
Ezene de  zene de eyvallah.

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Hakk'tan gelen bil ki yerli yerince
Şaşırmayız ayı suda görünce
Bir musibet bizi yere serince
Kedere de yazana da eyvallah.

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Yaz ayında karlar yağdı dalıma
Düz sanmıŐtımdı engel çıktı yoluma
Plan yaptım, dostlar gelmiş ölüme
Hayalimi bozana da eyvallah.

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Hayır dedim, tutup Şerre yordular
Selam verdim, mezhebimi sordular
Doğru dedim, dokuz köyden sürdüler
Yaka silken, bezene de eyvallah.

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Zalim sultan, âlim korkmuş, susuyor
AŞk azabta, gönüller buz kesiyor
Her bir yandan hoyrat rüzgâr esiyor
Yaprak döken hazana da eyvallah.

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Ben söylerim kara kalem yazıyor
Her dizede arif bir sır seziyor
Anlamayan "bu ne?" deyip kızıyor
K sene de kızana da eyvallah...

[ikiyanayasla][italik]- eyvallah.-[/italik][/ikiyanayasla]

Mecit Aktürk

*** Gönüllerin Ağası Őairađam Mehmet Nalbant Ağabeyime sonsuz teşekkürlerimle...***
09.04.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592085/9880-e-y-v-a-l-l-a-h-9880.html>

* BİR KİŞİ DUYSA YETER...

[italik] Hâlimiz dostlar için ne sırdır, ne muammâ
Şükür, ne bir av olduk, ne birini avlayan...
Letâfetin hasını biz de biliriz amma
"Hoşşt" demeyi haketti, haddi aşip havlayan...

Biz ki, taltif ederken her hecemizde âr'ı
Demeyin "yakıştı mı bu uslûp, bu heyheyler?"
Söz konusu Vatansa ve dînin îtibârı
Sükût eden kalemin ucu kırılır beyler!

Mevzûmuz ne siyonist, ne de haçlının hâli
Ne de mâlûmu îlam Avrupa'nın gâyesi
Mevzûmuz sinsî tuzak , ÷lkemin istikbâli
Ve sözde Türk bilinen soysuzun hikâyesi;

İtiraf ediyorum; hata bizim, biz ettik
Çağrılara koşardık, oy vakti, onur sayıp
Çelimsiz bu itleri, besledik, "semiz" ettik
O yüzden suçlu biziz, bize âit bu ayıp.

Kiminin adı Sevim, kiminin Cem, Ekin'di
"Bizden biri" bilmişdik; Allah için, Türk sandık
Yırtıldıkça maskeler mâhiyet-i dil kindi
Aldatılmış olmaktan emîn olun usandık.

Bunlar ki; yansa yurdum, mutluluktan dört köşe
Silkinip şaha kalksa, elemdedir, yastadır
Bunlar ki, elde körük, can üfleyip ateşe
Sahibinden daha gür çemkirmekte ustadır

Bunlar ki; yüzlerce jet ölüm kusarken gökten
Milyonlarca mazlûmun feryatlarına sağır
Bunlar ki; sırtlana dost, sıkı bağlı göbekten
Vîrâne kalplere kör, yardımda yavaş...ağır...

Bağında üzüm olan budarken asmasını
Yan gelip yatarsanız, bilin ki farklısınız!
Geç gördük tutan eli, hâini, tasmaşını
Ne kadar ayıplayıp, kızsanız haklısınız.

Yazık ki; dem alırken vahdete gebe rüyâ
Özlenen sulh-u salah mâziye âit anı
Yazık ki; Amerika, tüm Avrupa, Almanya
PKK'nın, Feto'nun, hâinlerin limanı

Cirit atarken terör bir uçtan öbür uca
Teröriste yataklık! Düşündürücü...acı
"Kolay değil" dense de mülteciye ilticâ
Hasmıysa Türkiye'min, Avrupa'da baş tâcı.

Bakmayın algı için tekrarlanan yalana
Hedef ne hükümettir, ne de başı Cumhurun
Sokulmamaksa gaye zerki zehir yılanı
Tefrika batağına daha batmadan durun!

Belli ki dem değişmiş; ihânet gözde sanat
Hasletler talan olmuş, bizse hâlâ "hak"tayız
Ne büyük milletiz ki, bunca alçağına inat
Bir çınar gibi mağrur ve dimdik ayaktayız.

Varsın döneklik yapsın, ahdini bozsun tarih
Bu asrın kitabında kolay olsun aklanmak...

Elbet bu devran geçer, gün gelir döner talih
"Soysuzluk" olur yine, zlime yaltaklanmak

Milletimin ufkunu sarsa da kesif pusu
Asl ye'se düşmemek alfabemin "A"sıdır
Kahpeler bilmiyor ki, Bayrak Türk'n nmusu
Snesi şehit kokan Vatansa anasıdır.

Kimse söndürmek için yormasın nefesini
Şyet sebep Vatansa, yüreğim yanar...tüter...
"Beyhûde" deyin geçin; hakikatin sesini
Sağırlar diyrında bir kişi duysa yeter...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592644/bir-kisi-duysa-yeter.html>

* SÜZÜL SEN

[italik] Suskun kalsın ne çıkar ahde bîvefâ kalem
Varsın mürekkebinin yalan yanlışa satsın...
Destanlar dile gelsin, dinlesin cümle âlem
Mazimi bilmeyene beni tarih anlatsın!

Anlatsın, es geçmeden en baştan başlayarak
Bilmeyen bilsin kimdi toprağı kanla karan...
Kimdi şanlı süvâri nefsinin taşıyarak
Küçücük bir beylikten nice devlet çıkararak...

Ne iltimas beklerim, ne zerrece abartı
Namuslu bir îtiraf, hakikat yeter...yetsin!
Mümkünse ard niyetsiz şanlı mazimi tartı
Ertuğrul'la başlasın, Osman'la devam etsin...

Ki görsün iz'anı kör Kanunî kim, Yavuz kim
Kimdi çağlar kapayıp ölümsüz çağlar açan...
Mevlâna kim, Yûnus kim, anlasın kılavuz kim,
Kim zengin kültürüyle tarihe ışık saçan...

Bir yanım şark'ı söyler, garb'a dönük bir yanım
Gezdiğim diyarlardan silinmez izim benim.
Nerde bir mazlum görsem akar çeşm-i giryanım
Dindirmeden âh'ını yorulmaz dizim benim.

Mühür vurdum çağlara; tarihim tanık buna
Mefkûrem "kızıl elma"; ne bıkar, ne cayarım.
Dinmez dünya durdukça içimdeki fırtına
Şeceremi sorana izâhı zûl sayarım.

Boynum zincire gelmez! Hasmıyım esaretin
Bedeliyse öderim göz kırpmadan...canımla!
Anlamı adım çıkar her dilde cesaretin
Ye'si daha tohumken boğarım îmânımla.

Karalar bağlasa da hüznle akan Tuna
Umûdumun üstüne karanlık çökmez benim...
Gayem Hakk'ın rızası; beklemem meth-ü sena
Hasmımsa hedefteki kurşunum sekmez benim.

Hainler sanmasın ki "sahipsiz ovam, yuvam
Şehit kokan vatanım alçağa açık arsa!"
Son nefesi vermeden son bulmaz benim dâvam
Aşarım her engeli...bahtıma ne çıkarsa.

Ahdettim, yemînim var; cehennemler kudursa
Şaşmaz asla yönünden Hakk'a dönük sûretim...
Yeni yetme Nemrut'lar yoluma tuzak kursa
Çelikten irâdeme yön verir basiretim.

Ey Yadigârı Güzin! Nöbetinde ben varım
Sana olan bu sevdam şehadet ile biter...
Budansa da kimi gün filiz veren çınarım
Mütebessim çehrenle süzül/sen bana yeter...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592835/suzul-sen.html>

* EZELDEN... EBEDE!

[italik]Murad-ı Hakk mucizeydi nutfeden
Nice Adem Havva'sıyla buluştu
"Ol!" deyince ihsanı bol, lutfeden
Tenden içe embriyolar oluştu

Hassas ayar bir damardan beslendik
Tatlı dilli bir meleğe yaslandık
Tüm organlar tamam oldu, kaslandık
Zahmetimiz çehrede hoş gülüştü

Karar vermek bize kalsa çıkmazdık
Dâim yüzer, üryan gezer bıkmazdık
"Farklı âlem" var mı?" deyip, bakmazdık
Lakin kalış geçici bir kalıştı

Vakt-i vuslat kızdık dudak bükerek
Son engeli aşık acı çekerek
Karanlıktan aydınlığa çıkarak
Gözlerimiz gün yüzüne alıştı

Bir can var ki, bizim için tek yârdı
Her ne yana dönsek o'ydu, o vardı
Tükenmeyen sevgisiyle hep sardı
Aramızda sonsuz bir aşk geliştirdi

Dediler ki; gelen bir gün göçücü!
Anladık ki bu âlem de geçici
Yaradan var bize ömür biçici
Bu dünyada bunun adı ölüştü

Ecel gelip herkes kabre dolacak
İnce, hassas hesaplara dalacak
Öğrendik ki er-geç belli olacak
Kimler tembel, kim dersine çalıştı

Son durak ki, ona mahşer deniyor
"Eyvah" ile başlar öne iniyor
Ahireti münkir masal sanıyor
Bu ne korkunç bir gaflete dalıştı

Deseler de yazın sonu kış değil
Salâ "ninni" şu tabutlar "boş" değil!
Alay ediş, bu gidişler hoş değil
Sanmayın ki bu bir korku salıştı!

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593199/ezelden-ebede.html>

* HÜZÜNLÜ HİLÂL

"Kökleri âtîde koca devlet"tik
Hâdim-i İslam'ken ırkımız bizim...
Küçük bir beyliği eşsiz dev ettik
Bir orduya eşti kırkımız bizim.

Dikeni "yakıştır" diyerek güle
"Nîmet-i Rahman"dı çekilen çile
İlâhî pınardan dolup aşk ile
Gönüller sulardı arkımız bizim.

Zalimin hasmıydık, kimsesize kim
Timsal-i vefaydık, kalplerde mukim
Gâh Yûnus, Velî'ydik, gâh Lokman hekim;
Ab-ı hayat idi zerkimiz bizim.

Bir "Kızıl Elma"yı yazmışken düşe
Paramparça olduk; bakın şu işe!
Haine haz verdi, namerde neşe
Ecdadın yolunu terkimiz bizim.

Sevgi tükenince kalp denen özde
Öfke yuva yaptı gönülde...gözde.
"Mü'minim" diyenin delîli sözde!
Kalmamış münkirden farkımız bizim.

Yolunu gözlerken Nesl-i Asım'ın
Muhatabı olduk Türk'e hasımın
Hançeri sırtımda dünkü masumun
Bîkarar, bîçâre erkimiz bizim.

Kansere dönerken tefrika uru
Asra tevdî ettik bütün kusuru.
Sarsıldı kal'amın en muhkem suru
Garbıyla kavgalı Şark'ımız bizim.

Düne dek tarihe verirken ayar
Ah çekiyor Çınar, bu cânım diyar
Düşmanın gözünde "yorgun, ihtiyar
Virâne" bin yıllık barkımız bizim.

Yâ Rabbi, yardım et, üstün gelsin us!
Dağılsın Hilâl'in üzerinden pus.
Gaye vahdet olsun, ayrılık kâbus
Ki dönsün yeniden çarkımız bizim.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593601/huzunlu-hil-l.html>

* MADEM Kİ!

[italik] İlâhî ikramdır rağbete neden
Dar bu cendereden çıkmalı bugün
Madem ki bayramdır; hiç gecikmeden
Kutlu pencereden bakmalı bugün

Açarak ufkuma yeni bir fasıl
Çıkardım...bakardım; bilseydim "nasıl"

Alevler çıksa da gamlı konaktan
Nârına eyvallah; ne gelse Hakk'tan...
Teselli doldurup nurlu ırmaktan
Yaslı gönüllere akmalı bugün

Bilirim; sitem zül, direnmek asıl
Çağlardım...akardım; bilseydim "nasıl"

Dün geride kaldı, gün önümüzde
Kadere gücenmek yok genimizde
Yamalar olsa da can tenimizde
Umuda kıyama kalkmalı bugün

"Silkelen!" Diyorlar, "hayata asıl!"
Düşsem de kalkardım; bilseydim "nasıl"

Bahane üretip üç beş kusurdan
Varsın gitsin ömür en düşük kurdan
Çıkarıp düştüğü derin çukurdan
Güneşi yerine takmalı bugün

Kim ister bozulsun göklerde usül
Silerdim...takardım; bilseydim "nasıl"

Madem ki; haz için gerekli destek
Bahtın nazarında imkânsız istek
Lugatın koynundan çekerek tek tek
Kederli kelamı yakmalı bugün

Ödüldür özüme amaca vasıl
Acımaz, yakardım; bilseydim "nasıl"

Bulup izlerini son süreyyanın
Hazzını almalı kalan rüyanın...
Yıldızları talan yalan dünyanın
Çıkan çivisini çakmalı bugün.

Gayretse gereken, hazır velhasıl
Naz etmez...çakardım; bilseydim "nasıl"

Dağ olsa yılmazdım, her iş kolaydı
Yokuşta kalmazdım; anam olaydı...

Mecit Aktürk
14.04.2012 Berlin[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593969/madem-ki.html>

* ALLAH AŞKINA...

Artmaya başlarken akşamın demi
Bir selâm vererek gel gir köşküne...
Gecikme ne olur, hiç üzme emi?
Baktırma yollara ALLAH AŞKINA.

Gönül sarayımda endâmla gezin
Çökmesin gönlüme derin bir hüžün
Razıyım, olsa da sitemin nazın
Güldürme ellere ALLAH AŞKINA.

Varlığın bu cana ne büyük onur
Aşık maşukunu izinden tanır
Daha çok yazarsam eller kıskanır
Düşürme dillere ALLAH AŞKINA...

Mecit AKTÜRK
15.04.2012 Berlin

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594312/allah-askina.html>

* BİR VATAN Kİ!

Bir VATAN ki, cennet gibi; her şey hazır huzur için.
Bir bela ki, cinnet gibi; düşünelim! neden, niçin?

Dil deyince; şucu, bucu, gözler görmüş düşman, öcü,
Hiç dinmemiş kalpte acı; yanmışız hep için için.

Hep fırtına, kar havası, kalpler olmuş kin yuvası
Sanki dersin kan davası; sonu gelsin artık öçün.

Gülistanda diken biter, her bacadan bir dert tüter,
Dilim der ki; ARTIK YETER! Bembeyaz bir sayfa açın.

Lâik - dinci çirkin yafta, Rahmet birlik ve insafta
Buluşarak aynı safta; bir musluktan şerbet için.

Yaftalayıp dinsiz, dindar, olmayalım düşman, kindar,
Barış olsun bize önder; gönül yapan bir yol seçin.

Millet artık fişlenmesin, kin tarlası işlenmesin,
İntikam da düşünmesin; öfkelere kefen biçin.

Kaç kez dedik yaza yaza, haksız hapis büyük ezâ,
Keyfe göre olmaz ceza, vasfı belli olsun suçun.

Gönüllere ulaşılsın, kötülükle savaşılsın,
Kinden tepe, dağ aşılınsın; tok, halinden bilsin açın.

Önyargıya mezar kazıp, nefse azap edip, ezip,
Milletçe bir destan yazıp, yüreklere umut saçınsın.

Gönül HAKK'ın nazârgâhı, gel, kirletme bu dergâhı,
Dünya denen güzergâhı, edep ile geçin, göçün...

Mecit Aktürk
15.04.2012 Berlin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594482/bir-vatan-ki.html>

* MAHZUN MABET

Kalemlerin ucunda, her mahfilde dildeyiz
Yine girdap içinde, yine azgın seldeyiz
Ey Muhammet ümmeti acınacak haldeyiz!
Suçlu sen, ben, hepimiz; sebep belli; ruh noksan!
Mabedim garip, sessiz; esir Mescid-i Aksa'n!

Aynı gaye uğruna toplu atarken yürek
Fırkalara bölündük, büküldü güçlü bilek
Zelil, hem rezil olduk fazla söze ne gerek
Bir sebebi var elbet ağıdıma uyaksan
Uyan da bir isyan et; esir Mescid-i Aksa'n!

Direnirken Filistin karşısında tankların
Ne arıyor gözlerin ardında ufukların
Yere batsın beyhude hamasi nutukların
Ürkerdin suretinden bir kez aynaya baksan
Kurtar esaretinden! Esir Mescid-i Aksa'n

İslam ile savaşa çağrırken çalan çanlar
Nerede çağ kapayıp yeni bir çağ açanlar?
Sine-i sin'e zuldür bu meydandan kaçanlar
Bir meydan ki mayası şehit kanıdır sıksan
Dindir artık bu yası; esir Mescid-i Aksa'n!

Hani Kur'an kutsaldı koruyup çiğnetmezdin?
Hani mazlum gördün mü el verip inletmezdin?
Hani "davam!" diyordun hiç ihanet etmezdin?
Hani şeref, haysiyet; bir cevap ver ayıksan!
Sanma susmak meziyet! Esir Mescid-i Aksa'n

Allah'ımız var bizim; sen duanı yap ama
Gör oynanan oyunu gözlerini kapama
Çaresiz geleceksen yanaşma hiç kapıma
Yıkılırdı şer duvar bir kez ayağa kalksan
Kulak ver inleyen var! Esir Mescid-i Aksa'n

Yer dahi yeşermezken su vermeden, rahmetsiz
Zafer mi bekliyorsun savaşmadan, zahmetsiz?
Ne oldu müslümana; pısrık, azametsiz
Âkıbet hep musibet sen nefesine çıraksan
Nefer bekliyor nöbet; esir Mescid-i Aksa'n

"Neden bizi buluyor?" diye sorma her bela
Tohum fitne tohumu, sonuç; her yer Kerbela!
Vahdet, gayret beklerken kolay dinmez bu salâ
Az şey midir mesela öfkenden iz bıraksan
Yıllar geçti bak hâlâ esir Mescid'i Aksan

Fırtına dününden şedit, düşman olsa da yaman
Ahmaktır celladından merhamet, medet uman
Ey vahdeti bilmeyen, tefrikaya göz yuman!
Çiğnendi onurumuz, zelil, yer ile yeksan
İnleyen göz nurumuz; esir Mescid-i Aksan

Güçlü, haklı sansa da gücü elinde tutan
Son nefeste hatırlar gerçek neymiş, unutan
Karanlık çöktüğünde kasvet olsa da sultan
Güneşe gebe her tan, sen ahdine sadıksan
Kudüs sana da vatan! Esir Mescid-i Aksa'n

Yazıklar olsun bize zincirleri kırmazsak
Bize tuzak kurana biz de tuzak kurmazsak

Gür çıkar mı sesimiz birlikte haykırmazsak?
Ye'sin bayrağı insin, yol bulunur Burak'san!
Yeter bu hasret dinsic; esir Mescid-i Aksa'n

Yangın var yüreğimde; canım yanıyor canım
Tam şafak söktü derken çevrildi dört bir yanım
Sebeb yine gafletti; bu yüzden perişanım
"Nasıl dinsic bu sızım, el uzatsam...sen yoksan?
Mahzun "ay"la "yıldız"ım; esir Mescid-i Aksa'n!"

İlâhî; şahidimsin gönlüme düşen od'un!
Tesellim inayetin, Müntakîm olan adın
Adresi, Yüce Katın bunca âh'ın feryâdın
Alçaklara acınmaz yerin dibine soksan
Sanadır bunca niyâz! Esir Mescîd-i Aksa'n

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594672/mahzun-mabet.html>

* HEP İYİLER KAZANIR.....

[italik] Her yerde bir düzen var, niyetleri sezen var
Tesadüf olur mu hiç? her harfi bir yazan var
Kurulan tuzakları hem gören, hem bozan var.
.....Gâfil, güçlü olanı, her zaman haklı sanır
.....Kim ne ederse etsin; hep iyiler kazanır.

İnsanoğlu bilemez, hayır nedir, şer nedir
Günahlara batar da, hâlâ sorar "kir nedir?"
Gâyeden bîhaberdir, bilmez ki mahşer nedir.
.....Tevekkülü bilenler etmez çileye hayret
.....Sabreden için her dert, günahlara keffaret.

Eşref-i Mahluk deyip, görev vermiş bize Hakk
Okumayı bilene kâinat yaprak yaprak
Zirvelere çıksan da, gireceğin yer toprak.
....Mahâret, yaşıyorken; ölmeden ölebilmek!
....Kalpten kalbe yol bulup, gönülde kalabilmek.

Haddini bilen kişi, bilir nedir edeb, ar
Rabb'ine isyan etmez, etmez hatada ısrar
Bazen yanlış yapsa da, onun da çaresi var
.....İnsan aczini görüp, Allah'a baş eğmeli
.....Nedâmet dile gelip, alın yere değmeli.

Akil en büyük nimet, en değerli sermaye
Yaradana kul olmak; bu olmalı tek gâye
İman ile son nefes! Budur en güzel paye.
.....Gerisi hep hikâye; böyle diyor her mezar
.....Bir gün bir taş üstüne senin de adın yazar!

Tamah etme fazlaya, kanaatte huzur bul
Gel Arif meclisine, hakikat ile yoğrul
Dünyanın çilesini, sırtından atıp doğrul.
.....Sanma ki bu âlemde bakî kalan bir kul var
.....Bu meydandan mahşere gidilecek tek yol var.

Mecit AKTÜRK
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595029/hep-iyiler-kazanir.html>

* GERİSİ TEFERRUAT

[italik] Gam çekmemek ne mümkün; sînelerin dağlanıp
Huzurun yüreklerden alındığı demdeyiz...
Taşların itinayla sıkı sıkı bağlanıp
İtlerin inlerinden salındığı demdeyiz.

Girdabına girmişiz karanlık mahfillerin
Kar yağmış yollarına gökte Ebâbil'lerin
Korkarım ki, hileyle, gelecek nesillerin
Avcundan umutların çalındığı demdeyiz.

Sahibini ararken namertlik markasının
Farkına varamadık gafletin arkasının
İnsanı insan yapan ar, namus hırkasının
Kahpece kırk yerinden delindiğı demdeyiz.

Kızıl akmaya namzet sayısız ırmak varken
Vatana kastedenin boynunu kırmak varken
Yüz yıl önceki gibi, yine haykırmak varken
Melanetlere sessiz kalındığı demdeyiz.

Kuzusunu koklarken analar kabristanda
Pay arama kendine dün yazılan destanda!
Emanet-i Güzîde, Vatan-ı Gülistan'da
Güllerin acımadan yolunduğı demdeyiz.

Mazlûmun feryadından titrerken arş ı âlâ
Daha ne duruyorsun, neden suskunsun hâlâ?
En ufak farklı fikre deyip sebab-i bela
Milletin parçalara bölündüğü demdeyiz.

Zannetme ki tesadüf, bir kaç günlük tuluat
Düşman tuzağı kurmuş, biat bekliyor biat!
"Söz konusu vatansa, gerisi teferruat!"
Diyerek, bu uğurda öldüğü demdeyiz...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595328/gerisi-teferruat.html>

* SON FASIL DRAM! -II-

[italik] Ey felek! Daraldım dar kafesinde
Han da sana kalsın, ham hevesin de
Emanet canımın son nefesinde
Durdum...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Daldırıp neşemi elem ununa
Almadın bir kere yaz balkonuna
Nefsimi sınarken, sabrın sonuna;
Vardım...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Ellerin elinde kupkuru iken
Seldi mendilime gözde biriken
Madem ki ne eksem hasadım diken
Derdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Kanıp endamına, cilve pozuna
Uzattım rızamı her narkozuna...
Kalan umudumu kabir tozuna
Kardım...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Doğarken avcuna kanıp tezine
Müstehak sayıldım her garezine
Düşük düşlerimi "eyvah" bezine
Sardım...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Ne namert naza ne zülfü siyaha
Sitemim güneşe, güne, sabaha...
Zifir geceleri yanık bir âha
Verdim...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Çehremde hüzünlü nakışlarımla
Çok üzdüm dostları bakışlarımla...
Gamlı dizeleri gözyaşlarımla
Ördüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Yaralı bir kuşum; bir gamlı suna
Hasretim bahara, gül kokusuna
Bahtım demir atmış kış uykusuna
Gördüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Arattı geçmişi her gelen sene
Sayende öğrendim dâvâ, celse ne
Kazansam ne çıkar, bahar gelse ne
Yardım...Gidiyorum, son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Yıkılan, sînemde en muhkem direk
Zulmünü âleme fa'şetmem gerek...
Mahzun heceleri namluya tek tek
Sürdüm...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Ne zaman talebim gelse önüne
Nazındı nam katan nalet ününe
İntikam vaktini mahşer gününe
Kurdum...Gidiyorum; son perde insin
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Nasırla sırlandı sinemin teni
İlhama anlattım olan biteni
Kalemin ucuyla, ey felek seni
Vurdum...Gidiyorum; son perde insin!
Dönersem namerdim;

- böyle bilinsin! -

Mecit AKTÜRK

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595677/son-fasil-dram-ii.html>

* VURGUN

Bilsem ki özlemin gerçek ve büyük,
Doğarım ufkuna; gülümseyerek...
Bekleterek seni olmam sana yük,
Sevgimle sararım, GÜLÜM diyerek...

Kırsan bile beni darılmam inan
Varsın zehir olsun önüme konan,
İçerim su sayıp, sen isen sunan,
Vız gelir bu cana ÖLÜM diyerek...

Baktığım her yerde senin gözlerin
Mutluluk veriyor tatlı sözlerin
Dudağımda hâlâ buse izlerin
Tadarım dilimle BALIM diyerek...

Umudun üstüne yağsa da hep kar,
Sanma ki bu gönül sevmekten bıkar
Gün geçtikçe sevdân içimi yakar
Divane gezerim ZALIM diyerek...

Sitemler yolladım sensiz sabaha
Korkarım girerim diye günaha
Açtım ellerimi yüce ALLAH'a
Ne olacak benim HALIM diyerek...

Bu aşktan da öte, bir vurgun sanki
Ömrümde bir seni sevdim inan ki
Ne olur, adımı öyle bir an ki
Engeller aşayım SELİM diyerek...

Mecit Aktürk

Ses ve YORUM: _____ DENİZ _ UZUNER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596014/vurgun.html>

* GEL EY RESUL!

Zerre kadar riya yoktur hayamda,
Bekleyeyim sabaha dek kıyamda,
Misafirim ol bir gece rüyamda...

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

Kıymetini bilmese de cüceler,
Dudaklarım hep ismini heceler,
Şahidimdir kapkaranlık geceler,

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

Senden ayrı yetim, öksüz kaldık biz,
Nurdan uzak, nara yakın olduk biz,
Kur'an mahzûn, çok gaflete daldık biz...

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

En nadide gülde seni aradım,
Her yağmurda, yelde seni aradım,
Susuz kaldım, çölde seni aradım,

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

Kendin bilen düşmüş senin izine,
Hiç yüzüm yok bakmaya nur yüzüne,
Çok aldandım kör şeytanın sözüne,

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

Sen, Muhammed(s.a.v.) , alemlere rahmetsin,
Sen, Mahmut'sun, Mustafa'sın, Ahmet'sin,
Sensiz gönül yanmasın da ne etsin?

Hasretinle çok ağladı gözlerim,
Gel ey Resul! gel, yolunu gözlerim...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596331/gel-ey-resul.html>

* GEL ARTIK...

[italik]

Kaderin hükmüne desem de peki
Dayanılmaz oldu hasretin yükü
Sayende hayatım hazin bir öykü
İster tan doğarken... istersen beşte
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Gözlerim ufukta, gönlüm kan revan
Gül çiçek açsa ne, bomboş bu kovan
Figan bu/harımda eridi zaman
Hasret arap atı, dizginler boşta
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Değdikçe inleyen yaslı ud benim
Yaz günü yaş döken o bulut benim
Kırılan hayaller... o umut benim
Yetmiyor cemalin sadece düşte
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Al işte gururum! Kır, istersen ez
Kan kussam, bu dilim dokunma demez
Ömründe bir defa şaşır da bir kez
Anarak adımı yollara düş de
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Âlem naz ederken az deyip hazda
Güneşi beklerken geçti bu yazda
Vuslat ele geçmez bir imtiyazda
Öfkemin izi var -sıkmaktan- dişte
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Düşündün mü; neden, gökyüzü ağlar?
Bulutlar yaş döker... denizler çağlar?
Arz etsin hâlimi dumanlı dağlar...
Kalbimin karı var geçmeyen kışta
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Aşkımı ifşaya ayak direktsem
Kâğıtlar sır tutmaz, ben inkâr etsem
Hâlimi heceye âşikâr etsem
Kan damlar ucundan, her hiçkırıışta
Gel artık birtanem... gel artık işte!..

Mecit Aktürk
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596693/gel-artik.html>

* HAFİFE ALMA!

Ölüm meleğini hafife alma!
Sanma yolu falan-filana düşer...
Takvim yaprakları pek çoktur amma
Günbegün dökülür, talana düşer...

Her kim ki irşâdı iblisten umar
Ölümden öteye gözünü yumar.
Şeytanı dost bilmek, hayatı kumar
Felekten gece-gün çalana düşer...

Akıl kârı değil sarp yola sapmak
Mevlâdan vazgeçip maddeye tapmak
Sözü bala banıp, gönüller yapmak
Edepten nasibin alana düşer...

Menzil müphem ise beyhûde koşmak
Hedef, gayret bekler Hakk'ka ulaşmak
Rahman'ı inkârda haddini aşmak
Gaflet girdabına dalana düşer...

Dünya bir han ise düşün, kim hancı!
Kim her derde hekim, kimdir yalancı?
Maksad Mâ'bûd ise, uğrunda sancı
Rahmet deryasına dalana düşer...

Adımın yanında ne Bey, ne Ağa
Ne de gündüzüme güneşten şua
Umudum, beklentim Fatiha, dua;
Okumak, ardımda kalana düşer...

Mecit Aktürk
Berlin 23.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597016/hafife-alma.html>

* MEZİYET DEĞİL!

[italik] "Oku" ile başlamış Hirâ'dan Kutlu Hitap
Kalem tekrardan bîtap; yazmak meziyet değil.
"Şerîk"i yasaklamış Yaradan; Nurlu Kitap!
Putlardan edininip Râb, azmak meziyet değil!

İndik ana rahminden; yerküre "er meydanı"
Dostun kim, düşmanın kim; Rabbin kim? İyi tanı!
Gelipte kündelere sevindirme şeytanı
Şanı Yüce Sultan'ı, üzme meziyet değil!

Âlimin vazifesi âcizi Hakk'a davet
Amelin zâyi olmaz; zannetme boşa gayret
Sanattan sayılsa da "yalan, iftira, gıybet"
Sen dilini ayar et! Bozmak meziyet değil!

Dizginle azgın hırsın dünyevî telaşını
Ye'se düşen kaybeder nefsiyle savaşını
Bir fırtına esmeyle çatma hemen kaşını!
Sabreyle, eğ başını; kızmak meziyet değil!

Akrep ile yelkovan zamanı sürüklerken
Takvimler feryâd ile mâziye gün eklerken
Azrâil baş ucunda emâneti beklerken
Secdeler "diz çök" derken, gezmek meziyet değil!

Hakikat güneş gibi; kör olsa bulur insan!
Can kafeste kuş gibi! Gün gelir ölür insan!
Kim âlemin sahibi? Düşünse bilir insan"
Âciz kalsa da lisan; sezmek meziyet değil!

Daldırmadan sözümü miskal miktarı kire
Işık tuttum gerçeğe; kabre, Münker, Nekir'e
Doğruyu dedi diye dokunmayın fakire
Nefsimi serdim yere; ezmek meziyet değil.

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597639/meziyet-degil.html>

* ÜÇ GÜZEL KELAM

[italik] Dünyaya geldiğim gün "merhaba" dedim kışa
Yanılıp adres sordum; sürüldüm en yokuşa
Bir serâbın ardından yol aldım koşa koşa...
Güneşten iz ararken âfâkın giz'lerinde
Kaybettim gençliğimi çile dehlizlerinde.

Dediler, "hayat denen; acı, gözyaşı, keder"
Razı oldum payıma; dedim "eyvallah kader"
Artık umrumda değil, "o ne dermiş, bu ne der"...
Rabbim ne der, derdim o; gaye Hakk'ın rızası
Korkutan ölmek değil, kalbimin arızası!

Ağuydu sudur sanıp yudum yudum içtiğim
Sırat gibi yollardı üzerinden geçtiğim
Düşman çıktı dost bilip fazla fiyat biçtiğim...
Kaç düğümdü kim bilir ruhumu yoran çile
Çözdüm elhamdülillah; hem lâyıık-ı veçhile!

Yıllar bir bir erisin, tükensin bir bir aylar
Dünya, üç adımlık yol; git gel hep aynı say'lar
Tamahkâr olanlara kalsın köşkler, saraylar...
Son nefesle son bulup kapandığında "defter"
Ardımdan bir "Fatıha" okuyan olsun yeter.

Toprağın kucağına uzanınca naaşım
Ancak o zaman diner geme gelmez telaşım
Eksik olsun, istemem; olmasın mezar taşım...
Kanaatkâr beşere yeter üç güzel kelam
Besmele, sabır, şükür; zenginlik bu vesselam...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597750/uc-guzel-kelam.html>

* CAYAR İNSAN

Ademdir ilk atası; balçıktır aslı, özü
Mûcizeye tanıktır vücudunun her cüzü
Nutfeyken cenin olur...derken açılır gözü...
Dünyaya teşrif için saniye sayar insan
Rabbine ahdi varken, doğarken cayar insan!

Yaka silker adından savaş yorgunu çağlar
Bekler ki heybetinden selama dursun dağlar
Ya zulmeder ağlatır, ya mazlum olur ağlar...
Gâh eşref-i mahluk'tur, hayra ehildir insan
Gâh Nemrut, Gâh Firavun; Ebu Cehil'dir insan.

Yâr deyip zül nefesine tutmuş zülfüyârından
Bîhaber yürek yakan dilinin ayarından
Nice meltemler eser evliya diyarından...
Sanırsın fırsat bilip, kapıyı açar insan
Heyhat! Gönül gözünü, kapatır, kaçar insan.

Kâinatı ne varsa âmâdeyken emrine
Sormak gelmez aklına! "Yaradan'ın emri ne?"
Onca gün/âh sığıdırır üç nefeslik ömrüne...
N/isyân ruhunu sarar, haddini aşar insan
Ne âdap bilir ne ar; şüadan şaşar insan.

Benliğin sarayında taç giyince hezeyan
Cahil nerden bilecek "kâr" ne demek, ne "ziyan"
Üryan gelir âleme, giderken yine üryan...
Aşıyan'ı görür de hiç ibret almaz insan
Kalp mühürlü olmasa böyle alçalmaz insan!

Kâlem-i kader ise çilenin müsebbibi
Düşeni sultan eder kör bir kuyunun dibi!
Şayet murâd etmişse kuvvet kudret Sahibi...
Engeli dağlar olsa, zorlanmaz, aşar insan
Taht kurar gönüllere, ebedî yaşar insan.

Bu kadar düşkün iken Resûl'ü ümmetine
Akleden talib olmaz İblis'in himmetine
Hem, geçirmez günahı kâr sanıp zimmetine;
Gafletten uyanırda, sevabı derer insan
Mâbûd'a yaslanırdaki maksuda erer insan.

Dünya denen bu âlem ahiretin okulu
Seçmek gerek doğruyu, en güzeli, makulü
Birgün ansızın gelir davetsiz emir kulu...
Gözünde son damlalar! Sessizce döker insan
Vakit artık tamamdır! "Eyvah" der, çöker insan!

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598081/cayar-insan.html>

* YEGÂNE PÂYE

Aczini bilene takılmaz kanat
Gökte aranması zahmettir göze!
Şükürün manası aza kanaat
Gönüller otağı rahmettir bize.

Toprağa çok sağlam bassa da kadem
Uçmaya meyilli her benî âdem.
Allah'a kulluktu ahdimiz madem
Sadakat beklenir verilen söze.

O söz ki, ezelden, bezm-i elest'ten
Kim bilir kaç kere geçtik bu testten
Akleden vazgeçmez hakîki dosttan
Benlik aşılmadan varılmaz düze.

Karanlık dehlizde olsak da çıra
Biliriz sebep ne ateşe, hara
Yaradan ayağı yazınca dur'a
Lokman da biçare dermansız dize.

Çok ağlar, az güler, "ah, keşke" derdik
Her sözü tartardık, bir başka derdik
Tövbe kapısında taksit öderdik
Vakıf olabilsek sindeki gize.

Ey nefsim! Kibirdir en büyük âfet
Aç bir mezarı da, gör ne âkibet
Rehberin Resûl'ün, O'nu tâkib et
Sönmeden serdeki ferli avize...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598452/yeg-ne-p-ye.html>

* BİLEMEZDİN

[italik] Kâinat mektebinde çok dersler var alacak
Gül boyun büktüğünde sanma hemen solacak
İnsan gayret etse de, hata, günah olacak
Tefekküre dalmasan doğruyu bilemezdin.

Değil mi ki, her acı imtihanın bir cüzü
Şaşırmamak gerekir bitince yolun düzü
Sır kapısı açılır kör değilse kalp gözü
"Vav" gibi alçalmasan, eğriyi bilemezdin.

Kim bilir, şer sandığın bir işten hayır doğar
Umûdu güçlü olan ye'si doğarken boğar
İnsan ömrü dört mevsim; dolu da kar da yağar
Yârdan ayrı kalmasan, ağrıyı bilemezdin.

Günaha keffarettir sabredene her keder
Rabbin ne der ona bak; aldırma eller ne der
Dert ne demek anlardın gelmeseydi Peygamber
Hakk'a davet almasan, çağrıyı bilemezdin...

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598790/bilemezdin.html>

* KRİSTAL VAZO

Zakir Hakk'a taatle secdedeyken seherde
Ar-namus hırkasını atanlar az anıyor.
Münkir, meziyet sanıp karar kılsa da şerde
Her gün sevaba sevap katanlar kazanıyor.

Aksini söylese de inanmayan, aybeden
Kolay mı sırat geçmek; çalışmadan, haybeden?
Kur'an, sünnette belli; ayan olmuş kaybeden;
Nefsine kafa tutan, çatanlar kazanıyor.

Gölge etse de beşer arsızca ahengine
Bakarkörlere inat herşey dengi dengine
Son verip, Rahmân ile akla zarar cengine
Oku doğru hedefe atanlar kazanıyor.

Hevayı ilah yapan yarsa da kılı kırka
Yırtıksa yama tutmaz edep denen o hırka
Kaptırmayıp kendini isyana çeken çarka
İlm-i hâl iksirinden tadanlar kazanıyor.

Miskin Yunus misali her sözünü eleyip
Resûl'ün izlerinde gayretle ilerleyip
Amellerin içinden doğruları derleyip
Yaradan'ın ipinden tutanlar kazanıyor.

Gönül kristal vazo; çok hassas, alıngan
Yürekler yangın yeri; dertten feryâd-figanız
Bu âlemde kâr uman tüccarız, bezirgânız
Dünyayı ahret için satanlar kazanıyor.

Şeytan sinsi ve düşman; kula musallat cüce!
Rabbim Rahman ve Rahim; Rabbim Yüceden Yüce!
"Yâr" deyip Yaradan'a boyun büküp O güce
Bezm-i Elest'ten sözü tutanlar kazanıyor.
Ey nefsim! Zannetme ki yatanlar kazanıyor...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599180/kristal-vazo.html>

* SIR KAPISI

[italik]Toprak bağrını açmaz destur almadan Hakk'tan
Belli ki emir gelmiş; sır kapısı açılmış.
Bir güzeller güzeli doğruluyor yataktan
Allı morlu çiçekler her tarafa saçılmış.

Bir yanda papatyalar; sarısı, beyazıyla
Gül yine baş köşede endamıyla, nazıyla
Doyumsuz bir güzellik; anlatılmaz yazıyla
Sırdan öte sırlar var; hassas eşik geçilmiş.

Sıyrılıp kozasından meltemin busesiyle
Uçuyor kelebekler eşsiz elbisesiyle
Hâlık'ın ikramından en büyük hissesiyle
"Eşref-i mahluk" diye, ademoğlu seçilmiş.

Baş eğmiş tüm laleler bir derviş edasıyla
Ölüler diriliyor gelen "OL!" nidâsıyla
Kalp gözü açık kullar başbaşa Hüdâ'sıyla
Her canlıya âlemde farklı görev biçilmiş.

Basiret bağlanınca dil karaya ak diyor
Mucizeye "tesadüf", mahşer için" yok" diyor
Sır perdesi inince diller "Enel Hakk" diyor
Ölümsüzlük iksiri "Yâ Hayy" derken içilmiş.

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599443/sir-kapisi.html>

☒KOŞUMUZ VARDIR!☒

[italik] Kahır edip yaşamak zor sitemle
Can denen kafeste kuşumuz vardır.
Geçmez zaman, koca ömür matemle
Edepsiz arsızla işimiz vardır.

Sıdkım sıyrık iki yüzlü olandan
Sahte gülüş, ard niyetli plandan
Zorda kalsam medet ummam yalandan
"Yalansız bir dostluk", düşümüz vardır.

Rast gelmek zor, kadir kıymet bilene
Gönül yanar içten içe; küle ne?
Dostuz diyip kapımıza gelene
Kurulu soframız, aşımız vardır.

Düşkün görsek; üzgün, dertli, yaralı
Bırakmayız öyle bahtı karalı
Gelen geçen olmasa da oralı
Dilde dua, gözde; yaşımız vardır.

Kasvet kalbe kâbus olup, boğarken
Dertler gürbüz, umut düşük doğarken
Dost bağına her gün karlar yağarken
Bizim de yaz günü kışımız vardır.

Riyâm varsa, işte yüzüm; gel, tükür
Dil sussa da kalp ALLAH der,der zikir
Çok uğraştım, nefsi yendim, çok şükür
Iblis için saklı taşımız vardır.

Aklı olan kulak asmaz şeytana
Elestüden sözümüz var Rahman'a
Bir gün vedâ edeceğiz bu hâna
Firdevs bahçesine koşumuz vardır.

Mecit AKTÜRK
Berlin 01.05.2012[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599798/9880-kosumuz-vardir-9880.html>

* İLM-İ HÂL

İlm-i hâl'i ehline ver; sanma bir gün solar gider...
Alim insan güle benzer; kokusunu salar gider...

Varsın olsun kadir bilmez, dik fideyi zayi olmaz!
Deme "goncam dalda kalmaz, hoyrat eller yolar gider."

Zor gelse de cânâ çile, Yaradandan sabır dile
Hemdem olma cahil ile; muhabbeti böler gider.

Sırta eren serden geçer, hayır sözü şerden seçer
Allah dostu kalmaz naçar; neşe ile dolar gider.

Arsız nefsi hünkâr eder, hakikati inkâr eder
Zanneder ki hep kâr eder; ateşini çalar gider.

Kul o dur ki Hakk'ı anar, rûh zikirle doyar, kanar
Sevgi-dostluk iki pınar; gönülleri sular gider.

Kanma günün sabahına, bak sen akşamın âh'ına
Ariflerin dergâhına; kal gelen bal yalar gider.

Yarın meçhul, iş bu günde; akli olan kalmaz dünde
"Üç nefeslik" bu sürgünde; tefekküre dalar gider.

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600263/ilm-i-h-l.html>

* SIDK ile SULA!

[italik] Aldırma ar bilmez akılsız kula
Varsın yüreğinde aşka dâr kursun
Gönül bahçesini sıdk ile sula
Ki, sevgi ağacı çiçeğe dursun.

Doğmak bilmiyorsa beklenen fecir
Ettiğin ameli bir gözden geçir
İlâhî iksirden idrake içir,
Ki, iz'an ser'inde köşke buyursun.

"El Bâkî-Melik" kim? Kimdir fânî, bul!
Dün benlik güdenler nerde, hani, bul!
Kulak ver Yunus'a, sende seni bul,
Ki, sabrın saati vuslata kursun.

Ayaklar altına alıp payeyi
Tâc eyle gönlüne asıl gayeyi
İradene yükle tüm sermayeyi
Ki, us'un nefsinden hep hesap sorsun.

Ne hâlinden yakın ne intizâr et
Diline şükür sür sürekli kâr et
Islansın seccaden; utanma, zâr et
Ki, tövben günahı yaksın, kavursun.

Gün gelir dehlize düşersen eğer
Mel'una yol sorma o tersini der
Avına yayını ihlas ile ger,
Ki, okun hedeften şaşmasın, vursun!

Mecit AKTÜRK
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600521/sidk-ile-sula.html>

* FERMAN İLHAM'IN

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297652/ferman-ilham-in.html>

[italik]Ne yorulur düşer, ne de bıkarlar
Şelale şevkiyle akar kalemler
Nakış dağlarında yokuş çıkarlar
Âleme aşk ile bakar kalemler

Gaspeden olsa da taht ile tacı
Ferman ilhamındır, şair aracı
Avcuna konmuşsa hüzünle acı
Yüreği kavurur yakar kalemler

Aynıdır sansa da avam, ahali
Kimseye benzemez şairin hâli
Bezeyip heceyi güneş misali
Kâğıdın göğsüne takar kalemler.

Aşk yanmaya değer nüvesi arsa
Yâr, Yazdan, yüceyse; yegâne yârısa!
Uğruna akacak gözyaşı varsa
Hüzünü kalplere eker kalemler

Sakarya aşkıyla coşarken Tuna
Dertler diyarında dinmez fırtına
Bir yüce dâvâyı alıp sırtına
Kahrını gururla çeker kalemler.

Tutan el Türk'ünse eşsizdir hazı
Destanlar yazmadan kesilmez hızı
Al zemin üstünde ayla yıldızı
Semânın burcuna çakar kalemler...

Mecit AKTÜRK
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600898/ferman-ilham-in.html>

* GURBETTE HÜZÜN

Uyanırım bazen gece yarısı
Bir yanımda zemheri, yorganım yerde.
Uşulca yaklaşır gönül ağrısı
İner yüreğime gam perde perde.

Tarifsiz bir hüznün kaplar içimi
Odama yalnızlık ve keder dolar.
Hayalimde okşar anam saçımı
Mazi gülümserken... gözlerim dalar.

Haz otağ kurarken düşler yurduna
Kapılar açılır kâbusa birden.
Bilmem ki saatin zoru derdi ne
Fırlatır aniden, yattığım yerden.

Özlem rüzgârları eser serinden
Gözlerim mendile kor nakış döker
Alevi sinemi sarsar derinden
Ve... kasvet gecikmez; ruhum çöker.

Nidamda hiçkırık, odam yine boş
Zoraki bir şeyler korum sofraya
Ya çay şekersizdir, ya şeker bir hoş
Yediğim her lokma çarpar yaraya.

Acıdır içime aldığım nefes
Sanki sürgündeyim; cezam müebbet!
"Guten Tag" deyince duyduğum ilk ses
O zaman anlarım burası gurbet...

Mecit AKTÜRK (1980 - Berlin)

DOST KALEM' den;

Vatandan uzak yaşamak zordur
hasret dolar yürek kabuslar başlar
Gurbetin her günü ateşten kordur
Özlem çöker içine yüreği haşlar.

Eşinden ayrılmasa gurbettekiler,
Dağılıpta gider gam kasafetler .
Taş altındakiler çıkamaz amma
Bir gün kavuşur uzaktakiler.....Emine Erdem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601238/gurbette-huzun.html>

* SÖNMEZ İSLAM GÜNEŞİ

En mükemmel sûrette yaratıldı tüm beşer
Kur'an ile öğrendik; "hayır" nedir, nedir "şer"
Şerefli insanlara Hakk'a sadakat düşer...

Olur mu isyân edip Allah ile savaşmak?
Bunun adı nankörlük, düpedüz haddi aşmak!

Kaptırmış gidiyorsun nefsi bir onmaz hırsa
Bedeli ağır olur, ara verirken harsa
Kalbi kıbleye dönder, uyandır sarsa sarsa

Rahmân O, Müntakîm O, O' nun hakkı ölç almak
Ne büyük bir hüsrandır tövbelere geç kalmak...

Ne bedbâhtlar türedi; işitip, isyân eden,
Allah'a baş kaldırıp, ona ortaklık güden...
Sana diyorum sana! kibirle dimdik giden!

Yapılacak tek şey var; arlanmak, hicâp duymak
O eğilmez başını artık secdeye koymak...

Sanma ki herşey bâki, herşey böyle kalacak
Her sabah doğan güneş, bir OL ile solacak
Üç günlük dünyadayız, yarın akşam olacak

Cehennemın çırası, her kişinin kendisi
Tek umudumuz Resûl; Güllerin Efendisi...

Uzanmazsa eline Resul'ün şefkât eli,
Ödenmez kolay kolay, bir tek uzvun bedeli
Kudretine güvenen, ya Mecnûn'dur ya deli

Karunun servetinden zerre eser kalmadı,
Düşün ki toprak dahi, Firavun'u almadı...

Mezarlar konuşuyor; kulak ver de bir dinle!
Ne bu cahilce savaş? Kitabımla, bu dinle,
Arsızca saldırsan da her gün inatla, kinle...

Sönmez İslâm güneşi; böyle diyor bize Hakk!
Bellidir vazifemiz; Müslümanca yaşamak...!

Mecit Aktürk
Berlin 06.05.2012

Hars : Tarla sürmek

Ses ve YORUM: Yeşim Bektaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601613/sonmez-islam-gunesi.html>

* NEYLEYİM...

[italik] Nice abes arzu kattım dileğe
Kader haklı; kızamadım... neyleyim
Dertlerimi koydum ince eleğe
Musibeti süzemedim, neyleyim...

Hayat tezgâh, ben hep çile dokudum
Gözyaşımda gece gündüz dert yudum
Hakk Kitabı hep tersinden okudum
Doğru rota çizemedim, neyleyim...

Duvar oldu tüm kapılar yüzüme
Hüzün çöktü tellerime, sazıma
Gül bahçesi görünmüştü gözüme
Bağ bozulmuş, gezemedim, neyleyim...

Kör talihim sanki dersin bir ece
İkramı gam, hep karanlık, hep gece
Mahiyeti bir muamma, bilmece
Çok uğraştım, çözemedim, neyleyim...

Dost bildiğim hâlim ile eğlendi
Derman diye yaralarım dağıldı
Bilmem neden basiretim bağlandı
Ömür bitmiş sezemedim, neyleyim...

Mecit AKTÜRK
Berlin 07.05.2012[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602370/neyleyim.html>

* HANI MÜMKÜN OLSA DA...

Hani mümkün olsa da, tüneli açsam zamana
Bindörtüzküsür yılı uç ucuna eklesem
Katedip asırları aşkınla yana yana
Akşam kapına varıp heyecanla beklesem

Rabbine niyâz eden güzel sesini alsam
Bu bir rüyamı deyip türlü hayâle dalsam
Yol yorgunu ayaklar, çökse uyuyakalsam
Sevincimden rüyâmda ismini sayıklasam...

Açtığında kapını, sesin ile uyansam
Gördüğümde yüzünü, güneşi doğdu sansam
Selâm ile hürmetle nurlu adını ansam
Yüzüme süre süre ellerini koklasam...

Gözüm yaşlı dinlesem Bilâl'in gür sesini
Çeksem, şifa diyerek, içime nefesini
Gömsem gâmı, kederi, şu gönlümün ye'sini
Her ânı anı diye, hayalimde saklasam...

Ümmetimden diyerek tanıtsan sahâbeye
Varsak huşû içinde hep birlikte Kâbe'ye
Vecd ile kulak versem, duaya, hitabeye
Yaptığım günahları sevaptan ayıklasam...

Zaman tüneli bozuk, dönüş imkânsız olsa
Ümmetin bu garibi sana evlatlık kalsa
Görürken hizmetini, ömrüm nihayet bulsa
Ecelin nefesini yanında soluklasam...

Mecit AKTÜRK
Berlin 08.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602640/hani-mumkun-olsa-da.html>

* YAŞAMAK!... NE GÜZEL!

Kaldır da başını arşa nazar et
Al Sancak göklerde ne kadar özel!
Unutma ahtini! Tarihten ibret
Al da bak, yaşamak ne kadar güzel

Dil meyil etse de yanlış tarafa
Kalpte ne var ise o yansır lafa...
Haddini ararken, biraz insafa
Gel de bak, yaşamak ne kadar güzel

Harabe haldeyken her tende mihrap
Ne hüzün son bulur ne de ızdırap
Dostluğu saz eyle, dilini mızrap
Çal da bak, yaşamak ne kadar güzel

Kanma kovulmuştan gelen ünlere;
İtibar, ihtiram, aferinlere...
İman deryasında az derinlere
Dal da bak, yaşamak ne kadar güzel

Öfkenin gölgesi düşmüşse kaşa
Sohbete muhabbet beklemek boşa
Niyazı marazî nefsinin taşına
Çal da bak, yaşamak ne kadar güzel

Her kim ki buldum der daha fevkini
Yalana yem eder iman zevkini...
Derin bir kuyu kaz; gönlünde/kini
Sal da bak, yaşamak ne kadar güzel

İkram da olacak, gam da, ikrah da
Nâçara yaradan yâr bu dergâhta
Gönül otağını kur, güzergâhta,
Kal da bak, yaşamak ne kadar güzel

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603105/yasamak-ne-guzel.html>

* BEN OLMALIYDIM...

[ikiyanayasla]Gerçeğe dönüşse bu gece rüyam
Erise mevsimler... yıllar... asırlar...
Hasret kalesinde yıkılsa surlar
O/nurlu âleme açılrsa dünyam...

Bırakıp özlemi naatlarında
Bir seher yelinin kanatlarında
Yolunda sayısız cana kıyasla
Benden bahtiyarı olmazdı aslâ
Saadet asrına savrulsa idim
Resûlün yanında ben olsa idim

Hasret dedikleri ölüme eşse
Sînemın oduna heceler şahit
Emâre kağıtta kordan ateşse
Alevli dizeler bu kula ait!

Sabırlar sınıra dayandığında
Sadakatli bir dost arandığında
Yolunda sayısız cana kıyasla
Benden bahtiyarı olmazdı aslâ
Derdiyle dertlenip, yağrulsa idim
O Gülün yanında ben olsa idim.

Mecit AKTÜRK
[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603636/ben-olmaliydim.html>

* CAN OLSA DA BEDELİ..

Aslolan doğru hedef, ve bu yola başkoymak
Aslâ ye'se düşmeden, yılmadan, azmederek...
Birileri kararlı, plan; yola taş koymak!
Maksat kardeş kavgası; bölerek, kin güderek...

Suladıkça gözyaşı şehitlerin kabrini
Bayrağı devralacak ne Mehmetler doğacak...
Hiç kimse zorlamasın bu milletin sabrını
Yoksa Millet onları tükürükle boğacak...

Bu kalleşçe oyunu bozmak bize düşüyor
Sabır ile inatla; illâ barış diyerek...
Mehmedim dağ başında, düşün! neden üşüyor?
Can olsa da bedeli, severek ödeyerek...

Mecit AKTÜRK
Berlin 11.05.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603990/can-olsa-da-bedeli.html>

* AnneM

[italik]Aşinâdır her evlat ta doğuştan sesine
Dil, anne/m dediğinde harf heceye renk katar.
Esir düşerken bazen kalp kasvetin ye'sine
Şefkatli kollarıyla bizi düşerken tutar.

Bedbahtlar bağlasa da sebebe, bahaneye
Anne sevgisi sığmaz güne, aya... seneye
Hüzün kokusu siner eksik olan haneye
Ay geceye küs olur; güneş, doğarken batar.

"Yandım anam!" der insan, takılsa ayak taş
Yâr, tereddüt eder de, o gelir koşu koşu
İsyan etmek bir yana, incitemeyiz, hâşâ
Annenin bedduası felâket için yeter.

Saçının tek teline değışilmez bir cihan
Öksüz kalan evlâda koca zindandır bu han
Yapayalnız, mahzûndur; kalp kan ağlar anbean
Kızarak "öff" diyenler ömrünü heder eder.

Uymasa da çoğu kez yeni yetme gencimiz
"Anaya saygı" diyor örfümüz, inancımız.
Farzımuhal üzdüysek; geçtiğinde hıncımız
Uzun sürmez nedâmet; sinemiz yanar, tüter.

Bir evlat uğrunaysa haz verir yokuş çıkmak
Aklına dahi gelmez vazgeçmek ya da bıkmak
Aklından dahi geçmez elimizi bırakmak
O yüzden son nefeste gözleri açık gider.

Duasıyla aşarız her derdi her kederi
Annelere isyanın cehennemdir ederi
Rabbim, yazma kimseye böyle korkunç kaderi
Annesine zulmeden, yaşarken ölür, biter...

Mecit Aktürk [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604598/annem.html>

* ÖLÇÜ

Bir muamma zannederdim âlemi
Sanırdım ki, her çile bir kördüğüm
Bin zerreye ayırdım her eleme
Nazâr ettim, farklı oldu gördüğüm

Haz ararken her ânımda bu çağda
Şeytan şahtı gönlümdeki otağda
Gaflet ile gezindiğim her bağda
Diken idi gül sanıp da derdiğim

Yol bulup da kapısından girince
Gördüm; ilim derya imiş, derince
Kokan leşte inci dişler görünce
Abes oldu soru diye sorduğum

Düşünüpte tefekküre dalınca
Günahlara çizgi çektim kalınca
Ölçü Kur'an rehber Resûl olunca
Haklı çıktı haksız sanıp yerdiğim

Zâhir ile hüküm veren yanılır
Muhtemelen yanlış "doğru" sanılır
"Gönül yapan güzel sözle anılır"
Gerçeğidir son durakta vardığım

Mecit Aktürk
Berlin 30.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612475/olcu.html>

* DÖNERİM ANAM...

Kısa bir süreydi niyetim, gâyem
Ruhum gurbet elden bezdi be anam...
Bilirsin duandır en büyük pâyem
Ayrılık inletti, üzdü be anam...

El heves etse de sırçalı köşke
Düşmedim -çok şükür- böyle bir aşka
Yanında geçeydi şu ömrüm keşke
Sensiz yaralarım azdı be anam...

Hasret otağ kurmuş gurbet adında
Geçmedi tek günüm ağız tadında
Ömrümü tükettim hicrân odunda
Gönlümden gam odu sızdı be anam...

Okuldan gelince çantayı atıp,
Sebepler uydurup, naz edip, çatıp,
Küçük bedenimle dizinde yatıp,
Huzurla uyumak. . hazdı be anam...

....
....
....

Mecit AKTÜRK
Berlin 31.05.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/613220/donerim-anam.html>

* DİNMEYEN SALÂ

Ey kader! Yine mi oyuna geldik!
Yoruldu musalla bitmiyor salâ
Baharın en güzel ayına geldik
Azrail kapıdan gitmiyor hâlâ...

Methiye dizsek de somurtan kışa
Belli ki kararlı; Ne etsek boşa
Gün doğmuş dallara konan baykuşa
Bağların nazlısı ötmüyor hâlâ...

Zehri zerkettikçe batan iğneler
Kim bilir kaç tabut saydı anneler
Hüznün pençesinde gamlı hâneler
Bacalar huzurla tütmüyor hâlâ...

Yine yitik yıllar yollarımız dik
Hünkâr kapısında başımız eğik
Bilmem ki ihlas mı huşu mu eksik
Dualar, niyazlar yetmiyor hâlâ...

Ne kadar da gayret etmişdik oysa
Hamaklar boş kalsın yaşamak buysa
Biri bir tezgâhta satışa koysa
Bu asır beş para etmiyor hâlâ...

Düşler paramparça umutlar ekte
Kâdir'in buyruğu kadere dikte
Kahrın her tonunu hatim ettikte
Ruhumuz neşeyi tatmıyor hâlâ...

Tefrika olsa da tasada birdik
Kaprisli talihi yoldan çevirdik
Bahtın huzurunda sıraya girdik
Ömrüme nebze haz katmıyor hâlâ...

...
Sabrım harlı sacda; Dem üstüne dem
Kollarını açta sar beni annem...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/613708/dinmeyen-sal.html>

* HİCRÂN ATEŞİ

[italik] Sardı benliğimi hicrân ateşi
Hasret dedikleri nâr imiş meğer
Neyleyim ben yârsız, doğan güneşi
Yârdan ayrı dünya dar imiş meğer

Leyla'sız Mecnun'um, daldım hayâle
Aşk düşürdü beni harâbe hâle
Talihim de artık almıyor kâle
Dertten öte dertler var imiş meğer

Son fasıl çalmakta... segâh makamı
Rakseder gönlümde yârin endâmı
Taşar yüreğimden özlemin gamı
Veremin dermanı yâr imiş meğer

Çok kötü yapıştı kader yakama
Gönlüm paramparça, tutmuyor yama
Her derdin önünde çökmezdim amma
Aşk yüreği yakan har imiş meğer...

Mecit Aktürk[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614470/hicr-n-atesi.html>

* ViRGÜL GiBi!....

Nokta kadar çıkar için virgül gibi eğilirsin
Karakterin çukur yapmış, üfleseler dağılırsın
Girsen erdem denizine, yüzme bilmez boğulursun
Suretinin hikmetini, bilmiyorsun insanoğlu...

Kibir sarmış benliğini, burnundan kıl aldırılmazsın
Kul olmuşsun zalimlere, hakkı tutup kaldırmazsın
Kâinat ilim deryası, kap daldırıp doldurmazsın
Ariflerin meclisine, gelmiyorsun insanoğlu...

Bırakmadın nizâm, düzen, çevreye de verdin zarar
Mahzun gözler tezgâhlarda, hormonsuz bir sebze arar
Edeb ile arana da engel koydun, çektin duvar
Fikir cahile bedava; almıyorsun insanoğlu...

İster kapat gözlerini, ister göm başını kuma
Kırdın dünyanın zırhını, ozon artık tutmaz yama
Kırk dereden su getirme, deme bana; fakat, ama
Söz versen de bir kararda kalmıyorsun insanoğlu...

SAKIN KESME! derken şair; ormanları yakıp yıktın
Yanlış yönde yol almaktan ne utandın, ne de bıktın
Sanma sakın sen kazandın; bu savaştan mağlup çıktın
Düşünüp de tefekküre dalmıyorsun insanoğlu...

Çağ atlamış medeniyet! ; güçlü olan olmuş haklı
Haklı olan korkup sinmiş; mazlum zayıf, ağlamaklı
Kalmadı mı şu âlemde vicdanı hür, sağlam akli ?
Neden birden taşkesildin, gülmüyorsun insanoğlu?

Mecit Aktürk
Berlin 02.06.2012

DOST KALEM' den:

Kül eyledin çiçekleri peteklere zehir kustun
Söyle nedir kime kastın hiç kalmadı eşin dostun
Ana baba avrat küstün sevgi idin taşta kestin
Sel eyledin gözyaşını silmiyorsun insanoğlu.....Sabiha KÜÇÜKTÜFEKÇİ

TESEKKÜRLERİMİLE...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614777/virgul-gibi.html>

* MAHVETTİK DÜNYAYI...

Mahvettik dünyayı, yüreğim karlı
Vicdanım aklımı kınıyor dostlar
Bir suçlu ararken üzgün, efkârlı
Yüzüme bir tokat iniyor dostlar

Dünya zırhımızda açılmış gedik
Gelecek nesiller bakıyor dik dik
Suçlu hepimiziz, başımız eğik
İçimizde yara, kanıyor dostlar

Ormanlar iniliyor, hayvanlar yasta
Oksijen kalmadı artık nefeste
İster "yuh olsun" de, istersen "pes" de
Ağaçlar ağlıyor, yanıyor dostlar...

Ormanken hayvana en güzel konak
Hayvanat bahçesi oldu sığınak
Bülbüller matemde, şu hâle bir bak
Dallara baykuşlar konuyor dostlar

Yüklenmiş giderken tonlarca atık
Yan yatmış gemiler, tankerler batık
Gıdalar hormonlu, bozulmuş katık
Lokmalar zehire banıyor dostlar

Emanet demedik, bozduk bedeni
Ciğerler simsiyah, kömür madeni
Sorma bilmez gibi, "nedir nedeni?"
Nikotin bedene siniyor dostlar

Başları özenle gömsek de kuma
Ozon delik deşik, tutmuyor yama
Bazen zift yağıyor yağmurla cama
Gözler saşmış gibi dönüyor dostlar...

İnsanız demekten insan ürküyor
İnsanım diyenden hayvan korkuyor
Şeytan bile bizden yaka silkiyor
Hayretle ikrâhla anıyor dostlar

Sanmayın çok ağır yazdığım yazı
Yoktur çoğumuzun temiz bir yüzü
Çok söze ne hâcet şiirin özü
Dünyamızda hayat sönüyor dostlar...

Mecit AKTÜRK
Berlin 03.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/615099/mahvettik-dunyayi.html>

GAYRI DOST HAYÂL İMİŞ

[italik]Haznesinden haz dilendim verdi Rabbim bol kese
Şol cihânın zevki anlık, bir tadımlık bal imiş
İbretâmiz geçtiğim yol düştüğüm hâl herkese
Hâlde makbul kîl-ü kâlsiz, Hakk'a uygun hâl imiş

Her günahtan, her gün âhtan bezdi rûhum, terledim
Savrulurken sırra vardım çok tefekkür derledim
Bir derûnî meşke daldım, aşk nedir ezberledim
Anladım hem, tek hakikat; her beşer hammâl imiş;

Şükrü elzem her nefesten çağrı varken tövbeye
Kible bilmez ehl-i gaflet, cürmü sığmaz heybeye
Sanki mahşer bir tevâtür, onca ihtar haybeye
Her musallâ haykırırken duymayan der; "lâl imiş"

Bilmeyenler hoş desinler; gamlı gurbettir küre
Gâye handan Hayy'a vuslat, batmadan aslâ kire
Vecde gelmiş hû çekerken şilte verdim zâkire
Tesbihinden zikri salmak uykudan efdal imiş

Puslu çağlar şer tuzaklar perdelerken cenneti
Pek rahatsız; silkelen bir ey Muhammet ümmeti!
Muttakînin dostu Berr'dir, hiç gecikmez himmeti
Nîmetinden yüz çevirmek affı zor ihmâl imiş

"Ey sefil kul, yol karanlık, hayli müşkül her etap!
Varlığımın kalma gâfil, dünya fânî" der hitap
Akleden çün âşikârdır şanlı rehber, Hakk Kitap
Şûlesinden akseden nûr, fark eden abdal imiş

Kundağından çıktığın gün pîr-u pakken, tertemiz
Anla artık âsi nefsim rehberin kim, hangi iz!
"Yâ Habîbim!" taltifinden pâyidâr kul, en azîz
"Rahmeten lil âlemîn" dost, şemse denk eşkâl imiş.

- . - - / - . - - / - . - - / - . -

Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/615438/gayri-dost-hay-l-imis.html>

* BOZUK DÜZEN...

Gönül tezgâhında bir aşk dokudum
Ayaklar altında ezen ezene...
Arif meclisinde edep okudum
Ben boyun eğdikçe üzen üzene...

Sevda saldı beni hadsiz eleme
Arlandım, demedim ele âleme
Sırrımı söyledim bir tek kaleme
Anlatmış dostuna; yazan yazana...

Suskunsun dediler; dedim hayâdan
Bîzârsın dediler; dedim riyâdan
Bir murâd alayım dedim dünyadan
Hayaller kurmuştum; bozan bozana...

Nefsime yüklendim, nefsi payladım
Edebi ruhuma hayrân eyledim
Namerdin köyünde doğru söyledim
Sürüldüm Fizan'a; kızan kızana...

Küsülmüş Kitab'a kesilmiş şükür
Zenginler baştacı, ezilmiş fakir
Bir cümle içinde bin abes fikir
Cehalet güzergâh; gezen gezene...

Ne olmuş güllerle bezenmiş bağa?
Çırpındıkca battım kurulan ağa
Ya çağ bana uzak, ya da ben çağa
Benzemiyor artık düzen düzene...

Mecit Aktürk
Berlin 05.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/616304/bozuk-duzen.html>

* ÂB-I HAYAT

[italik]Hakk'ın sözü ab ı hayat; döküp gitmek yoktur bizde.
Eksiğimiz ilâhi tat; çekip gitmek yoktur bizde.

Dünya denen ara durak, kara toprak kula kundak
Haklı söze kızıp, dudak; büküp gitmek yoktur bizde.

"Hakk" diyene olduk konuk, ne ırk sorduk, ne de uyruk
Uzatılan ele yumruk; sıkıp gitmek yoktur bizde.

Gül var ise bülbül öter, Hakk yâr ise bacam tüter
Ukbâ için akar bu ter; bıkıp gitmek yoktur bizde.

Yol üstünde hû dergâhı, zor bulduk bu güzergâhı
Gönül Hakk'ın nazargâhı; yıkıp gitmek yoktur bizde.

Gördük gönül yapısını, yırttık dünya tapusunu
Kırıp haslet kapısını; çıkıp gitmek yoktur bizde.

Demedik ki olduk, hâşâ; Hakk'tan aldık koyduk başa
Suya hasret varken, boşa; akıp gitmek yoktur bizde.

Bozduk nefsin şer ağını, aşkla aştık kin dağını
İlim irfan otağını; yakıp gitmek yoktur bizde.

Hayır ve şer iki nehir, kirli suda yüzmez mahir
Yüreklere zakkum, zehir; ekip gitmek yoktur bizde.

Bildik kulun Mi'râcını, taktık dile ar tâcını
Sevgi, dostluk ağacını; söküp gitmek yoktur bizde.

Mecit Aktürk
Berlin 06.06.2012[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/617103/b-i-hayat.html>

❓KUL OLMAK YETER!❓

[italik] Gönüller yapmaktır her işte gâyem
Candan da güzeli, candan ötesi...
Dostun selâmıdır en büyük payem
Nefsime yük olur ondan ötesi...

Kalp gözü açıktır kâmil insanın
Yolcusu tükenir birgün bu hanın
"Zevkine varmalı" derler her anın
Gafile karanlık "an"dan ötesi...

Zamandan dost olmaz; bugün "dün" olur
Tamahkâr olanlar hep bedbin olur
Hırs derde dert ekler, birken bin olur
Bezdirir hayattan binden ötesi...

Gaflete darbedir her müsbet fikir
Kirlenen kalplere devâdır zikir
Bendeki ben ile barıştım şükür
Rabbime havale benden ötesi...

Yarın var mı, meçhûl; aklım bugünde
Resûl'süz bu gönlüm hergün sürgünde
Bilmem ki kıyamet kaçınıcı KÛNde
Korkutur gözümü sinden ötesi...

Ödül, alkış, övgü gün gelir biter
BEN demek kişiyi şeytana iter
Haddini bilene KUL olmak yeter
Son nefesle başlar sondan ötesi...

Mecit AKTÜRK
Berlin 07.06.2012

Bu şiiri mükemmel ses ve yorumuyla ilâhi tadında hazırlayıp sunan değerli dost

Yeşim BEKTAŞ

kardeşime sonsuz

T E Ş E K K Ü R L E R i M L E...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/617486/9880-kul-olmak-yeter-9880.html>

* GİDİYORUM...

Süslü bu han şu gönlüme kocaman bir mapushane
Tebessüme kıya kıya derde taksit ödüyorum
Hayallerim lime lime; dağ dizime bir bahane
Nefesimi saya saya mezarıma gidiyorum...

Hakk'tan gelen kabulümdür; şüphe etmem, demem neden?
Çok sırlara vâkîf olur, çok düşünüp akıl eden
Üryan geldik bu âleme, emanettir bize beden
Benden "ben"i soya soya mezarıma gidiyorum...

Dünya ahret tarlasıdır; gönül ister güzel eke
Ne mahşerde mahzûn ola, ne sıratla azap çeke
Amel kabım bir ömürlük; gâh günahı döke döke
Gâhi sevap koya koya mezarıma gidiyorum...

Geçti bahar, hazan vakti; her an hüznü doğuruyor
Yitik düşler feryat-figan; "eyvâh" diye bağıyor
Kulağımda salâ sesi; kabrim beni çağırıyor
Gel fermânın duya duya mezarıma gidiyorum...

Mecit AKTÜRK
Berlin 08.06.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618011/gidiyorum.html>

* NİHAYET...

[italik] Talan et maziyi şaşırımam asla
Dal gönül köşküme kalanı zay et
Kendinle gurur duy, ustalık tasla
Yaptığım yuvayı yıktın nihayet

Bal olsa yenmezdi her gün her saat
Suç seni sevende, bende kabahat
Kabak tadı verdi belli ki rahat
Sıkıldın huzurdan, bıktın nihayet

Uğrayıp sinemde harabe şehre
Kanal aç gözümde hüznü nehre
Ab ı hayatımken dönüşüp zehre
Sızdın yüreğime, aktın nihayet

Ne şansın yaverin ne bahtın ilah
Şakağa dayalı kalmazdı silah
Beyhude keşkeler beyhude her ah
Dokundun tetiğe, sıktın nihayet

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618199/nihayet.html>

* ÖMÜR ELEĞİ...

[italik] İblis'se idrakini çepeçevre kuşatan
Tasadüf sanır bedbaht; hayat veren, yaşatan
Gören göze ibrettir gölgesine taş atan...
Tozu dumana katan dinlemez gönül, hatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Ne saati gözetler, ne takvimden gün sayar
Ecel denen o vakit ona mahsus bir ayar
Vade tamam olunca gözler usulca kayar...
Müşahede edene hüzn verir, ağlatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Nice nankörler gördü vîrâne koca dünya
Kimi, sıksaydı taşı suyu çıkardı güya!
Kimi, bitmez sanırdı heva süsleyen rüya...
Alırken son nefesi sökerek, çatır çatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır.

Şayet niyet halisse, öğrenmek ise murat
Akleden insan için bir okuldur kâinat
Gaflette ısrar ile münkir etse de inat...
Sayfa sayfa hakikat...Sarsıcı her bir satır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

İsteyen dudak büksün, desin "sözün âfâki"
Boşalan kadehleri doldursun yine sâki
Birgün kapı çalınca farkedilir illâ ki
Kim derse herşey baki, mahşer, sırat tevâtür
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Farzedin bana ait; vazgeçtim hakkımdan ben
Size hediyem olsun bu devasa gezegen
Unut dese de bazen cilve satan taze ten...
Salâlar sadasıyla kulakları çınlatır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

"Zaman" denen aslında ömür eleyen elek
Takdîr-i ilâhi'dir, sürer kıyamete dek
Nice Nemrut'lar vardı; korku bilmez, gözü pek...
Sanırdı ölmeyecek; döküldü patır patır
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Gönül penceresinden bakıp bitip solana
Gerçeği "hece"ledim; selam olsun alana
Sözüm, marifet sanıp felekten gün çalana...
Diyemem ki "aldırma, us'u uykuya yatır!"
Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618650/omur-elegi.html>

* ÜZÜP GİTTİLER...

Her selam verene; "Buyur, gel!" dedim
Saflar listesine yazıp gittiler.
Doğruyu söyledim, hep hayır dedim
Hayrı şerre yorup, üzüp gittiler.

Gönlüm sevgi ile coşan bir dere
Zerrece yer yoktur riyâya, kire
Sırtımdan hançerle düşürüp yere
Ayaklar altında ezip gittiler.

"Dertliyim" diyene derman ararken
Dilimde tatlı söz, teselli varken
Ellerim özenle yara sararken
Maskeler ardından süzüp gittiler.

Boşlukta kalsa da uzattığım el
Dost ile arama koymadım engel
Atıp yüreğime zehirli çengel
Gönlümde huzuru bozup gittiler.

Arsıza meziyet; iftira, yalan.
Çamur tutmasa da izi var kalan
Girdiler gönlüme, ettiler talan
Hedef tahtasına dizip gittiler.

Gafletim düşürdü beni bu hale
Almam edepsizi artık kaale
"El Basîr" Rabb'ime ettim havale
Yüklenip günahı kızıp gittiler.

Tıynet bozuk ise ne desen boşa
Edep, erdem, irfan gitmiyor hoşâ
Yine de beddua etmedim hâşa
Sabrıma şaşırıp bezip gittiler...

*** Seslendiren: Yeşim Bektaş ***

****SONSUZ TEŞEKKÜRLERİMLE...****

Mecit Aktürk
Berlin 15.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621058/uzup-gittiler.html>

* ÜMMETİN EFENDİSİ...

Ne bahtsızdı kim bilir sen doğmadan kâinat
Sapıtmıştı insanlar peygamberlere inat
Put yaparak tapmaktı; buydu en gözde sanat!

[italik]Bilmek hayli zor işti doğru yanlış hangisi
Furkan'ımla yetişti; Ümmetin Efendisi[/italik]

Gamlı gönüller çöldü; sen geldin oldu vaha
Güneş bile bir başka gülümsedi sabaha
Çağlar nûra kavuştu, çaresizler felaha...

[italik]Bölüştü lokmasını aç kalsa da kendisi
Yegâne şanlı rehber; Ümmetin Efendisi[/italik]

Vahşetin adı töre, kız doğurmak ayıptı
Cahillik had safhada, akıl ise kayıptı
Mazlum kan ağlıyordu; zaman bir acıptı

[italik]Beklenen peygamberdi Âmine'nin incisi!
Âleme şeref verdi Ümmetin Efendisi[/italik]

Putu tapanı irşâd kolay bir iş değildi
Lâkin, fazla geçmeden akıl gerçeği bildi
Eğilmez denen başlar saygı ile eğildi...

[italik]Tebliğiyile yıkandı kalplerin kiri, isi
Kalpler sürûra kandı; Ümmetin Efendisi[/italik]

En mümtaz sembolüydü ahlakın, asaletin
Mî'râç ile taçlandı taltifi risaletin
Arzumuz şefaatin, dilimizde salat'ın
[italik]Sensizlik yüreğe yük Ey Nebîler Nebîsi
Özlemimiz çok büyük, Ümmetin Efendisi[/italik]

Aciz kullar omzuna ağır geldi zimmetin
Asırlar acımadı; öksüz, gamlı ümmetin
Sarsın, kuşatsın bizi her adımda himmetin

[italik]Muhammed-ül Emîn'sin, ey gönüller Bani'si;
Bu hasret nasıl dinsicin Ümmetin Efendisi..[/italik].

Mecit AKTÜRK
Berlin 16.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621181/ummetin-efendisi.html>

* MERTEBE

[italik]Varsın seyis beklesin iblis yeis atına
İlham olsun özüne Çanakkale ve Bedir
Aldırma kör gecenin karanlık suratına
Unutma ki her zifir şualara gebedir!

Fanilik hükmederken hayatın her ânına
Aklı olan, şeytanı yaklaştırmaz yanına
Tevekkül gemisiyle tefekkür limanına
Demirleyen bilir ki, her çile göçebedir

Bükse de boynumuzu katliam, vahşet, zulüm
Yaradan Müntakîm'dir, birazcık sabret gülüm
Nice firavunlara korku salan o ölüm
Mü'minler için vuslat, şehite mertebedir.

Mecit Aktürk

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623024/mertebe.html>

* MADEM Ki!

İlâhî ikramdır râğbete neden
Dar bu cendereden çıkmalı bugün
Madem ki bayramdır; hiç gecikmeden
Kutlu pencereden bakmalı bugün

Açarak ufkuma yeni bir fasıl
Çıkardım...bakardım; bilseydim "nasıl"

Alevler çıksa da gamlı konaktan
Nârına eyvallah; ne gelse Hakk'tan...
Teselli doldurup nurlu ırmaktan
Yaslı gönüllere akmalı bugün

Bilirim; sitem zül, direnmek asıl
Çağlardım...akardım; bilseydim "nasıl"

Dün geride kaldı, gün önümüzde
Kadere gücenmek yok genimizde
Yamalar olsa da can tenimizde
Umuda kıyama kalkmalı bugün

"Silkelen!" Diyorlar, "hayata asıl!"
Düşsem de kalkardım; bilseydim "nasıl"

Bahane üretip üç beş kusurdan
Varsın gitsin ömür en düşük kurdan
Çıkarıp düştüğü derin çukurdan
Güneşi yerine takmalı bugün

Kim ister bozulsun göklerde usül
Silerdim...takardım; bilseydim "nasıl"

Madem ki; haz için gerekli destek
Bahtın nazarında imkânsız istek
Lugatın koynundan çekerek tek tek
Kederli kelamı yakmalı bugün

Ödüldür özüme amaca vasıl
Acımaz, yakardım; bilseydim "nasıl"

Bulup izlerini son süreyyanın
Hazzını almalı kalan rüyanın...
Yıldızları talan yalan dünyanın
Çıkan çivisini çakmalı bugün.

Gayretse gereken, hazır velhasıl
Naz etmez...çakardım; bilseydim "nasıl"

Dağ olsa yılmazdım, her iş kolaydı
Yokuşta kalmazdım; anam olaydı...

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623148/madem-ki.html>

* YAZIK Ki!

Erbabı; ahdinden, dinden cayınca
Âlimin tâcını cühela almış
Çağların çarkında kurt kocayınca
Meydanlar sansara, çakala kalmış

Şahittir sözüme sert esen ayaz
Nefsin her arzusu cahile cevaz
İlimi emreden İslam'ı, vaaz;
Sarığa, cübbeye, sakala kalmış

Ruh, insan ararken sînede özde
İtikat nüvesi kül olmuş közde
İmanın delili iğreti sözde
İsbatı seccade, şekile kalmış

Mahlûkun âlîsi nefsin kölesi
İblis'e yem olma an meselesi
Beyinler beşerin şer'î kıblesi
Tanrılık taslamak akıla kalmış

Ya gönlüm gurbette ya vatan uzak
Zifir baş ucumda, yine tan uzak
İlimi, irfanı okutan uzak
Yas tutmak hocasız okula kalmış

Kul isyan ettikçe Ulu Hünkâr'a
Musibet yağmuru vermiyor ara
Kan kusan kaleme küsmüş şuara
Ahvali arz etmek bu kula kalmış.

Mecit Aktürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623268/yazik-ki.html>

* İNSANOĞLU...

[italik] Görülen lüzum üzerine bu şiir iptal edilmiştir.

Mecit AKTÜRK
Berlin 24.06.2012[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623566/insanoglu.html>

* HÜZÜNLÜYSEM...

[italik].

Ne demde ne dinde hata; bozuk olan niyet, düzen
İslâmın gür sesi dindi; bu yüzdendir hüznüm benim...
Zalim baş tacı edilmiş, utanmıyor ezen, üzen
Lâin mutlu; pek sevindi; bu yüzdendir hüznüm benim

Mazlumların hamisiydik, içimizde yoktu fesat
Anladık ki zor zamanda ses çıkarmak bir kabahat
Zor bir coğrafyaya düştük, göremedik bir gün rahat
Kalbe dolan göze kindi; bu yüzdendir hüznüm benim

Irak, Filistin, Suriye; kanar durur içten içe
Diyorlar ki; sessiz kalın, siz de ortak olun suça
Her yangına koşar olduk; bağrımızı aç aça
Dost bildiğim korkup sindi; bu yüzdendir hüznüm benim...

Çözümü zor bir kördüğüm; gördüğüm hep yılan çıyan
Vahdet için onca çaba... sonuç hüsrân, zarar, ziyan
Yüreğimin feryadını talihimdi bir tek duyan
O da kördü ve bedbindi; bu yüzdendir hüznüm benim...

Mecit Aktürk
Berlin 26.06.2012
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624237/huzunluyssem.html>

* SİLKELEN ANKARA

[italik] Dünya dedikleri koca bir orman
"Aslansın" diyorlar güçlü devlete
Kalmazsa dizinde güç ile derman
Maskara olursun çakala, ite...

Kükremek yetmiyor, pençeni göster
Alçağa, haine artık bir ders ver
Hep böyle alttan alırsan eğer
Hesap veremezsin aziz millete...

İcazet beklersen hep ondan bundan
Saldırır kâhpeler en zayıf yandan
Vakti Zülfikârın; çıkar o kından
Zalime korku ver, son ver zulmete...

Çıkarı gereği olsa da öven
Bir tek millet yoktur, Türk'leri seven
Aldanma NATO'ya, halkına güven
Bir tek HAKK'a râm ol, düşme zillete...

Sözlerim çok açık, sorumun özü;
Ne zaman gelecek milletin yüzü
Bıktık yokuşlardan, özledik düzü
Yandı yüreğimiz hep tüte tüte...

Süzül gökyüzünden üstlerine çok
Öfkenin nârıyla tutuşsun yer gök
Yanan yüreğime artık bir su dök
Son ver ruhuma bu eziyete.

Mecit AKTÜRK
28.06.2012
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624859/silkelen-ankara.html>

* NAAT

[italik] Ne zaman anılsa O/nurlu isim
Gönül dağlarında hep aynı mevsim
Habîbim diyerek övmüş El Azîm
Hasrete O'dur im; hüzün sağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Bulmuşsa bahtiyâr o/nurlu izi
Terketmez yolunu yorulsa dizi...
Limanı âti'de hece denizi
Sızlatır genizi, hazin çağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Hicranda bir yürek yanarken issiz
Alev aşikârdır, hıçkırık sessiz...
Takvim dile gelse şaşardınız siz
Güneşsiz, güz eşsiz; gülsüz bağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Devir de değişmiş, benî Âdem de
Gönül incitenin gözü kıdem de...
Resûl ümmetini ararken demde
Bir başka âlemde kalan sağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

O'nunla şan aldı an da, cihan da
Aşkına fedâdır ana da, can da...
Ruhu incindikçe her hezeyanda
Lav kaynar kazanda; beni dağla'r hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Gafile hava hoş, deniz açıksa
Sevinir, bahtına bir inci çıksa
Oysa kalp gözüyle özüne baksa
Hasretten iz yoksa, boştur ağlar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Bâkîden bîhaber bilseydi ne sır
Vird ziynet olurdu, meziyet kusur
Ömür dedikleri önemsiz küsur
Sebep on beş asır, zalim çağ'lar hep
Kalem kara bağlar... Ağlar mürekkep

Mecit AKTÜRK[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/625111/naat.html>

* EY HAYAT!

Keşke, ödeyerek neyse ederi
Alabilse idik zamanı geri...
Artık nefes almak büyük beceri;
Gülen gözlerime yaş doldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Mutluluk kesindi, vuslatsa yakın
Sonunda düştüğüm şu hâle bakın
Gelmeyin üstüme...gelmeyin sakın...
Bağrıma bastığım taş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

"Yâr" deyip, nazına hep katlanırken
Duygular mehtapta kanatlanırken
Gecenin koynunda dil tatlanırken
Sırlarım aleme, faş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Kâbusken düşlerim yârsız bir ansız
Ardına bakmadan gitti vicdansız...
Şimdi yapayalnız...adeta cansız...
Yalvarmak, yakarmak boş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Malumum olsa da istenen fiyat
Hakkımdır sanmıştım tatlı bir hayat
Neşeden payımı almadan, heyhat...
Mutluluk kanatlı kuş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Hakkından gelirken en zor ödevin
Diz çöktüm önünde aşk denen devin
Ey hayat! Sonunda başardın, sevin!
Baharlar zemherî, kış oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Son bir umut vardı, kızdım, tükettim
Bahtıma az önce vedamı ettim
Yıprandım, yoruldum...yıkıldım...bittim...
Kurduğum hayaller düş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün.

Deyip "nasıl olsa, ümitsiz, teksin"
Gönlünde gam olan bağrıma eksin...
Söyleyin güneşe perdeyi çeksin
Talihim pes etti, tuş oldu bugün
Yaşamak ölüme eş oldu bugün...

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/625478/ey-hayat.html>

* BERAT...

Bir kutlu gecedir Leyle-i Berat
Günahtan özenle kaçalım bugün...
Her sevabın eciri verilir kat kat
Bembeyaz bir sayfa açalım bugün...

Şeytanlar bağılyken, melekler yakın
Rabbinden af dile, hayânı takın
Hedefi bulmalı attığın okun
Nefsimize kefen biçelim bugün...

Günah deste deste, dert çeşit çeşit
Kulak ver Kur'an'a, ne diyor, işit
Olmasın günümüz her güne eşit
Bir adım öteye geçelim bugün...

Gönül gözüyle bul sendeki seni
Kov kalp otağından nefreti, kini
Almadan sahibi tendeki canı
Mânâ âleminde uçalım bugün...

İnsan öğrencidir, dünya bir okul
Mü'mine rehberdir gül yüzlü Resûl
Nedâmet duymalı her günahtan kul
Doğruyu yanlıştan seçelim bugün...

Senden öncekiler nerede, hani?
Henüz vakit varken Rabbini tanı
Farzet ki bu gece ömrünün sonu
Ölmeden dünyadan göçelim bugün...

Mecit AKTÜRK
Berlin 01.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/625761/berat.html>

* KIRIK KALEM

İmge imiş bu devirde şairlerin sermayesi
Cahilliğim kaleme yük; mürekkebi akmaz oldu
Dizelerim bir revirde; hiç soran yok "neyin nesi?"
Izdırabım hayli büyük; dostum dönüp bakmaz oldu

Az kelamla anlatırken söz sultanı meramını
Kim dinler ki derbederin derde dair diramını
Âh çekerek seyredirim şuârânın bayramını
Kara bahtım sanki sülük; sarılmaktan bıkmaz oldu.

Bir zamanlar lügat cömert, hece'm bire bin verirdi
Rüyalara yelken açsam ilham yoldan çevirirdi
Zaptı ele zor kalemim dağı deler devirirdi
Şimdi artık boynu bükük; engelleri yıkmaz oldu.

Heybemdeki hece'lerim günden güne pas tutuyor
Onca paye, bunca övgü boyun bükmüş yas tutuyor
Anladım ki düşenleri ilham bile unutuyor
El uzattım itti sözlük; el uzatıp sıkılmaz oldu.

Çırpındıkça batıyorum "betimleme" denen ağa
Zâr etmekle geçmez ömür boyun eğmek gerek çağa
Dem kıdemi sökme demi; kazma vurmak abes dağa
Sarpa sarmış dünkü düzlük; ayak yorgun, çıkmaz oldu.

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626023/kirik-kalem.html>

* MUHTEMELEN

Sorsalar karamsara "Talihim hep kara" der
"Hasret koydu bahara, sitemlerim kar'a" der

Açılır serde baca derin bir âh yükselir
"Yüreğim paramparça, her parça bin yara" der.

Mevzu döner dolaşır sebab-i zâra gelir
Mecnün'dan âh yükselir; tutuldum bir yâra der

O'ydu yeğâne kârım, yokluk içinde varım
O'nsuz her şeyim yarım, o'nsuz düştüm dara der

Kadere sesim çıkmaz; kurudu şah damarım
Tek damla kanım akamaz çekse cellat dâra der

Hıçkırıklar bıraksa hal dili feryâd eder
Gayen beni bulmaksâ kor ateşte ara der

Anbean büyür resim; gönlümde kış her mevsim
Yaşamaya hevesim kalmadı bu ara der.

Rayiha umar iken sararıp soldu gülüm
Yüreğimde biriken, dinmeyen bir nâra der

Pek hazindir son bölüm; korkutmaz o'nu ölüm
"Doğrayın dilim dilim; atın beni nâra" der.

Mecit AKTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626214/muhtemelen.html>

* KARANLIK SOKAKLAR...

Çaresiz görünse de, her derdin ilacı var
Kullarını bîçare bırakır mı Yaradan?
Diyorsan ki mutsuzum, sol yanımda acı var
Kaldır tüm perdeleri Rabbin ile aradan...

Ne kötü bir haslettir, günahı kanıksamak
"Haksızken haklı çıktığı", deme, dön kendine bak
Düştüğün o çukurdan çık basamak basamak
Göreceksin iz kalmaz, olmaz denen yaradan...

Hakikatli dost isen, gerek yok endişeye
Mert ol, maskeni indir, saklanma bir köşeye
Cin şişeden çıktı mı kolay girmez şişeye
Ne "höt" demekten anlar, bil ki ne de nârâdan...

Kin kirli kana benzer, kanlar kanla yıkanmaz
Hançerleme dostunu, hançer vuran el olmaz
Edepli insanların onuruyla oynanmaz
İnsan itibarını kazanmıyor kuradan...

Fırtına dinse bile, daha bora, dolu var
"Nefis", ahtapot gibi, çok sayıda kolu var
Bu karanlık sokaktan, çıkmanın da yolu var
Ya bir özür dilemek, ya da gitmek buradan...

Mecit AKTÜRK
Berlin 04.07.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626548/karanlik-sokaklar.html>

* ÇOCUKLAR!

[italik] Aştı günahımız vardı arş-ı âlâya
"Az" diyene inanmayın çocuklar...
Tahrif edip kavramları, belaya
"Haz" diyene inanmayın çocuklar

Uçuruma ayar iken yönümüz
Nasıl geçsin neşe ile günümüz!
Kırk fırkaya bölünmüşken, önümüz
Yaz" diyene inanmayın çocuklar

Can almaya can atarken çiftemiz
Nasıl kalsın ağız temiz, dil temiz
Tadı bozan tele sızan güftemiz
"Saz" diyene inanmayın çocuklar

Benzetse de zalim zulmü sanata
Yiğit olmaz, er binmeyle kırata
Öfke kusan göze zemin surata
"Yüz" diyene inanmayın çocuklar

Demir atıp yalan, gıybet, riyada
Hasret kaldık baharlara dünyada
Suçu verip mevsimlere; "kış, ya da
Güz" diyene inanmayın çocuklar

Rûy-i zemin er beklerken alana
Zırh kuşandık gönülleri talana
Dört Kitaptan aklımızda kalana
"Cüz" diyene inanmayın çocuklar

Kâtibini terlettikçe solumuz
Musibeti yağdırmakta Ulu'muz
Karanlık bir dehlizdeyken, "yolumuz
Düz" diyene inanmayın çocuklar

Bülbül için konmak dahi zül iken
Nasıl derim zakkum güldür, gül diken!
Nice kalpte Allah aşkı kül iken
"Köz" diyene inanmayın çocuklar

Her günahı bin sebeple aklayıp
Arsızlığı şiar bildik; ne ayıp!
Yalanları tövbelere saklayıp
"Söz!" diyene, inanmayın çocuklar

Kin doldukça gönlümüzün arkına
Savrulmuşuz öfkelerin çarkına...
Kastı zehir yılanların zerkine
"Öz" diyene inanmayın çocuklar

Atlas beze şan verirken Kâdir Hakk
Böyle miydi nazlı gelin, bu bayrak?
Haçlı mesrûr, hilal mahzun; hâle bak!
"Naz" diyene inanmayın çocuklar!

Size kaldı sert zeminde fay kırmak
Size kaldı hakikati haykırmak...
"Farklı fikri olanlara dâr kurmak
Farz" diyene inanmayın çocuklar

Şüphe yok ki Nesl-i Asım sizsiniz
Tek dişli o kelp'e hasım sizsiniz